

وہ نامیک بۇ کتیبے

(تاوانی بوخاری)

هزر بۇ چاپ و بلاوكردنه وه

وہ لائیک بڑ کٹیے

(تاوانی بوخاری)

نووسینی

عہ بدوللا گہرمیانی

Page fb/ nawandy.hzr.۱

Email/ nawandi.hzr@gmail.com

هزر بۆ چاپ و پلورگندمه

۰۷۵۱۱۳۰۲۹۵۹

ناوهندی هزر بۆ چاپ و پلورگندمه

هولتير- پلست پلورگ- نيزك مرگوى مهجود عدال

ناوى كتيّب: وه لّاميك بۆ كتيّبى (تاوانى بوخارى)

ناوى نووسەر: عهبدوللا گهريمانى

بابەت: ئايىنى

ديزايّن: ناوهندی هزر

چاپى يەكەم: ۲۰۱۶

تيراژ: ۱۰۰۰ دانە

نرخ: ۵۰۰۰

هه موو مافىكى ئەم كتيّبە بۆ ناوهندی هزر پاريزراوه .

له به پيژوه به رايه تى گشتى كتيّبخانه كان ژماره ى سپاردنى (۸۶۸)

سالى (۲۰۱۵) ى دراوه تى.

پیشکشہ شی:

پیشہ وای فہرموودہ ناسان

پیشہ وای بوخاری

به ناوی خوای گه ورده ی میهره بان

هه ولّی شیواندنی ئیسلام و پایه کانی، زاده ی بیری که سانی به ک
سه رده م نه بووه، به لکو هه ولّیکی به رده وام و به یه کتر سپاردنیکی
هه میشه یی بووه له نۆ ئه و که سانه ی نه یان توانیووه په رده له سه ر
ناره زوویان لابه دن و خوڤده نه په نای په یامێک که عه قلّی دروست
به پاستی خستوووه ته وه و به پاستی ده خاته وه له ئیستا و
داها تووشدا.

ناره زوو و دونیا ویستی و پێکدادانی ناره زوو و یژدان و دواتر
پشتگیرکردنی ناره زوو له سه ر به رژه وه ندی و یژدانی ساغ، پالنه ری
زۆربه ی نه و مرقّانه بووه که له په وره وی میژوودا پشتیان له
په یامبه ران کردوو و له په یامه که چوونه ته سه نگه ره وه و ته نیا بۆ
خۆیان خراپ نه بوونه، به لکو بوونه ته خراپه کار و تارمایی خراپه ی
بیروباوه ریشیان زیاتر کردوو و له هه ندی حاله تیشدا شه یتانیشیان
سه رسام کردوو!

که کتیبی (تاوانی بوخاری) له نووسینی (زه که ریا ئۆزۆن) م بینی،
به ناو عه قلانییه کانی ترم بیرهاته وه که ده یانه وی له په نای عه قلّیکی
نه خو شه وه که لێن بخره نه بنه ما کانی ئیسلامه وه، تاویک خۆیان له
بوخاری دلسۆزتر بۆ ئیسلام ده ناسین و تاویک له ده میان ده رده چی
و نیازی دلّیان ده رده خه ن! که ته نیا بوخارییان مه به ست نییه،
به لکو نه و به رده ی که هه لیا نگرته وه و ده یهاو یژن، نیازیان شکاندنی

په يامبهري خوايه (صلی الله عليه وسلم) تا بتوانن په يامه که بى پڅ
 بکه ن، په روهر دگارش ده فرمويت: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ
 بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّآ أَن يُتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ ﴿٣٢﴾
 التوبة: ٣٢، واته: (نه وانه به و بېر وياوه په پوچه يانه وه) ده يانه ویت
 نور و ثابني خوا به فووی ده میان بکوژینه وه و خاموشی
 بکه ن (به لام خه ياليان خاوه) خوا ناهیلتيث ناواتيان بيته دی و هيچ
 شتيکی تری ناویت جگه له وه نه بیث ثابن و نووری خوی سه ربخت و
 نووری خوی ته واو بکات و ده ری بخت، هرچه نده کافر و
 بيباوه پان پتی سه غلت و دلته نگ بن^١.

دواتر به سايت کاند ا گه پام ده رکوت نووسه ره لگري بېروانامه ی
 نه ندازياريه، به لام له م کتيبه دا وه ک فرمووده ناس و شه رعناس و
 نسووليش دواوه! دونيابه کی سه يره به خوا، نه گهر بیت و منيک
 له بابته پسرپويه که ی نه ودا قسه بکه م يان پسرپوي پزيشکيک،
 په نگه ددان له ده ممدا نه هیلن! چوون نه وه زانسته و منيش له وه
 شاره زا نيم، پزيشکی و نه ندازياريش بؤ خويان ده يان بوار و
 جوريان هيه و نه ندازياریکی ته لارسازی ده م وه رناداته بوازی
 کاره با و کشتوکاللی، په نگه پسرپويکی نازه لاداريش بایی
 جوتياریک له کشتوکاللی نه زانی، به لام بؤ بابته ی نيسلام ده بڼه

^١ - پافه ی ثابته کانم له ته فسيري ناسان و پوخته ی ته فسيري قورنان
 وه رگرتوه.

شاره‌زا و پسپوړ و جی به‌زانا هه‌لکه‌وته‌کانی له‌ق ده‌که‌ن!،
 مه‌بستم له‌مه‌دا لاساییکردنه‌وه‌ی میژووی پیاوani کلیسا نییه،
 به‌لکو هه‌ریه‌که و به‌قه‌باره‌ی شاره‌زایی خو‌ی و له‌نه‌زانی‌شدا عه‌یب
 نییه مړوؤ بېرسیتته‌وه، وه‌ک په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿فَسْتَلَوْا
 أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ النحل: ۴۳، واته: نه‌گه‌ر هه‌ر بېروا
 ناکه‌ن و نایزانن ده‌ ئیوه له‌ شاره‌زایان بېرسن؟ (که په‌وانه‌کراوani
 ئیمه پیاوaniکی ناسراوېون له‌ ناو‌قه‌ومه‌کانیاندا).

پرسیارکردن و ته‌ماشاکردنی کتیبی زانا سه‌ر پاسته‌کان چاره‌سه‌ری
 ده‌ردی گومان و بیباوه‌پیه به‌و مه‌رجه‌ی مړوؤ که‌ ناماده‌یی هه‌بی
 بو وه‌رگرتنی چاره‌سه‌ری به‌دگومانیه‌که‌ی و به‌ده‌ردی نه‌خو‌شان
 نه‌که‌ویتته‌ که‌له‌په‌قییه‌وه له‌ ته‌ک ده‌رمان و چاره‌سه‌ری
 ده‌ستنی‌شانکراوی پزیشه‌که‌ی! منیش لی‌رده‌دا خو‌م به‌ زانا
 نه‌زانیوه که‌ وه‌لام ده‌ده‌مه‌وه، به‌لکو ئه‌رکیکی زانستی و
 ئاییندارییه که‌ له‌ به‌ناه‌ق په‌لاماردانی بیروباوه‌پ و گه‌رده‌ی
 فه‌رمووده‌ناساندا خو‌ت کپ نه‌که‌ی، به‌پشت به‌ستن به‌سه‌رچاوه‌ی
 زانا‌یان پشت به‌خوا وه‌لام ده‌ده‌ینه‌وه به‌رانبه‌ر به‌قسه و جوینه‌وه‌ی
 هه‌ندی تو‌مه‌ت و سه‌رچاوه‌ی نا‌په‌سه‌ن تاوه‌کو لای خو‌ینه‌ری کورد
 مه‌زنترین سه‌رچاوه‌ی فه‌رمووده به‌نا‌په‌وا نه‌که‌ویتته ژیر پرسیاره‌وه.
 کتیبه عه‌ره‌بیه‌که‌ی له‌ سالی (۲۰۰۴) چاپی یه‌که‌می بلا‌ویوه‌ته‌وه
 به‌ناو‌نیشانی (جناية البخاري) واته (تاواني بوخاري)
 نزیکه‌ی ۱۷۰ لاپه‌په‌یه، له‌ پاستیدا ده‌بوو بینوسیبایه (التجني على

البخاري) واتە (بەناھەق تاوانکردن بەرانبەر بوخاری)، ئەم کتیبەى (زەكەریا ئۆزۆن) نووسیویەتى و (ئارام حاجى) لە عەرەبییەو و کردوویە بە کوردی و (هاوژین مەلا ئەمین) پێداچوونەوێ کردووە و سالى (٢٠١٥) بلالو بووەتەو و چاپى یەكەمى لەسەر نووسراو و زنجیرەى (٧)ى ئایین و ئەفسانەناسى پڕۆژەى هاوبەشى مالى سۆھرەوهردى و ناوهندى غەزەلنووسە.

بەھیوام وەلامىك بىت بىیتە هەلماڵەرى ئەو بەدگومانى و کردە ناھەزكارىیەى كە تاوانخوازىكى وەك زەكەریا ئۆزۆن بەبى پەچاوکردنى ئەرك و ئەمانەتى زانستى و جیاوازییكردن لەنێوان پسپۆرییەكان ئەركى ئەخلاقىیانەى وازلێھێناو و پەلامارى توانای تەشرىعی و ئەخلاقى و زانستىیانەى ئىسلامى داو. ئومىدەمە بەم كارەم شەفاعەتى پەيامبەرى ئازیز موھەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم) بەدەستبەخەم، وەكو چۆن بەدوژمنایەتیکردنى، مەرۆف خەسارەتى دنیا و ئاخیرەت دەچنێتەو.

عەبدوللا فازل حەسەن (عبداللە گەرمیانى)

٢٠١٥ / ١١ / ١٣

ثایین و نهفسانه و سوهره وهریدی

ثایین/ (دین) له قورئاندا دوو واتای یه کتر ته واکه ری هیه، واتایه که مه به ست پیتی شهریه ته و به رنامه ی ژبانیه و پتویسته مروفی باوه پردار به پیتی نه و شهریه ته ژبانی خوی پتکبخت، واتای دووه می ته واکه ریش وانا قیامه ت و ناخیره ت، له ناخیره تدا به ره نجامی بیرو گوفتارو کرداری دونیات ده چنیتته وه، وه که له دوو به لکه قورئانییه دا پوونده بیتته وه: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ﴿آل عمران: ۸۵، واته: جا نه وهی بیجکه له ثایینی ئیسلام په پیره وی هر ثایینکی تر بکات لیتی وه رناگیریت، له قیامه تیشدا له خساره تمه ندو زهره مه ندانه.

هه روه ها فهرموویه تی: ﴿مَلِكٍ يَوْمَ الدِّينِ﴾ ﴿الفاتحه: ۴، واته: خاوه ن و سهرداری پوژی پاداشت و سزایه (پادشای پوژی قیامه ته که دادپه روه ری په هاو بی سنووری تیدا به رپا ده کات).

نهفسانه/ (أسطورة و خرافة) نه و چیرۆک و باسانه یه که بنه مای پاستیبیان نییه، وه که نه و فره خواپییه ی له یوناندا هه بووه، خوای باران و خوای شیعر و خوای میوزیک و ده یان خوای دروستکرای تری زاده ی مروفی له په یامی پرسته قینه هه له اتوو بو عه قلیکی نه خوش که نه وی پادهستی نه فامی و تاریکی کردبوو، یان نه و

باوه‌په‌ی که نانی وشک و شه‌ربه‌تی می‌وژی کردووه‌ته گوشت و خوینی عیسای په‌یامبه‌ر(علیه السلام)، که وه‌هایان داناوه هر که‌سی له و بونه‌یه‌دا نانی وشک و شه‌ربه‌تی می‌وژ بخوات له‌لاشه‌یدا ده‌بنه گوشت و خوینی مه‌سیح و له سووتانی دۆزه‌خ ده‌پیارین.

جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئایین به‌رنامه و شه‌ریعه‌ته، به‌رنامه ئاسمانیی و ده‌ستکرده‌کانی قری مروژ هر به‌ئایین داده‌نری و ئه‌فسانه‌ش وه‌ک ئاینیک مامه‌له‌ی له ته‌کدا کراوه و قوربانیی له پیتناودا دراوه، ئیسلامیش بۆ په‌واندنه‌وه‌ی ئه‌و فسانانه هاتووه که به‌په‌یامبه‌رانه‌وه لکتیندراوه و کپۆکی بانگه‌وازه‌که‌شی لیکجیاکردنه‌وه‌ی په‌وا و نا‌په‌وايه.

سوه‌ره‌وه‌ردی/ یان سه‌هره‌وه‌ردی، له‌سوه‌ره‌وه‌ده‌وه وه‌رگیراوه، نه‌سه‌بدانه، ناوی شاریکی ئیزان بووه و بووه‌ته نه‌سه‌ب و نازناو بۆ که‌سیک ناوی (شیهابه‌دین عومه‌ر) و به‌سوه‌ره‌وه‌ردی ناوبانگی ده‌رکردووه، ئیبن که‌سیر ده‌لی: له‌حه‌له‌بدا گه‌نجیک به‌ناوی سوه‌ره‌وه‌ردی بووه هاوپی (ئه‌له‌لیک ئه‌لزاھیری کوپی سولتان سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبی)، شاره‌زای کیمیا و سیحر و جادووی چاو بوو^۱، له‌به‌ر بانگه‌وازکردنی بۆ ئه‌و پیشه‌یه‌ی له‌ژێر په‌رده‌ی ئاییندارییه‌وه سولتان سه‌لاحه‌دین فه‌رمانی کوشتنی داوه.

^۱ - برونه: الإمام الحافظ عماد الدين أبي الفداء إسماعيل بن كثير القرشي الدمشقي، ج ۱۳، ص ۵، ط ۱، ۱۴۲۳هـ- ۲۰۰۳م مكتبة الصفا.

سولتان له سنووری دهوله ته که ی خویدا خزمه تی زوری سؤفیه کانی کردووه، خانه قای بۆیان دروستکردووه و بژیویانی له نه ستر گرتووه، بۆ خۆیشی به زوری گوئیستی قورئان و فهرمووده بووه و سه رباری سولتانیتیه که ی له بهردهم زانایان دانیشتووه و فهرمووده ی نه زیه رده کردووه. سولتان ی که له بهر نزیکبوونه وه ی مندالبوونی ئافره تیک دهستی له پزگارکردنی شاریک هه لگرتبی و له فه تحی قودسدا پئی به خاچه رستان نه گرتبی تا به ئازادییه وه دره بچن و سه ربورده ی جوانی نه و که بووه ته نمونه ی ره وشته رزی موسلمانان لای خه لکه دوژمنه که شی، ئاخو هۆکار چی بی دهستی بچته کوشتنی سوهره وه ردی؟

زه هه بی له کتیه که یدا (تاریخ الإسلام و وفیات المشاهیر والأعلام) به لیکۆلینه وه ی دکتور (بشار عواد المعروف) ده گێرتیه وه: هه ندی شه رعناسی عه جه م باسیان کردووه که لای (قابون) له ته ک شه ها به دینی سوهره وه دیی بوونه و... (تورکمانی) دهستی سوهره وه ردی پاکیشاوه و قۆلی لی بووه ته وه و خوین فیچه ی

¹ - ده کړی که سانی که هه بن په خنه یان له سه لاهه دین هه بی، بۆ وه رگرتنی بۆچوونی که سیکی شاره زا و سه رپاست له و باره یه وه به وانه کتیه که ی پروفیسور دکتور محسین محمه د حوسین: سه لاهه دین بدوینین یان خۆمان به بهرپرسیار بزانی، وه رگێرانی: ئاواز فاتح جاف، ده زگای چاپ و بلاو کردنه وه ی ئاراس، به ده ر له پیشه کیی نه نجامده ری چاوپێکه و تنه که له و کتیه دا زۆرێک شت پوونده بیته وه.

کردووه ... (تورکمانی) په شۆکاوه و قۆله که ی فرېداوه و پايکردووه،
 سوهره وه ردیش به دهسته که ی تری قۆله که ی ه لگرتووه ته وه و که
 له ته که ماندا به پیکه وت و ته نیا دهسته سپره که یمان پی بینووه و
 هیچی تر و زۆر شتی سهیری به خه لک پيشان داوه ... (سیف
 الامدي) وتویه تی: له خه لب له گه ل سوهره وه ردیی کۆبوومه وه،
 زانستی زۆر بوو، وه لئ که م عه قل بوو، سوهره وه ردیی وتی: ده بی
 بیمه خاوه نی ئه م زه مینه، له خه ودا بینوومه ئاوی ده ريام
 خواردووه ته وه.

(إحسان إلهي ظهير الباكستاني) له کتیبه که یدا (التصوف... المنشأ
 والمصادر) باسی ئه و جوړه له ته صه و فیه ده کات و ده لئ که
 دانراوه کانی خه لاج و نیین عه ره بی و سوهره وه دی و که سانی تریش
 کاریگه رپوونه به فلا تونییه تی نوئ و دانراوه کانی ئه رستقوتالیس،
 به تاییه ت له بابه ته کانی (فیض و خوشویستن و مه عریفه و ئیشراق) و
 سوهره وه دیش سه رۆکی ئیشراقیه کان بووه و له پیکه ی ئه و و
 که سانی تره وه مه ترسیترین بیروباوه پی وحده الوجود و حلولییه ت
 تیکه ل به بییری ته صوفی ئیسلامی بووه.

له سه رده میکدا که سولتان و باپییری کوردان له جه نگی داگیرکاری
 خاچه رسته کان بووبی و شه ری پافیزه ی له سه ر خۆی و
 ده وه ته که ی لابر دبی، چۆن هه لو یستیکی ده بی له سه ره لدانی
 مه ترسیترین بیروباوه پیک و سه رسامکردنی خه لک به پيشاندانی
 دیمه نی له خشته به ره وه به ئاوی پاکبوونه وه له لاشه و ئاشنابوون

به جیهانی بالا و ترساندنیان و خۆنزیکردنه وه له کۆره که ی؟ نه کری
 دواى ئه وه موو ههول و تیکۆشانه ی که بۆ پارێزگاریکردنی خاکی
 موسلمانان دای له به رانبهر خاچه رستاندا که هه موو به یه ک په نگ و
 باوه په وه ده ریاکانیان بپری دۆخه که به سوهره وه دی بسپیژی تا
 هه لاج و ئیبن عه ره بیی ئاسا بلی خوا له ناو مندایه !

سه یر له وه دایه خه لکانیک که پابه ندییان به ئایینه وه نییه
 مرفه دۆستانه له م کاره هاتونه ته ده نگ! که چی له به رانبهر
 نه شه که نه و به نا هه ق کوژانی زانایانی تری ئیسلام زۆر بیده نگن!
 بۆ هه لاج و سوهره وه ردی به داخن، به لام دژن به شیخی ئیسلام
 ئیبن ته یمیه که له به ندیخانه دا مردووه نه گه ر نه شه کوژابی، بۆ
 سه ید قوتبی په حمه تی هه ی نالین که له سه ر بیروباوه ر له سیداره
 درا.... سه یر له وه دایه مادام شیخی ئیسلام و سه ید قوتب خزمه تی
 ئیسلامیان کردووه و لای زۆربه ی موسلمانان قورسایى خۆیانیان
 هه یه، نه وه به سه رچاوه ی تیروور و مه ترسیی ئاسایشی جیهانیان
 ده زانن، ئیلحاد و حلولییه تیش به سه رچاوه ی پۆشنگه ری!

پزگارکردنی ئایین له دهست پێشه‌وای فەرمووده‌زاناں!

ئەم ناوێشانە جێی پێکەنین و لەهەمان کاتیش جێی ئەوەیە بۆ نووسەرەکی بگری! تۆ بۆلێ کاکێ نووسەر لەخەمی ئایینە‌که‌دا بێ و بە‌چاوی پێ‌فرمێسکە‌وه ئە‌مە‌ی بۆ خزمەت ئیسلام و پاداشتی خوایی نووسی‌ی!؟ ئە‌وه‌ی که‌مێک فامی بێ دە‌زانی وە‌ها نییە، چونکە هەر زوو پە‌لامار دە‌دات و پە‌تی دە‌کاتە‌وه فەرمووده حوججە بێ و ئیسلام شتێکی پێ‌بێ بۆ ئە‌م سەر‌دە‌مه بگۆنێ، له‌ وێ‌نه‌ی پە‌پوله‌دا ژە‌ه‌ری دوو‌پشکمان بۆ دە‌خاته‌ جه‌سته‌وه، له‌پێستی مە‌پ‌دا پە‌لامار دە‌دات، ئە‌گەر‌نا له‌ کاری لێ‌کۆ‌لێ‌نه‌وه‌ی فەرمووده‌ناسان دە‌گە‌یش‌ت و بە‌پێ‌زه‌وه دە‌دوا.

پە‌نگە لێ‌ی تێ‌ک‌چووبی و ئیسلام و مە‌سی‌حییە‌تی وە‌ک یە‌ک هات‌بێ‌ته پیش‌چاو، له‌ وێ‌نه‌ی پیا‌وانی ئایینی مە‌سی‌حییە‌تدا فەرمووده‌زاناںی ئیسلامی بینی‌ی، که‌ موس‌لمانان بۆ‌یان نە‌بووبی فێ‌ری زانست و زانیاری بێ و خوێ‌ندنە‌وه‌ی قورئان و پ‌افە‌کە‌ی تە‌نیا له‌‌وان وە‌رب‌گرن، بێ‌ نا‌گا له‌‌وه‌ی فەرمووده‌زاناں بوون له‌ پێ‌گە‌ی گێ‌ر‌انه‌وه‌ی فەرمووده سە‌حیحە‌کانە‌وه شو‌ر‌پشی‌کی زانستی‌یان بە‌رپاکرد و فێ‌ربوونی زانستی‌یان کردە ئە‌رک بە‌سەر موس‌لمانانە‌وه که دە‌بێ هە‌ری‌ه‌کە و بە‌ش بە‌حالی خۆ‌ی له‌ ئایینە‌کە‌ی شارە‌زابی و بە‌ه‌ل‌گە‌ی قورئان و فەرمووده شارستانییه‌تێ‌کیان بوونیان‌نا که هە‌ندێ می‌ژوونووسی پاست‌گۆ مە‌دە‌نییه‌تی ئە‌وروپا بە‌قه‌رزدا‌ری ئە‌و

شارستانییه ته نه زانن، زانا گوره کانی ئیمه ی کوردیش له پښه ی
نه و زانستانه وه به ره می نایاب و نووسین و فیژیوونیان بو
تومار کردوین.

نووسه ر نه م کتیبه ی پشکه ش کردووه (به وانه ی پز له عه قل ده گرن
و بو برپاری عه قل ده گه پینه وه و له تاریکی چاولیکه ری
باوکسالاریدا چرای بیرو پۆشنیری داده گیرسینن)، به لام نه گه ر
له زانستی فرموده رابعا بایه و شۆرش یه کتاپه رستی ئیسلامی
به دروستی ببینایه دژ به سته مکار و چه وسینه رانی ژن و پیاو و هه ژار
و بی ده سه لاتان، په خنه ی دژ به پیاو ه ئایینییه کانی مه سیحیه تی
سه ده کانی ناوه راستی به بهر فرموده ناساندا نه ده کرد.
له پشکه کی وه رگێردا هاتووه که نه م کتیبه ده یه ویت نه و ئیسلامه مان
پی بناسینیت که فرموده په رسته کان په یه وه ی ده که ن، به و
شیوه یه ی که له (صحیحی بوخاری) دا هاتووه، لاپه ره (۷).

له لاپه ره که ی دواتردا ده لئ وه رگێرانی نه م کتیبه بو ناشنا کردنی
خوینهری کورده به م سه رچاوه سه ره کییه ی هزی ئیسلامی و
په وتی سه له فی له دنیا ی ئیسلامدا. به شیک ی وه لامدانه وه ی نه و
قسانه دواتر له وه لامدانه وه ی نووسه ردا ده ببینن پشت به خوا،
فرموده په رستان زاراوه یه کی زۆر نه زانانه یه و دنیا ی ئیسلامیش
به سه له فی و په یه وکارانی تری مه زه به کانی نه هلی سووننه

به چاوی گرنګ و پر بایه خه وه ده پواننه سه حیجی بوخاری و زانستیانه لیکولینه وه یان کردووه و کۆده نگیی ته وای موسلمانانی له سهره و خوی گهره ش موسلمانان له سهر گومپایی کۆ ناکاته وه .

ئینجا وه رگیږ ده لئ: (چیدی ئایین له گێرانه وه کانه وه وهرنه گرین و هستی ئایینی راسته قینه ی خۆمان بکهینه مه حه ک بق په سه ندکردنی نه وه ی که به ناوی ئایین و فهرمووده وه له پابردووه وه پیمان گه یشتووه) ۸۷. وه رگیږ ته وای پوونی نه کردوته وه پیوه ری نه و چیه بق هه لسه نگاندنی فهرمووده کان! نه وه ی نه چوه خانه ی عه قل و به رژه وه ندیه وه تووږ بدری و له کزی نه و هه زاران فهرمووده یه دا چهند دانه یه کی هه لبریزین و به هستی ئایینی خۆمان شیوازیکی نوئی ئایینداری هه لبریزین؟ نه و هسته ئایینییه ی که به شیکی مرقفه کانی کردووه ته مشک په رست و مانگا په رست و بوزی و سیخ و سه دان شتی تر؟ ناخو به بی به لگه ی قورئان و فهرمووده و لیکولینه وه له حیکمه تی ئیسلام و هه ولی زانایان له نه هیشتنی نه و شتانه ی به ئیسلامه وه لکیندراون و نه هلی نه و کاره ن چۆن ده توانین هسته ئایینییه که مان ئیسلامیانه بکهین؟!

نه وه عه قل زانستی فهرمووده ی هیناوه ته ئاراوه و عه قلی ساغه برپاری داوه له بابته زانستی فهرمووده دا چه ندان کتیب بنووسریته وه و چه ندان کتیب تایبته بکری له بابته گێره وانی فهرمووده و حال و دۆخیان.

که له کورتایی پیشه کییه که دا بینیم نووسراوه هر خودا پشت و
په نایه بیرم به لای دوو شتدا پوښت، یان هر به حقیقت
نوسره که ی به دلسوز زانیوه و وتویه تی با نه م کاره چاکه یه
بگه یه نم، که من نه و گومانه م نییه، یان ده یه وی له پال نه م
دهسته واژه یه دا تیری نووسر بگه یه نیته دل و میشکی خه لکانی !!!

فهرمووده چپیه؟

له زارووهی شه‌رعیییدا وه‌ها پیناسه کراوه: هر قسه و کردار و ته‌قریر^۱ و سیفه‌تیکه درابیتته پال په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم).

زانستی فهرمووده چپیه؟

زانستیکه به‌هویه وه‌حالی گتیره‌ره وه و گتیردراو ده‌ناسریتته وه له پووی قبول‌کردن و په‌تکردنه وه نه‌ک له پووی حوکه وه، فهرمووده ناسان هه‌قیان به‌سه‌ر نه‌حکام و هه‌له‌پنجاندنی فهرمووده وه نییه، به‌لکو کاریان له‌سه‌ر که‌سی گتیره‌ره وه و فهرمووده گتیردراو که وه‌یه ناخو قبول‌کراون یاخود نه^۲.

^۱ - ته‌قریر: به‌هر کار و کرده وه‌یه که ده‌وتری هاوه‌لان و تبیتیان و نه‌نجامیان دابی و په‌یامبه‌ری ئازیزیش ئاگاداری بوویی و هیچی نه‌فهرموویی، بیده‌نگ بوونه‌که‌ی نیشانه‌ی پازی بوونی بووه، ده‌نا نه‌گه‌ر قسه و کرداره‌که هه‌له‌بوویی ئاگاداری ده‌کردنه وه.

^۲ - بپوانه: شرح نزهة النظر في توضیح نخبه الفكر للحافظ ابن حجر العسقلاني، شرح لفضيلة الشيخ محمد بن صالح العثيمين، ص ۱۷، ط ۱، ۱۴۳۵هـ - ۲۰۱۴م دار الفکر الجديد.

ههروه‌ها به‌شێك له‌زانسته‌كانی فه‌رمووده، پوانینه سه‌نده‌كان و زانسته به‌كام له‌فه‌رمووده‌كان كارکردن پێویسته و سه‌نده‌كه‌ی ته‌واوی مه‌رجه‌كانی قبولکردنی تێدایه یان نه، چونكه به‌دلتیابوون له‌پاست و دروستی فه‌رمووده كار ده‌كړی و زانیارییه به‌گێڕه‌ره‌وانی فه‌رمووده له‌پرووی عه‌دل^١ و نه‌زیه‌رده‌کردنه‌وه، به‌گواستنه‌وه‌ی له‌زانا هه‌لکه‌وته‌كانی ئیسلامه‌وه ده‌بی، چونكه سه‌رپاست و دووین له‌وه‌ی تانه‌یان لی بدری و تووشی بی ناگایی هاتن...^٢.

^١ - عه‌دل: واتا شه‌و كه‌سه‌ی فه‌رمووده‌ی گێڕاوه‌ته‌وه له‌تاوانه‌ گه‌وره‌كانی

نه‌نجام نه‌دابی و له‌سه‌ر تاوانی بچووكیش به‌رده‌وام نه‌بووی.

^٢ - بپوانه: تاریخ ابن خلدون، ج ١، الفصل السادس في علوم الحديث.

پښتنيكردن و نووسينه وهی فهرموده

شتيک هه يه زړر جار تانه ده ران له سه رچاوه کانی فهرموده ده يکه نه چه کی ده ستیان و بۆ هينانه دی ئامانجه کانين به کاریده هينن، ته نيا ديويکی بابته که ده گرن و وهك بابته تیکی يه کلاکه ره وه وهریده گرن بۆ په لاماردانی سه رچاوه دی دووه م و ته واوکه ری يه که می ته شريمی نيسلامی.

فهرموده يه کی نه بو هوره يره ده هيننه وه (خوای لی پازی بی) ده لی: په يامبه ری خوا (صلی الله عليه وسلم) ده رچوو ئيمه ش خه ريکی نووسينه وهی فهرموده بووین، فهرمووی: نه وه چی ده که ن؟ وتمان: نه و فهرمودانه ده نووسينه وه که له تۆوه بيستوومانه، نه ویش فهرمووی: کتيبيک جگه له کتيبی خوا ده نووسنه وه؟ ناخو ده زانن نوممه ته کانی پيش ئیوه بۆيه تياچوون چونکه له گه ل کتيبی خوادا شتی تریان ده نووسيه وه.

به لام نازانن، يان به نه نقه ست خو گيل ده که ن له وهی له فهرموده يه کی تر که نه بو هوره يره گيږاويه تيبه وه ده لی: هيچ هاوه ليکی تری په يامبه ر نه بووه فهرموده ی له من زړرتر بی جگه له عبدالله بن عمرو بن العاص، چونکه نه و ده ينووسيه وه و من نه مده نووسيه وه. زه که ريا ئۆزؤنیش نه م قسه يه ی نه بو هوره يره ی باسکردووه، بی ئاگا له وهی وه لامه بۆ خو، چونکه سه رته تا

په يامبهري خوا نه همی کرد فه رمووده بنووسريته وه نه وهك تيكه ل
به قورناني بكن و هه ندي زاناش هه يه ده لئ ن پيگرييكرده كه نه سخ
بووه ته وه، قسه ي دواتري نه بو هورده يره ش (خوای لي پازي بي)
پشتگري نه وه يه .

دواتر په يامبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فه رمووي: (تَحَدُّثُوا
عَنِّي وَلَا حَرَجَ ، وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ
النَّارِ) ، واته: له منه وه فه رمووده بگيپنه وه و تاوانبار نابن، به لام
هه ركه سيك به نه نقه ست دروي به دهم منه وه كرد با شويينيك له
دوزه خ بو خوي ديارى بكات.

يا نه وه ي كه (عبد الله بن عمرو بن العاص) ده يگيپنه ته وه و ده لي:
(كنت أكتب كل شيء أسمعه من رسول الله صلى الله عليه وسلم
أريد حفظه فنه تي قرش، و قالوا تكتب كل شيء سمعته من رسول
الله صلى الله عليه وسلم و رسول الله صلى الله عليه وسلم بشر
يتكلم في الغضب و الرضا؟ فامسكت عن الكتاب، فذكرت ذلك
لرسول الله صلى الله عليه وسلم فأوماً بإصبعه إلى فيه و قال: أكتب
فوالذي نفسي بيده ما خرج منه إلا حق) ^١، واته: هه رشتيكم
له په يامبهري خوا وه (صلى الله عليه وسلم) گوئ لي بوايه
ده منووسيه وه، قوپه يش نه هيان كرد و وتيان: توه موو قسه يه كي
په يامبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) ده نووسيته وه، له كاتيكد

^١ - سنن الدارمي ١ / ١٢٥ .

په يامبه ر مړوفه و له تووړه يی و ناساييدا قسه ده کات؟ منيش له نووسينه وهی فرموده دهستم هه لگرت و نه وهم بڼ په يامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) باسکرد، نه ویش به په نجهی ناماژه ی بڼ زمانی خوی کرد و فرمودی: بنووسه سویتند به و که سهی گیانی منی به دهسته، هیچ شتیک له م زمانه وه درناچی حق و پاستی نه بی.

حه قیقه تی سهره تای نه هیکردنی په يامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له نووسينه وهی فرموده بڼ نه وه بووه قورثان و فرموده له یه ک موسحه فدا کو نه کریته وه لای خه لک تیکه ل بی، به لکو پڼگه دراوه که سانیک بینووسنه وه که له بهریان کردبی^۱.

دواتر که ترس له په یدابوونی که سانیک هاته ناراه له وهی به دروه فرموده به ده م په يامبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) هه لېبه ستن کتیبی تاییه ت به زانسته کانی فرموده نووسرایه وه، نه مه و سهریاری نه وهی پیشترو هک به شیک له زانسته کانی تری نیسلام ده خویندرا، له لق و به شیکه وه بووه زانستیکی سهر به خو و بڼ ماوه یه کی زوریش ژياننامه ی په يامبه ری خوا و هاوه لانیس به شیک بوو له م زانسته، چونکه یاسا کانی به هیز و توکمه ن و له پڼی ناسینی که سی گیره وه قسه کان ودرده گیر دراو له بیژه نگ ده درا. زانا له دوی زانا به شه کانی نه م زانسته یان فراوان کرده وه و سهدان

^۱ - بڼ زانیاری و سودی زیاتر، ده توانی پروانیه کتیبی: دراسة في مصطلح علم الحديث ی إبراهيم النعمة و هر کتیبی تری بواری زانسته کانی فرموده و میژووی نووسينه وهی فرموده.

کتییی دهوله‌مەند و نایاب لەو بارەیه‌وه نووسراوه‌ته‌وه که
دهوله‌مەنترین سه‌رچاوه‌یه‌کن بۆ لیکۆلینه‌وه کردن له فهرمووده‌کان
و جیاکردنه‌وه‌یان له پووی پله‌به‌ندی و پاست و دروستی و لاوازی و
به‌هیزیانه‌وه، ئینجا له‌سه‌ر کاری ئەم فهرمووده‌ناسانه شه‌رعناسان
و ئسولیه‌کان هاتوون کاری هه‌له‌ئینجانی فیه‌قی و ئەحکامیان
کردووه، ئەمه سه‌رباری ئه‌وه‌ی به‌شیك له‌فهرمووده‌ناسان
شه‌رعناسیش بوون.

پېشه‌وا بوخاری

ناوی موحه‌مده‌ی کوپی نیسماعیلی کوپی نیبراهیمی کوپی موغیره‌ی نه‌لجه‌غی نه‌لبوخارییه حافظی نیسلام و پېشه‌وای زانا هه‌لکه‌وته‌کاننیتی، له‌ سالی (۱۹۴) کۆچی له‌ دایک بووه^۱ ... بۆ وه‌رگرتنی زانست چووته‌ لای ته‌واوی فهرمووده‌ناسانی شار و ولاتان و له‌خۆراسان و هه‌ریمی چیاکان و عیراق و حیجاز و شام و میسر فهرمووده‌ی نووسیووته‌وه ... بوخاری ده‌لی: ئه‌م فهرموودانه‌م له‌نیۆ زیاتر له‌ شه‌ست هه‌زار فهرمووده‌ ده‌ره‌یناوه، هه‌ر فهرمووده‌یه‌کم نووسیپیته‌وه پېشتر دوو پکات نوێژم کردوه.^۲ نه‌حه‌مه‌دی کوپی سیاری نه‌لمروزی ده‌لی: موحه‌مده‌ی کوپی نیسماعیل به‌دوای زانست و فهرمووده‌دا پۆشت و تیایدا هه‌لکه‌وت و شاره‌زاو به‌رچاو پوونبوو، جوان شاره‌زا و نه‌زبه‌رده چاک بوو، تێده‌گه‌یشت و شه‌رع‌ناس بوو.^۳

حاشدی کوپی نیسماعیل ده‌لی: له‌به‌سره‌ بووم موحه‌مده‌ی کوپی نیسماعیل بۆ به‌سره‌ هات و موحه‌مده‌ی کوپی به‌شار وتی: ئه‌مپۆ

^۱ - ابن حجر له‌ (ته‌ذیب الته‌ذیب) دا ئه‌لی: بیه‌چه‌ فارسه‌و له‌بوخارا له‌دایک بووه، بۆیه‌ بۆی بووته‌ نه‌سه‌ب.

^۲ - بېوانه‌: نیل الأوطاری الإمام محمد بن علي بن محمد الشوكاني، ج ۱، ص ۲۲، دار الحديث القاهرة ۱۴۲۶هـ - ۲۰۰۵م.

^۳ - بېوانه‌: (ته‌ذیب الته‌ذیب) ی ابن حجر.

گه وړه ی شه رعنا سان هاتووه، نه بو قوره یش موحه ممدی کوپی
 جومعه ده لئ: گویم لئ بوو موحه ممدی کوپی به شار وتی:
 (حفاظ) ی دنیا چوار که سه، بوخاریی به یه کیک له و چوار که سه
 دانا^۱.

بوخاریی ده لئ: له هه زار و هه شتا فرموده ناسه وه فرموده م
 نووسیوه ته وه.... فرموده ناس کامل نابی تا له که سانی زانای
 سه رووی خوی و ناستی خوی و خوارووی خوی نه نووسیته وه^۲.
 ابن عدي الحافظ ده لئ: له هندی له زانایانی به غذا گویم لئ بوو
 ده یانوت: موحه ممدی کوپی نیسماعیل هاته به غذا و
 فرموده ناسان به م هاتنه یان زانی کوبونه وه و ویستیان ناستی
 نه زبهرده کردنی تاقیبکه نه وه، سه د فرموده یان هیئا و مه تن و
 سه نه دی هه موویان شیواند، ده فرموده و به که سینکیان دا
 تاقیبکاته وه، که سه غریبه کانی خه لگی خوراسان و به غذاش
 کوبونه وه، هه رده پیاوه که که سه د فرموده که یان پیدرابوو
 ناماده بوون، یه که به دوی یه که فرموده کانیا ن له بوخاریی پرسی
 وتی: نایزانم، زاناکان ته ماشای یه کترین کرد و نه وانه ی بوخارییان
 نه ده ناسی به لاواز و بی توانا و نه زبهرده لاوازیان ده زانی. که

^۱ - بپوانه هه مان سه رچاوه.

^۲ - بپوانه: حیاة البخاري: الشيخ محمد جمال الدين القاسمي الدمشقي،
 تحقيق: محمود الأرناؤوط، ص ۱۶، ط ۱، دار النفائس ۱۴۱۲هـ - ۱۹۹۲م،
 جوانترین کتیبکی پوخت و نایابه له و باره یه وه.

لَيَبُونَه وه بوخاری به که سی به که می وت نه و فرمودانه ی تو
گنپاته وه سهند و مه تنه کانی به و شیوه یه یه، که وه لأمی پاست و
ته وای هه موویانی دایه وه، گه وره یی و پیزی بوخاریی بو
ناماده بووان ده رکوت و دانیان پیدانا که زانای فرموده ناسانه^۱.

یه که مین که سیک بووه ته نیا فرموده سه حیه کانی
کو کردووه ته وه، پیشه وانه بو عه مری کوپی سه لآخی شه هره زووری
له (علوم الحديث) ده لئی: له موحه ممدی کوپی یوسفی شافیعییه وه
وتویه تی: یه که مین که سیک (الصحيح) ی نووسیوه ته وه بوخارییه نه بو
عبدالله موحه ممدی کوپی ئیسماعیل، دوی نه ویش موسلیمی کوپی
حه جاج و دوی قورئان دروستترین کتیبه^۲.

له خه ودا بینویوی باره شینی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم)
ده کات، نه مه بو لیکده ره وانی خه وده گنپاته وه، نه وانیش پتی
ده لئین که تو ده بیه پاریزه ری فرموده کانی په یامبه ر و پاست و
درۆی لیکجیاده که یته وه.

بوخاریی له وه گه وره تره تانه ی لی بدری، تانه دان له و گه وره
فرموده ناسه نه وه نده نرمی و پووچییه پتویست به وه لأم ناکات،
به لأم نه وه که خه لکانی شاره زاییان پتی نییه دلایان بکه ویته بهر تیری

^۱ - نه م باسه له زۆریه ی کتیبه کانی فرموده ناسی و ژبانی فرموده ناساندا

زۆره، بو نمونه له: (شرح نزهة النظر) و سه رچاوه که ی پیشووش.

^۲ - بپوانه کتیبی (حياة البخاري).

ژهر پیوه کراوی مه له وانه کانی ناوی لیل له نمونه ی زه که ریا نوزون،
نه م باسه مان نووسی.

پیشه و بوخاریی چند مه رچیکی هه بوو تاوه کو فرموده که
به سه حیج دابنی: (شاذ) نه بی، واتا که سیکی سه رپاست شتیکی
گێرپایه وه پیچه وانه نه بی به گێرپانه وه ی چند که سیکی سه رپاست،
(عله) ی تیدا نه بی، سه رپاست بن (له تاوانی گه وده و بچووک
به دوور بن)، بیریان چاک بی و شتیان له بیر نه چیتته وه و شته کان
تیکه له نه که ن و متمانه پیکراوین له له به رکردن و گواستنه وه ی
فرموده دا، نه مه ده بی له هه موو چینیکدا نه م مه رجان هه بن
به بی له کارکه وتنی به کیکیان، نابی پچران له نیوان دوو چیندا
هه بی، نه بی که سی له که سیکی تر فرموده ده گێرپیتته وه هاو
سهرده می بی و چاوی پیکه وتبی، جا به م مه رجه توندانه یه پیشه و
بوخاریی بووه ته نه میری ئیمانداران له فرموده و پیشه وای
فرموده ناسان.

چهنده جوان وتراوه له بابته سه حیحه کهیدا:

صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ لَوْ أَنْصَفُوهُ

لَمَا خَطَّ إِلَّا بِمَاءِ الدَّهَبِ

هُوَ الْفَرْقُ بَيْنَ الْهُدَى وَالْعَمَى

هُوَ السَّدُّ دُونَ الْعَنَا وَالْعَطَبِ

أَسَانِيدٌ مِثْلُ نُجُومِ السَّمَاءِ

أَمَامَ مَتُونِ كَمَثَلِ الشَّهَبِ
بِهِ قَامَ مِيزَانُ دِينِ النَّبِيِّ
وَدَانُ لَهُ الْعَجَمُ بَعْدَ الْعَرَبِ
حِجَابُ مِنَ النَّارِ لَا شَكَّ فِيهِ
يُمَيِّزُ بَيْنَ الرِّضَا وَالْغَضَبِ
وَخَيْرِ رَفِيقٍ إِلَى الْمُصْطَفَى
وَنُورِ مُبِينٍ لِكُشْفِ الرِّيبِ
فِيَا عَالَمَا أَجْمَعِ الْعَالَمُونَ
عَلَى فَضْلِ رَتْبَتِهِ فِي الرَّتَبِ
سَبَقَتْ الْأَيْمَةُ فِيمَا جَمَعَتْ
وَفَزَتْ عَلَى رِغْمِهِمُ بِالْقَصَبِ
نَفِيتِ السَّقِيمَ مِنَ الْغَافِلِينَ
وَمَنْ كَانَ مُتَّهَمًا بِالْكَذِبِ
وَأَثْبَتَ مِنْ عَدْلَتِهِ
وَصَحَّتْ رِوَايَتُهُ فِي الْكِتَابِ
وَأَبْرَزَتْ فِي حَسَنِ تَرْتِيبِهِ
وَتَبَوَّيْبِهِ عَجَبًا لِلْعَجَبِ
فَأَعْطَاكَ رِيكَ مَا تَشْتَهِيهِ
وَأَجْزَلَ حَظِّكَ فِيمَا يَهَبُ
وَخَصَّكَ فِي غُرَفَاتِ الْجَنَانِ
بِخَيْرِ يَدُومٍ وَلَا يَقْتَضِبُ

ئەمە سەھیحى بوخارىيە ئەگەر ئىنسانىي لەڭەلدا بىكرايە تەنیا دەبوو
 بە ئاوى ئالتون بنوسىراپايەتەو، ئەو جياكەرەوئى پۆشنایى و
 كوئىرى و بەرەستى نىئوان خوشى و ناخوشىيە،
 ئىسنادەكانى (پياوانى گىرەرەوئى فەرموودەكانى) وەك
 ئەستىزەكانى ئاسمانن و بۆ مەتنەكانى (دەقەكانى فەرموودەكان)
 وەك ئەستىزە كلكدارەكانى ئاسمانن كە بەر شەيتان دەكەون،
 بەسەھیحى ئەو تەرازوئى ئايىنى پەيامبەر ھەئسوپاۋ دواى عەرەب
 عەجەمىش دانى پىدا نا. بىگومان بەرەستى ئاگر و پارى بوون و
 تووپەئى لىكجياكردووتەو. باشتىن ھاوپى بۆ پەيامبەر و بۆ
 دەرختىنى گومانىش دەقەكى پوونى.

ئەى ئەو زانايەى زانايان كۆكن لەسەر پاىە بەرزىيەكەى لە نىئو
 پاىەداراندا، بەوئى كۆتكردووتە پىشى پىشەوايان كەوتى و
 بەقەلەمى قامىشىنت بردتەو، گىرەنەوئى لاوازت پەتكردووتە
 لەگوازەرەوان و ئەوانەى بەدرۆزن تۆمەتبار بوون و سەر پاستانىشت
 جىگىرکرد و لەنىو كىتەبەكاندا فەرموودە دروستى، پىساكەيت و
 فەرموودەكانت جوان پىكخست كە بوونە جىئى سەرسامىي
 سەرسامبووان، پەرەردىگارت ئەوئى پىت بەخشى كە ئارەزووت
 دەكرد و باشتىن شانىست ھەبوو لەوئى پىتى بەخشى.

ھەولدانى پۆزەلەتاسان و خەلگانىكى تر بۆ تانەدان و كەمكردنەو
 لەبوخارىيە تەنیا و تەنیا ئامانچ پىئى شكاندى پىزى پەيامبەرى
 خوايە (صلی اللہ علیہ وسلم) تاوەكو لەسەرچاوەئى تەشرىع دورى

بخه نه وه، ئەمەش بەتێگە یشتنی خۆیان نه وهك پوانینه قسه و
 لیكدانه وهی زانا فهرمووده ناسه كان كه له و هزر نه خۆشانه زیاتر له
 ناوه پۆکی فهرمووده كان ده گەن.

زه گه ریا ئۆزۆن هاتوو به قسهی خۆی دهسته چنی چەند
 فهرمووده یه کی کردوو تا بیسه لمینئ بوخاری جیی متمانه نییه!
 به لام وهك پیشه و شه وکانیی زهیدی مه زه ب له (نیل الأوطار،
 ۲۵۷) دا ده لئ: بزانه هه ر فهرمووده یه ك له صه حیه یندا هاتیئ
 دروسته به لگه ی پئ بهینریته وه (نیحیجایی پئ بکری) به بی
 لیكۆلینه وه کردن، چونکه پابهندی پێگه و شیوازی دروست بوونه و
 لای ئوممه تیش قبول کراون.

زه گه ریا ئۆزۆن له پیشه کییه که یدا ده لئ: ئەم په رتووکه ی به رده ست
 کار له سه ر به گه پخستنی عه قل و پزگار کردنی ئیمه له وه همی
 گێرانه وه كان ده کات.. (لا په ره: ۱۱). به دحالی بوون نووسه ر زۆر
 پوونه، ئاخه نه گه ر به وانیته کتیبه کانی زانسته کانی فهرمووده
 ده بینئ زانا یان قسه ی خۆیا نیان له سه ر کۆی سه حیح و سووننه کان
 کردوو و وشه ی وه ها بی پزیا ن نه نووسیوه، چونکه ئامانجی نه وان
 خزمه تی زانستیی وهی ئه میش هه لپزانی گومانه کانی عه قل
 نه خۆشه که یه تی.

سهر له وه دایه نووسه ر له کۆتایی پێشهکییه که یدا لیتیتیکچوو و نه م
دوو ئایه ته ی سورته ی نه حزابی هیناوه ته وه و به سه ر
فه رموده ناساندا دایه پریوه ! یان نه وانه ی فه رموده یان لا پیرۆزه ،
نه زان به خۆی که نه م ئایه ته بۆ نه و بیاوه پ و دوو پوانه یه که شوین
گه وره کانی خۆیان که وتوون و ملکه چی فه رمانی خوا و په یامبه ر
نه بوون (صلی الله علیه وسلم) ، خوای گه وره له باره یانه وه
فه رمویه تی: ﴿ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّنَا
السَّبِيلَ ۖ رَبَّنَا إِنِّيهِمْ ضَعُفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمُ لَعْنَا كَبِيرًا ۝٦٨﴾
﴿ الأحزاب: ٦٧ - ٦٨ ، واته: هه روه ها (ده لێن: ئیمه ملکه چ و
فه رمانبه رداری ناغا و گه وره کانمان بووین، هه ر نه وان پێگه و
پێبازی (پاستیان) له ئیمه شیوان و ون کرد خوا پرسیویان ده کات.
په روه ردگارا: دوو په رامبه ر و دوو چه ندان سزای نه وان بده و
نه فرینیکی زۆر بێ نه ندازه یان لێ بکه .

جا با بیروانه ئایه ته کانی سه رووتر تا جوانتر پوونبیته وه که خوای
گه وره سه رزه نشتی نه وانه ده کات که گوێپه لێ په یامبه ره که ی
نین، نه که نه وانه ی به فه رموده کانی کار ده که ن.

له ئایه ته ی (٦٦) ی هه مان سورته خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿ يَوْمَ
تُكَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ
۝٦٦﴾ ﴿ الأحزاب: ٦٦ ، واته: پوژیک دیت پوختساریان نه م دیو و نه و
دیوی پێده کریت له ناو ناگردا (تا چاک بپژین و بسوتین) (به ده م

نام و ناله‌وه ده‌لین): نای خۆزگه فرمانبەرداری خوا و پیغه‌مبەرەکی بپوینایه.

ئێستا پوونده‌بیته‌وه که نمونه هینانه‌وه‌کی به‌سه‌ر خۆیدا بپاوه و پالێشتیه‌کی خواجه بۆ ئەو باوه‌پدارانه‌ی قورئان و فرموده به‌سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی ته‌شریعی ئیسلامی ده‌زانن.

هه‌روه‌ها په‌یامبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویه‌تی: «أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْقُرْآنَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ»^۱، واتا: من قورئان و هاوشیوه‌یه‌که‌یم پێ دراوه، واتا: سوننه‌ت (فرموده).

نوسه‌ر پرسیارێکی کردووه که ئایا فرموده‌کانی پیغه‌مبەر سرووشتی دابه‌زێنراون؟ (لایه‌په: ۱۵). هه‌ولێشی داوه به‌بوونی جیاوازی گێره‌وه‌وان پێچه‌وانه به‌سه‌لمینی، ئەمه‌ش له‌خودی خۆیدا لاوازه، نه‌گه‌ر هه‌ندی فرموده‌ش به‌واتا گوازا‌بیته‌وه که‌شه‌یه‌ک نابێ، چونکه زانایان به‌پێگه‌ی تر و له‌فز و به‌راوردکارییه‌وه راست و دروستیه‌که‌یان سه‌لماندووه، خودی زانسته‌کانی فرموده‌ش باسی له‌هه‌موو جۆره‌کانی فرموده‌ کردووه و زانایانی فرموده‌زانیش له‌کۆن و نویدا جێ ده‌ستی کارامه‌یان له‌و بواره‌دا هه‌یه، نه‌گه‌ر مەرووف به‌زیری و ویژدانه‌وه بۆ پێسا‌کانی زانستی فرموده‌ بپوانی ده‌وله‌مەندی‌تی ئەو زانسته‌ی بۆ ده‌رده‌که‌ی و فرموده‌کان سرووشن و پوونکه‌ره‌وه‌ی قورئانن.

^۱ - بپوانه: تفسیر الطبری ۱/ ۶۰، له‌ته‌فسیری نایه‌تی ۴۴ سوره‌تی النحل.

نینجا باسی نه‌وی کردووه که په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه‌هی کردووه فه‌رمووده بنووسریته‌وه، نیمه‌ش نه‌وه‌مان پوونکرده‌وه که سه‌ره‌تا نه‌هی کردووه نه‌وه‌ک تیکه‌ل به‌قورئان بکری، دواتر خوی پیگه‌ی داوه که سانی له‌به‌رکه‌ر بینووسنه‌وه، وه‌ک له‌و به‌لگه‌یه‌ی که عبدالله بن عمر و باسی کردووه و ده‌لی: (كنت أكتب كل شيء أسمعه من رسول الله صلى الله عليه وسلم أريد حفظه فنهتني قريش، وقالوا تكتب كل شيء سمعته من رسول الله صلى الله عليه وسلم ورسول الله صلى الله عليه وسلم بشر يتكلم في الغضب والرضا؟ فامسكت عن الكتاب، فذكرت ذلك لرسول الله صلى الله عليه وسلم فأوماً بإصبعه إلى فيه وقال: "أكتب فوالذي نفسي بيده ما خرج منه إلا حق")^۱، واته: هه‌ر شتی‌کم له‌په‌یامبه‌ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) گوئ لئ بوايه ده‌منووسیه‌وه، قوپه‌یش نه‌ه‌یان کرد و وتیان: تو هه‌موو قسه‌یه‌کی په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌نووسیه‌وه، له‌کاتیکدا په‌یامبه‌ر موقوفه و له‌تووپه‌یی و ئاساییدا قسه‌ ده‌کات؟ منیش له‌نووسینه‌وی فه‌رمووده ده‌ستم هه‌لگرت و نه‌وه‌م بؤ په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) باسکرد، ئه‌ویش به‌په‌نجه‌ی ئاماژه‌ی بؤ زمانی خوی کرد و فه‌رمووی: سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، هیچ شتی‌ک له‌م زمانه‌وه ده‌رناچی حق و پاستیی نه‌بی.

^۱ - سنن الدارمی / ۱ / ۱۲۵.

خوای گه وردهش خوی ده فره رمویی: ﴿وَاللَّجَمِ إِذَا هَوَىٰ ۝۱ مَا صَلَ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲ وَمَا يَطُوعُ عَنِ الْهَوَىٰ ۝۳﴾ ۱- ۴، واته: سویند بهر نه ستیره به که به خیرایی ناوا ده بیت، یان له شوینی خوی ده ترازیت و برده بیتته وه کاتی نزیک بوونه وی قیامت. هاوه له که ی ئیوه (موحه مه د) (صلی الله علیه وسلم) له پئی هق لاینه داوه و باوه پی پووجیشی نه بووه. وه قسه و گوفتاری پیغه مبه ر له پووی هه واو هه وه سه وه نییه، جا که سی ناوابی چون پیگه ون نه کات؟! نه و قورئانه ی که نه و ده یلیت، جگه له وه که به وه حی بوی ده نیری، هیچتر نییه، واته: نه م قورئانه هر له لایه ن خواوه به.

یان ده فره رموویت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝۷﴾ الحشر: ۷، واته: جا نه وه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) پئی به خشیوون وه ری بگرن، هر فره رمانیکی پیدان به گوئی بکه ن، قه ده غه ی هر شتیکی لیکردن مه یکه ن، له خوا بترسن، چونکه به پاستی خوا به توندی توله ده سینیت.

به روه ردگار فره رموویه تی: ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلُونُ مِنْكُمْ لَوْ أَدَّاهُ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۶۳﴾ النور: ۶۳، واته: (نه ی یاوه ران) نه که ن

بانگی پیغمبر بکن، وهك نه وهی خوتان له نیتوان یه کتردا بانگی
 یهك دهكهن چونكه ده بیت قه دری پیغمبری خوا (صلی الله علیه
 وسلم) تاییه تی بیت، بیگومان خوا ده زانیت به وانهی که خویان
 په نهان دهكهن و خق ده دزنه وه له کار و فرمان، ده با نه وانهی که
 سه ریچی له فرمانی دهكهن بترسن له وهی که تووشی تاقی
 کردنه وهی کی سهخت، یان سزایه کی به نیش بین.

نینجا فرموده کی هیناوه ته وه که په یامبری خوا (صلی الله علیه
 وسلم) له فته تی مه ککه دا باسی مه ککه ی کردوه، نه بو شاه داوای
 کردوه نه وهی بۆ بنووسن، په یامبریش فرمانی داوه نه و
 به لگه نامه یه بۆ نه و نه بو شاه بنووسری، نووسه له م به لگه یه دا خوی
 به دری ده خاته وه، چونکه نه گه نه هیکرده که تاوه کو دواي فته تح
 به رده وام بیوایه بۆ نه بو شاهیش به رده وام ده بوو، نه وهك خودی
 نازیز داوا بکات نه وهی بۆ بنووسریته وه ... هه روهك نیین مه سعود
 سه حیفه یهك ده رده هیئی و ده لی: سویند به خوا نه م فرمودانه
 به دهستی مه سعود نووسراون ... پیشتریش پوونمان کرده وه
 نه هییه که نه سخ بووه ته وه.

پاشان نه وه ده لی: که نه بو هورهیره وتویه تی عبدالله بن عمرو
 به هوئی فرموده نووسینه وه فرموده ی زیاتری گیراوه ته وه و
 ده پرسی بۆ فرموده کانی عبدالله وهك نه وانهی نه بو هورهیره دیار
 نیین؟

ئەمە پرسیارێکە و لە کتێبەکانی زانستەکانی فەرموودەدا وەلامیان
 ھەیە ئەگەر بۆی بگەڕیبایە، چونکە زۆربەی ئەو فەرموودانەی
 عبدالله بیستبوونی ھاو لەنی تریش بیستوویانە، ئەگەر لە پێگەی
 ئەو وە بە ئێمە نەگەشتی، ئەو لە پێگەی ھاو لێکی تر وە
 گەشتوو.

لە پرسیاری دووھمی لە لاپەرە (١٩) دەپرسی: ئایا فەرموودەکانی
 پێغەمبەر سەرچاوەی یاسا دانانە (تشریع)؟

نکۆلی دەکات زۆربەیان سەرچاوەی یاسا دانان بێ، ھەندێ
 فەرموودە باری ئەدەبی خواردنی ھێناوەتەو بەوێ پەيامبەر
 (صلی اللہ علیہ وسلم) نەبوو یەکەم کەس بە دەستی راست خواردنی
 خواردبێ.

مرووف دوو دەستی ھەیە: راست و چەپ، ئیسلامیش بە قورئان و
 فەرموودە شێوێ پاستەکی بۆ پوونکردووینەتەو، ھەرنەبێ
 سرووشتی پەيامبەران و خۆرسکی مرووف و خوای گەورە لەم
 ئوممەتەدا زیندووی کردووەتەو و شتیکی بەجێنەھێشتوو
 موسلمانەکان دواتر بۆی بکەونە تەنگانەو، بە ئی شانازی دەکەین
 بەم ئەدەبە جوانەکی فێری کردوین با زەکەریا ئۆزۆنیش پێی
 دلتنەگ بێ.

لە لاپەرەکی دواتردا لاپەرە (٢٠) سووننەتە گوتراوەکانی پێغەمبەر
 پەت دەکاتەو، نازانم بیانووی چییە! ناخۆ سووننەتە

کردار یه کانی هه مان نه و هاوه لانه نه یانگێراوه ته وه که سووننه ته و تراوه کانیان بۆ گواستووینه ته وه؟ نه م قسه یه هیچ نییه دوو شت نه بی، یان به پاستیی نه فامه یان شه یتانه، چونکه یه کلابووه ته وه فه رمووده کانی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) گوتراو و کردار و ته قریره، پووداوه کانی ژیانیش له م سێ شته پێکها تووه: یان به قسه په روه رده ده که ی یان به کردارت پیشانیان ده ده ی یان که قسه و کار یکیان لێ ده بینیی و سرووشتیی بی ده نگ نه بی و بیده نگیش نیشانه ی پازی بوونه، نه مه شتوای په روه رده کردنه، باوک و دایک و گه ورده کان به مجۆره نه وه کان په روه رده ده که ن، په یامبه ری نازیزیش (صلی الله علیه وسلم) باشترین مامۆستایه کی په روه رده کاری یه کتا په رستانه، که ئۆزۆن نه و سووننه ته ی په تکر دووه ته وه بۆ له کارخستنی زۆربه ی فه رمووده کانه.

چی له حه لال و حه رامکردن و دیاریکردنی سنووره کانی خوا به ته شریع دانانری؟ ته نیا لای نه وانه ته شریع نییه، که ویستی خۆیان و عه قلی مه سته بووی خۆیان له سه رووی هه موو شتی که وه ده بینن!

له باباته نبوه ت و پێساله تدا باسی هه ندی شت ده کات که خوای گه وره له سه ریان گله یی له په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه کات و نبوه تی به پێناسه یه کی نات ه واو وه سفکردووه، له په راویزی (۸) دا وه رگێپ بۆی پاستکردووته وه. نه وه ی نووسه ر به هه له ی ده زانی تاوان نییه، به لکو خوای گه وره په یامبه ره که ی فێر

دهكات و حوكمى بۆ پوونده كاته وه و له پىگه يه وه ئوممه ته كه شى به و
 حوكمه ئاشنا دهكات، لىره دا جوانى ئىسلام و مه زنى هاوه لائمان
 بۆ ده رده كه وى، سه ربارى نه مانه تپارىزى په يامبه رى ئازيز و
 له دلاشيرين (صلى الله عليه وسلم) كه نه م ئايه تانه وهك خويان
 پاريزاون و ده سكارىيان نه كردوه.

له لاپه ره (٢٢) شدا ده لى كه پىغه مبه ر له سه ره مه رگدا داواى كردوه
 شتىكيان بۆ بنووسى هاوه لان قايل نابن و وتويانه كه په يامى
 پىغه مبه ر قورئانه ... وه لام بۆ نه مه:

هاوه لان نه وه يان پوونكردوته وه كه چوار پۆز پيش كۆچكردى
 نه مه ي داواكردوه، نه گه ر فرمان بوايه دواتر فرمانه كه ي دووباره
 ده كرده وه و نه وه شى كه وتويانه په يامى په يامبه ر (صلى الله عليه
 وسلم) قورئانه، مه به ستيان نه وه بووه نه گه ر فرمانىك هه بى، نه وه
 خواى گه وره بۆمانى ده پاريزى و زانايان ده لى ئن: په يامبه رى خوا
 (صلى الله عليه وسلم) ويستويه تى بۆيان بنووسى كه دواى كۆچى
 دوايى خۆى نه بو به كر بكرىته جىنشين و دواتر به وه ي كه
 كردويه تيبه ئىمام دووپاتكرده وه نه وه بووه، پيشترىش
 ئافره تىك دىته لاي بۆ شتىك و ده لى نه گه ر سالتىكى ترهاته وه و تۆ
 نه مابوى له كى وه رىگرم؟ په يامبه رىش (صلى الله عليه وسلم)
 ده فهرمووى: له نه بو به كرى داواكه.

له داواى په ره بۆ نووسين به لگه ي پوون هه يه بۆ زه كه رىا ئۆزۆن كه
 وه هاى داده نى فهرمووده نه نووسراوه ته وه.

له لاپه په (۲۲) دا پرسىار ده كات تايه فهرموده كاني پيغه مبه ر
 پيرونن؟ بو نه وهى بيسه لمينى پيرونن نيين په ناي بردووه ته به ر
 بوچوونى شيعه، نه مه به لگه هينانه وهى زور سه قه ته قسه ي كه ساني
 بكه يته پاساو كه هيچ پيژنيك بو هاوه له نزيك و گيان له سهر
 ده سته كاني دانانين و تانه ي نابه جي به دا يكاني باوه رداران ده لني و
 نه فرته ده كن له هاوه لانيك خواي گه وړه به ده قى تايه ت فزل و
 گه وړه بياني ده رخصتووه، كه چى نه مان هاتون به ژماره ي
 په نجه كاني ده ست هاوه لانيان جيا كړدووه و نه فره تباراني نه واني
 تريان كړدووه !

له پرسىارى چواره مدا ته حه دا ده كات كه فهرموده شريفه ي قورناني
 نه كړدووه، به لام كه سه يري ته فسيره كان ده كه ي به لگه ده بينى
 كه هاوه لان گيړاويانه ته وه و هاوه لانيش له خويانه وه نه دواون،
 حوكمه كاني قورنانيش هه نديكي پوون و ناشكران و نه واني تر
 هاوشيوه و ليكچوون و كارى زانا و شاره زاياني خويه تي، نه وه شى
 كه ده وترت پيشه وا نه بوبه كرنه يزانيوه ته فسيري: ﴿وَفَكَّهُ وَابًا﴾
 ﴿٣١﴾ عبس: ٣١. بكات ده يكه نه تانه، له كاتيكد ا نه مه بو
 نه بوبه كرى سديق شانازيه، وه لاميكيشه بو نه وانه ي بيانويان بو
 به گوئ نه كړدى هاوه لان نه وويه: نه وان مرون و هه له ده كن،
 له كاتيكد ا نه بوبه كرى پيشه وا له وه لامدا ده لي: كام ناسمان سنيهرم

بۆ بکات و کام زهوی له خۆیم بگری ئه گهر به بۆچوونی خۆم قسه
له کیتابی خوا (قورئان) بکه م.

له پرسپاری پێنجدا ژه هری خراپتر ده پێژئی، نهك ته نیا پێشه وا
بوخاری، به لکو هه ولده دات ئه و سه رچاوانه ش لیل بکات که
بوخاری فه رموده ی لیانه وه گواستوه ته وه و هه رسیکیان هاوه لی
به پێژن و یه کیکیان خودی عانیشه ی دایکی ئیماندارانه (خوایان لی)
پازی بی).

قسه ی له سه ر ناوی ئه بو هوره یره کردوه، ئه مه ش شتیکی ناساییه
که به هۆی ئه م نازناوه یه وه ناوه که ی وهك پتویست دیار نه ماوه،
دروستترین بۆچوونیک ئه وه یه که له سه رده می نه فامیدا ناوی عبـ
الغزی و خاوه ن کونییه ی أبو الأسود بووه، په یامبه ر (صلی الله علیه
وسلم) ناوی گۆپیوه بۆ عبدالله و کونییه که شی ئه بو هوره یره ^۱.

زه هه بیی له باره یه وه ده لی: هاوه لیکی حافیظی فه رموده یه،
بوخاری و موسلیم و ئه بو داود و ترمیزی و نه سائی و ئه یه ماجة
لییه وه گێراویانه ته وه، حافیظ و سه لماو و زیرو موفتی بووه،
خاوه ن پۆژوو شه و نوێژ بووه.

^۱ - بپوانه: (تهذیب التهذیب) ی ئه یه م حه جه ر.

پاشان زه که ریا نۆزۆن له (شرح النهج) دا به لگهی هیناوه ته وه که عایشهی دایکی باوه پداران (خوای لێ پازی بێ) نه بو هوره یه ی به درۆزنترین مرقۆ داناوه .

وه لام بۆ نه مه : جارێ ده بێ له وه دلتیابین که خودی (نهج البلاغه) پیشه واهلی نهین ووسیوه ته وه و زانایانی نه هلی سووننه ش وریایان له سه ر داوه ، کاری (شریف الرضی)^۱ یان دهوتری (المترضی) برای نووسیویتی، رافه کاره که شی که (ابن أبی الحديد) ه شیعه یه و سه ر له به ری نه و کتێبه بۆ تانه دان له هاوه لان و گه وه بیان نووسراوه ته وه و له گه ل گه وه یی پیشه واهلییدا یه کناگریته وه . نیت کاکێ نووسه ر گله ییه کی ماوه ! که هاتوه قسه ی دوزمنیکێ فرۆفیلبازی بۆ کردوینه ته به لگه .

ئینجا له لاپه ره (۲۷) دا نه وه ی وتوه که پیشه واهلی عومه ر نه بو هوره یه ی به دز داناوه کاتیک کردویه تییه والی به حره یین و نامازه ی داوه ته (البدایه والنهايه)، له کاتیکدا له و سه ر چاوه یه دا به مشیوه یه هاتوه : که عومه ر نه بو هوره یه ی کرده هه لسوپاوی به حره یین و

^۱ - ناسی محمد بن الحسین بن موسی العلوی، به ناویانگ به (الشریف الرضی) ه، هاتنه دونه و مردنی له به غدا بووه ، ئین حه حه ر له باره یه وه نه ئی: به ره فز به ناویانگه و دانانی نه هجی به لاغهی بێ نیسانی ده درێته پال، سالی ۴۰۶ ک له به غدا مردوه . تاریخ بغداد: ۲/ ۲۴۶: لسان المیزان: ۵/ ۱۴۱.

بەدە ھەزار دینار گەپایەو. عومەر وتی: ئەی دوژمنی خواو کتیبەکانی ئەم سەرۆتەت بۆ خۆت بردوو؟ ئەبو ھورەیرە وتی: من دوژمنی خواو کتیبەکەی نییم، بەلکو دوژمنی ئەو کەسەم دوژمنی خوا و کتیبەکەی بێ. عومەر وتی: ئەم سەرۆتەت لەکۆی بوو؟ وتی: ئەسپەکانم سکیان کردو زیاد بوون و دەسکەوت و فروشتنی کۆیلەکەم و بەخششەکانم. ئەوانیش لێیان کۆلیەو و بۆیان دەرکەوت قسەکەی ئەبو ھورەیرە پاستە، عومەر داوایکرد دەسلاتی پێ بداتەو ئەبو ھورەیرە قبوڵی نەکرد...^۱

ئینجا ئەوێ ئەبو ھورەیرە قسەی پەيامبەری خوا (صلی الله عليه وسلم) و کەعبی ئەحباری موسلمان بووی تیکەل کردبێ پاست نییە، بەلکو حەقیقەتەکەی ئەو بوو لەھەندێ خەلک تیکچوو و قسەکانی پەيامبەر و کەعبی ئەحباریان لێ تیکەل بوو نە ئەبو ھورەیرە، ھەرۆک بيشري کۆپی سەعید و تویەتی: لەخوا بترسن و فەرموودە بپاریزن و ھەموو قسەیەکتان لێ نەبێتە فەرموودە و ئیبن عەساکیریش پشتگیری ئەبو ھورەیرە بوو لەپەردانەوێ ئەو تۆمەتەدا، جا باشتەر و ھابوو زەکەرەیا ئۆزۆن تەواوی قسەکانی بگیرابایەتەو، بیشیزانیبایە کاری فەرموودەزانان چییە و توانای ئەو زانایانە بۆ دەرکەوتن بایە لەگیرانەوێ سەنەد و لیکۆلێنەوێان لەمەتنەکان و ئەوانەش کە قسەی پەيامبەر و کەعبی ئەحباریان لێ

^۱ - برونزیتە: البداية والنهاية، ج ۸ ص ۹۹ مکتبە الصفا.

^۲ - برونزە: البداية والنهاية، ج ۸.

تېڭچووبى زانا نەبوونە و کاریان بەسەر فرمودە گېرانه وە نەبوو،
خەلکانى سادە بوونە و لەکۆپى زانست و ئامۆزگارىدا ئامادەبوونە،
قسەکانى کەعبى ئەحبارىش لەبابەت پىڤەمبەران و سەربووردەى
نەتەوهکانى ترەوه بوو نەوهك تەشرىع.

لە لاپەرە (٢٩) باسى دايكى ئيماندارانە عائىشە خاوى لى پازى بى،
تۆمەتبارى کردوو بەو ەى ژيانى پىر بوو لەمەلانى، بەلگەشى بۆ
ئەمە بەدوو دەستەبوونى خىزانەکانى پەيامبەرى خوا بوو (صلی
الله عليه وسلم) ، زەکەرەيا ئۆزۆن و ھاوبەرەکانى زۆر ناخالىين لەو
بارەىەو، سرووشتى ئافرەت و ەوئى بارىى نازانن، ئەمە
سرووشتە و لەژيانى ئىبراهيم (عليه السلام) يشدا پوویداو کە سارا
خاتوون شتىكى بەرانبەر ھاجەرە خاتوونى خزمەتکارى بۆ دروست
دەبى، خاوى گەرەش داواى تەوبە لەعائىشەو ەفسە دەکات
خوایان لى پازى بى و شتىكى تیدا نىيە بۆيان بکرىتە ناتەواوى،
ئەوان خىزانى پەيامبەرى خوا بوون (صلی الله عليه وسلم) و لەھەموو
کەستىكى تر لەپىشتەرن بۆ تەوبەکردن و خىتابى خواى تاوہکو
لەوانەو ە ئافرەتانی موسلمان فىرى شەرىعەتەکە بن.
لە لاپەرە (٣٠) بەپشت بەستن بەکتىبى (الأغانى) و (مروج الذهب) باس
لەناکۆكى نىوان عائىشەو عوسمان دەکات (خوا لەھەموویان پازى
بى)، لەکاتىکدا ئەو دوو سەرچاوەىە قسەى زۆر لەسەر خوایان و
نووسەرەکانىشیان ھەى، بەلام لەبەر ئەو ەى دادى دل و دەروونى

نەخۆشنىكى وەھا دەدات بىي بىر كىردنە وەو پوانىنە قىسەى زانايان و سەربووردەى نووسەرەكان وەك گورگى برسى پىرى بۆ دەبەن و بۆگەنىووى خۆيانى لى دەدۆزنەو، لەنمونهى ئەم زەكەريا ئۆزۆنەو تەھا حوسىن و كەسانى تر.

خاوەن كىتەبى الاغانى - كۆچكردووى ۳۵۶ك، ئەمىش يەككىكە لەوانەى بەفيسق و بىي ئابوو عەرەقخۆرى تۆمەتبارن، ئەبىنن گالته جاپىى دەكات بەپىرۆزىيەكانى ئايىن وەك ئەوەى ياقوتى حەمەوى لەبارەيەو دەلىي، بەمانگى پرەمەزان سەغلەت دەبوو، كە مانگى شەوال بەهاتبايە دەگەرايەو سەر خواردنەوەى عەرەق و، دەلىي:

وقد جاء شوال فشالت نعامه الصـ

يام وأبدلنا النعيم من الضر

وضجت حبس الدن من طول حبسها

ولامت على طول التجنب والهجر

لەبەرئەو، فەرمودەناسان بەلای خۆى و كىتەبەكەيدا نەپۆيشتوون و ئەوئەندە بەسە تەنیا ناوى الاغانى بۆى بىيئە نابووتى، ئەلنەوبەختى لەبارەيەو دەلىي كە لە الخطيب و ئەويش لەئىبن طباطباو كە ئەبى ئەلفەرەجى ئەصفهانى درۆزنترىنى خەلگىي

بووه و لاپه په گه لیکي نوری ده کړی و پاشان گټرانه وه کانی هه مووی له وه دا ده بوو^۱.

نهمه ش هه ندی به لگي کتیبی ده ولته تی نه مووی دکتور موحه مه د علی صه لابی به لکو سوودی هه بی بق دوست و نه یار! :

کتیبی (الأغاني) نه بو نه لفه ره جی نه صفه هانی، کتیبی نه ده ب و شه وچه ره و گزرائیه، نه وه ک کتیبی زانست و میژوو فیه، ناواز و ده نگدانه وه ی له گوئی نه دیان و خه لکانی میژووزان هیه، نه مه ش نه وه ناگه یه نی بیده نگي بنووینریت به رانبه ر نه و شعوبیه ت و پیلانه و دروو تانه و عه بیدارکردنانه ی تیایایه. شاعیری عیراقیش ماموستای به ریز (ولید الأعظمي) کتیبی کی به نرخی نووسیوه ته وه و ناوی لیناوه (السيف الیماني في نحر الأصفهاني صاحب الأغاني)، خوی گه وره پاداشتی بداته وه قوئی مه رده نه ی لی هه لمالیوه بق نه وه ی دروو پاست و ژه هرو هه نگوین و ناوه پوکی دروینه کانی و گپی شعوبیه ت و کینه کانی هه لمالینی که وه ک ناگر گپی لی به رزده بیتته وه و وه ک قوری قولده دات. به رپه رچی قسه بی مانا کانی نه صفه هانی ده داته وه له وه وال و گټرانه وه درو و نا متمانه بیانه ی خراپه ده کات به رانبه ر ئالوبه یتی پیروزی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و سه ریورده ی پاکیان بریندار ده کات و په وشتی جوانیان

^۱ - بهوانه: میژووی خلیفه راشیدییه کان گومان وه لامدانه وه کان، ن: دکتور محمد عبدالمجید الرفاعی، و: عبدالله گه رمیانی. پیداجوونه وه ی: د. کامران سعدالله زه نکه نه.

دەشیۆینی، ھەرەك لە درۆكانی ئەصفەھانی دەكۆلیتەو بەرانبەر موعاویەى كۆپى ئەبو سوفیان و خەلیفە ئەمەویەكان. مامۆستای بەرپۆز شاعیری ئیسلامی بەرپۆز(ولید الأعظمی) لە و كتیبه بەنرخەیدا ئەو چیرۆكە پچڕو بەربلاوانەى نۆ ئەو كتیبه دەكۆلیتەو كە تانە دەدەن لە بیروباوەرپى ئیسلامى و ئایینی ئیسلام و جاھلیەت و پووج و ناپەرەواییەكانى تر پێش ئیسلام دەخەن.^۱

*ابن الخطیب البغدادی دەلى: ئەبو ئەلفەرەجى ئەصفەھانى درۆزترینى خەلكى بوو، زۆرێك قسەو باس و پەرەى كریووو ھەموو گێرپانەوێكانى لەوێو داڕپۆزێو.^۲

ئێبن ئەلجەوزى دەلى: نمونەى ئەو، متمانە بەگێرپانەوێكانى ناكړى، لە كتیبه كانیدا ئەو دەلى كە فاسقێتى و خراپەى لەسەرى جێبەجێ دەبیت، ەرەقخۆرى بە ئاسان دەزانى و پەنگە ئەوێشى لەبارەى خۆیو گێرپاڤیتەو. ھەرگەسى لە كتیبى(الأغانى) پامبێنى، ھەموو ئەو ناشیرینى و خراپەییانە دەبینى.^۳

*الذهبي دەلى: زانای گەورەمان تقى الدین ئێبن تەیممە بینى ئەصفەھانى لاواز دەخستەو لەگێرپانەوێكانى تۆمەتبارى دەکردو گێرپانەوێكانى سووك دەکرد.^۴

^۱ - السيف اليماني في نحر الأصفهاني للأعظمي، ص ۹ بؤ ۱۴.

^۲ - تاريخ بغداد (۱۱/۳۹۸).

^۳ - المنتظم (۷/۴۰، ۴۱).

^۴ - ميزان الاعتدال (۳/۱۲۳).

ئىنجا زەكەريا ئۆزۈن بەلگەيەكى بىۋىنەمى ھېناۋەتەۋە كە
 عائىشەى دايكى ئىمانداران(خوۋى لىۋى پازى بىۋى)بەپېشەۋا عوسمانى
 وتوۋە(نعتل)، بەلام ھەموۋى قسانە قسەى سەيفى كوپى
 عومەرى تەمىمى - كۆچكردۋى ۱۸۰ك خاۋەن كىتەبى(الفتوح والردە)،
 زانائى گىپرەرەۋەى ھەۋالۋى بوۋە بەفەرموودە ھەلبەستىن تۆمەتبار
 كراۋە، بۆيە ھەركەسىۋى بۆيىرى بىكات لەقسە ھەلبەستىن بەدەم
 پېغەمبەرى خواۋە صلى الله عليه وسلم لەقسە ھەۋالۋى خەلگىش
 جىۋى مەمانە نەبى، ((ئىبىن موعىن دەلىۋى:فەرموودەۋا باسەكانى
 لاۋازن، مەش دەلىۋى: فولەيس لەۋا باشترە، ئىبىن عەدى
 دەلىۋى:ھەندىۋى لەفەرموودەكانى مەشھورن، بەگىشتى
 پەتكراۋەن(منكره)ۋە ۋەرنەگىردىن، ئىبىن حبان دەلىۋى: لەلايەن
 سەلماۋەكانەۋە(الإثبات)ۋە ھەلبەستراۋەكان دەگىرپىتەۋە،
 وتوۋىانە فەرموودەى ھەلدەبەست^۱.

جىۋى ئامازە بۆ كىرنە، فەرموودەناسان گىپرانەۋەى ھەموۋى
 كەسىكىيان پەتكردۋەتەۋە ئەگەر سەلمابىۋى بۆ يەكجارىش بەدرۆ
 فەرموودەى ھەلبەستىۋى ۋە ھەركىز فەرموودەيان لىۋى قىبۇلنەكردۋە
 ئەگەر تەۋبەشى كىردىۋى، ۋەك ئەھمەدى كوپى مبارەك ۋە ئەھمەدى
 كوپى حەنبەل بۆ ئەۋە پۆيشتۋىن كە لەۋەلامى ئەۋكەسەى
 كەپرسىۋىتتى: زانست لەكىۋە بنووسرىتەۋە، وتوۋىتەى لەھەموۋى

^۱ - تهذيب التهذيب ۴/ ۲۹۵، ۲۹۶.

خه لکي ته نيا سئ که س نه بی: ((خاوه ن هه زو ئاره زوویه ک که بۆ
 هه زه که ی بانگه شه ده کات، درۆزن به که م و زۆر هیچی لی
 وه رناگیردی و بنووسرێته وه، یان که سێک باسه کان تیکه ل بکات،
 نه مه ش قسه ی لی وه رناگیردی^۱.

نه مه ش هه ر به و جۆره یه به نیسه به ت شه وه وه والانه ی تایبه تن
 به ژیا ننامه ی پیغه مبه رصلی الله علیه وسلم و میژووی هاوه لان و
 خه لیفه راشیدییه کان و بیروبا وه په ئیسلامییه کان و نه حکامه
 شه رعییه کان، بۆیه پیشه وایانی الجرح و التعديل و زانایانی میژوو و
 له پیشه وایانی فه رمووده هیچ باس و خواسیکیان له که سانیکه وه
 وه رنه گرتوه درۆزن بن یان به درۆ تۆمه تبار بوو بن. له گه ل شه وه شدا
 میژوونووسه هه لکه وه ته کان و پیشه وایانی فه رمووده که هه والیان
 له لاوازه وه گواستبێته وه ته نیا بۆ زانین بووه، له به رنه وه ی که
 هه ندی له وانه ی له بواری میژووی ئیسلامیدا گیردرا بیته وه به هه والی
 شه وه که سانه داده نری هه ندی لاوازن و به درۆزن تۆمه تبار نیین، به لام
 هه والی درۆزنان په تده کرێته وه، چونکه جیی په ندو وانه لی وه رگرتن
 نییه، شه وه پیشه وایانه پێبازێکی پوونیا ن هه بووه، شه ویش شه وه یه
 گیرانه وه له که سی لاواز باش دانان نییه بۆ شه وه که سه وه به هه واله که ی
 کارناکری^۲.

^۱ - الکفایة فی علم الروایة، ص ۱۷۵.

^۲ - بۆ نمونه بیوانه: کلام الذهبي فی الروایة عن الواقدي للأعتبار (سیر أعلام النبلاء ۹/ ۴۶۹).

بېويست بوو زه که ریا ئۆزۆن و کهسانی تری هاویریش باش له وه
 بگن که ته به ریی له میژوو که یدا وهك خوی ده لئی، پاست و
 ناراستی کۆکردوو ته وه و وهك نه رکيکي زانستیی تۆماری کردوو،
 پاکژکردنه وهی خستوو ته نه ستۆی نه وه یه کی تر و که سه کانیشی بۆ
 ناساندوین و ئیسنادی گێڤه ره وانی باسکردوو تا شته کانمان لی
 تیکه ل نه بی، زۆربه ی نه و شتانه ی به خراپه له باره ی هاوه لانه وه
 هاتوو گێڤانه وه ی سه یفی کوپی عومرو نه بو موخنه فه، بۆیه بی
 سلکردنه وه و به گوێکردنی پێسا که ی ته به ری، زه که ریا ئۆزۆن په نای
 بۆ بردوو.^۱

ئینجا به پشت به ستن به کتیبی (الإمامة والسياسة) ی به درۆ پالدارو
 بۆلای (ابن قتیبة) که که سیکی شیعه ی هه لگری هه مان ناو و نازناو
 نووسیویتی تۆمه تی کوشتنی عومسمانی خستوو ته نه ستۆی دایکی
 ئیمانداران، نه مه ش درۆیه کی ناشکرایه، به پوانین بۆ ده رخستنی
 پووی درۆینه ی نه و کتیبه ناراستیی نه و بابه ته پوون بووه ته وه و
 به گه رانه وه بۆ کتیبه که ی ده ولته تی نه مه وی و باسکردن له و کتیبانه
 سوودی زۆر ده که ی.

^۱ - بۆ ناسینی سه یفی کوپی عومرو لاوازانسی تر، بپوانه: تنزيه الشريعة
 المرفوعة عن الأخبار الشنيعة الموضوعة: نور الدين، علي بن محمد بن
 عبد الرحمن ابن عراق الكفائي، تحقيق: عبد الوهاب عبد اللطيف، عبدالله
 محمد الصديق الغماروي، ط ۱ دار الكتب العلمية ۱۳۹۹ هـ.

له لاپهړه (۲۲) دا باس له وه کراوه که عائیشه ی دایکی نیمانداران له بهر په شیمانی و نه کړدنی کاری باش وتوویه تی له پال په یامبه ردا مه منیزن، راستییه که ی به و جوړه نییه، به لکو عائیشه ی دایکی نیمانداران شوینی خوی به پیشه و او عومر دابوو، نینجا وتنی نه و قسه یه له وه لامي نین عه بیاس بووه که فزله کانی دایکه عائیشه ی باس کړدوه و نه ویش نه وه ی وتووه، وه ک قسه ی ته وای خواناسان له بهر پیاوه لدان و گه وره پاگرتنیان، نه ک نه وه ی زه که ریا ئوزدن وه ک مشه خوړ به وای بیانوه وه یه بؤ ورنه گرتنی فرموده کانی، له کاتیکدا بیرى چووه عائیشه ی دایکی نیمانداران چه ندان فرموده ی هه یه له فزله خاتوو خه دیجه و عومر و عوسمان و عه لی و فاتیمه دا (خوا له هه موویان پازی بی).^۱

له لاپهړه (۲۲) باس له عبدالله ی کوپى عه باس ده کات (خوا له خوی و باوکی پازی بی) و پپی سهره (۱۶۶۰) فرموده ی گپراوه ته وه. نین حه جهر له باره یه وه ده لی: پپی و تراوه حیرو ده ریا به هو ی زوری زانستییه وه و له په یامبه رى خوا (صلی الله علیه وسلم) و زوریکی تر فرموده ی گواستوه ته وه.^۲

^۱ - بروانه: البداية والنهاية، ج ۸.

^۲ - بؤ دنیایى زیاتر بروانه: تهذيب التهذيب ی نین حه جهر تا سهریوورده ی نه م گه وه ره ی نیسلام و ناموزای په یامبه ر (ﷺ) ت بؤ ده رکه وی و نه و

له سه حیحی بوخارییدا هاتوو له ئیبن عهباسه وه وتوویه تی: په یامبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) کۆچی دواپی کرد خه ته نه کراوبووم، کوپان له بائخ بووندا خه ته نه ده کران دروست نه وه یه پانزه سالان بووه په یامبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) کۆچی دواپی کردوو^۱. ئیمهش ده پرسین ئاخو ئامۆزایه کی په یامبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له و ته مه نه دا و به تیکه لېوونی به بنه ماله و خیزانی په یامبهری خوا و تامه زړو بوونی به زانست و وه رگرتنی فهرمووده له هاوه لآن، نه و ژماره فهرمووده یه به زۆر ده زانری؟! زه که ریا ئۆزۆن په نگه ماده ده گه ربی، ده نا ده بوو ئاشنا بووایه به و دوایانه ی په یامبهری خواصلی الله علیه وسلمبو ئه م کوپه مامه یی کردوو یه تی: ((اللهم فقه في الدين، وعلمه التأويل، وانا: خوابه گیان له ئیسلام شاره زای بکه و فیتری لیکدانه وه ی قورنانی بکه. یان که فهرموویه تی: ((اللهم بارک فيه وانشر منه، وانا: خوابه گیان به ره که تی خۆتی تی بکه ی و نه وه ی زۆر بکه ی. عه باسییه کان نه وه ی نه ون و دوعا که ی په یامبهری ئازیزصلی الله علیه وسلمهاته دی. زۆریک فهرمووده ی تره یه هه مووی له (البداية والنهاية) به شی(۸) له به شی مردن و سیفه تی ئیبن عه باسدا کۆکراوه ته وه و ده مکوتی نه و ده روون نه خو شانه ده کات که

که سانهش بناسیته وه که نه م فهرمووده ی لیئانه وه گواستوو ته وه و هه موو
 متمانه دارن.

^۱ - بېوانه: البداية والنهاية، ج ۸، ص ۲۵۰.

ده يانه وی له پټی تانه دان له م هاو له به پټزه وه به شیکی گه وړه ی
 بیرو باوه پو شه ریه ت و نه خلاقی ئیسلامیمان که نار بخن. ئیبن
 سعد به سه نه دی سه حیه وه ده یگټ پټه وه که نه و پوژده ی زهیدی
 کوړی سابت مرد، نه بو هوره یره وتی: ئومیدمه خوی گه وړه
 به عبداللهی کوړی عه باس جټگه ی زهید پټ بکاته وه^۱.

مردنیشی به مجوره بووه: ئاو که وتووه ته چاوی و پزیشک
 پیووتووه: بۆ ده رهینانی ئاوه که له نیو چاوتدا ده بی حوت پوژ
 نویژ نه که ی، نه ویش وتوویه تی: نه! هر که سی نویژئ نه کاو
 توانیبتی نه نجامی بدات، نه وه به تووړه ییه وه به خوی گه وړه
 ده گاته وه. نه وه شی که له باره ی بردنی پاره و سه روته وه که ئیبن
 نه سیر گټراو یه تییه وه بی سه نه ده وه له سستی سه رچاوه کانی
 شیعه یه له رقی عه باسیه کانه وه وتوویانه ته وه له (تاریخ ابن خلدون)
 به شی^۲ (فراق ابن عباس لعلي رضي الله عنهم) نه وه نده هاتووه که
 ئیبن عه باس پوژیک به لای نه بو نه له سه وه دی دونه لیدا تیپه پ نه بی و
 ته میپیه کی توندی نه کات و نه ویش وه ها نامه یه ک بۆ پیشه وا عه لی
 ده نووسی و ئیبن عه باسیش ئاواژه ی پی ده کات که کی نه م
 قسه یه ی کردووه و له پای چی وتوویه تی. هر نه وه نده یه و هیچی تر،
 ده نا سه ربوورده ی زانای هه لکه وته و حیبری ئوممه ت له وه دوورتره
 به وه ها کاریک تومه تبار بکری، قسه که ی پیشه وا عه لیش تاوانبار

^۱ - بیوانه: تهذیب التهذیب.

کردن نه‌بووه، به‌لکو لټپرسینه‌وه بووه له‌و باره‌یه‌وه، ئه‌مه به‌پټی سه‌چاوه‌کان که بنه‌ماکانیان نانا سرټه‌وه.

له‌پرسیاری شه‌شه‌مدا نه‌پرسی که ئه‌و فه‌رموودانه‌ی پټمان گه‌شتوون له‌گه‌ڵ نه‌ریت و سیسته‌م و پټدراوه زانسته‌یه‌کانی نه‌م‌پو‌ماندا ده‌گونجین؟ ئه‌م م‌رو‌فه زو‌ر نا‌حالی‌یه، نه‌پروانی‌بو‌وه‌ته بنه‌ماکانی فیهقه و پ‌ت‌سا فیهقه‌یه‌کان و بزانی ئیسلام چی یاسایه‌کی ده‌وله‌مندی هه‌یه، نه‌پروانی‌بو‌ه ئیسلام چی شتیکی له‌باره‌ی ده‌سه‌لات و به‌پ‌ت‌وه‌بردن و نه‌رکی ده‌سه‌لاتداری و یاسای ته‌شریعی هه‌یه، نه‌پروانی‌بو‌وه کتیب‌یک و به‌دل‌تیکی پ‌وشن بیری نه‌کرد‌وه‌ته‌وه له‌و کتیبانه‌ی غه‌یره موس‌لمان و تازه موس‌لمان‌بو‌وه‌کان له‌باره‌ی ئیسلام نو‌وس‌یویانه‌و نه‌یل‌ین و هه‌ر نه‌بو‌و ته‌ماشایه‌کی (الدعوة إلى الإسلام) و (العلم يدعو الإیمان) بک‌ردایه. بیری چو‌وه‌ته‌وه ئه‌وکاته‌ی که ئیسلام له‌پ‌ت‌گه‌ی قورئانه‌وه دروست‌بو‌ونی گه‌ردوون و شی‌وه‌ی زه‌ویی پ‌وون ک‌رده‌وه، لای براده‌رانی هاو‌پ‌روا‌وه‌پ‌ی نه‌و که تانه‌کانی له‌سه‌ر ئیسلام وه‌رگرت‌وه وه‌هایان ده‌زانی زه‌وی شی‌وه لا‌کت‌شه‌یی هه‌یه و له‌سه‌ر نه‌وه‌ش زانا‌کانیان سزا ده‌دا! ئه‌وکات قورئان نه‌مه‌ی ت‌یدا هات‌وه: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كُنَّا رَتْقًا فَفَتَقْنَهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾

﴿الأنبياء: ٣٠﴾

، واتا: ئايا ئەوانەى بېياو پېوون نەيانبىنيووه و بۆيان پېوون
 نەبوو تەو بە پاستى ئاسمانەكان و زەوى يەك پارچە بوون لەو و دوا
 لىكمان جياكرده وە (كە ئەمە ئاماژەىە بۆ ئەوەى كە ئەم پاستەقىنە
 لەلايەن ئەوانەو پەى پى دەبرىت)، لەئاویش هەموو شتىكى
 زىندوومان فەراهم هەتاو (ئاو نۆربەى پىكها تەى لەشى ئادەمىزادو
 زىندەوهران و پووهك پىكده هەيتىت)، ئايا ئەوانە هەر باو پ
 ناهىنن (بە و پاستيانە و بە و دەسەلاتە بى سنوورەى ئىمە)؟!

دەقەكانى هەندى فەرموودەى بەئەفسانە لەقەلەم داو، خۆى
 بواردووه لەهەتەنەو بەلگەى قورئانى، رەنگە لای ماددىگەرايەكى
 لەو شىوہە ئەفسانە بى، بەلام لای باو پدارىك بەبوونى خوا كە
 ئەوى لەنەبوو هەتايە بوون و عەقلىكى پى دا رەنگى نىيە شتىكى
 سادەىە و زياتر لەو لەقودەرەت و ويستى خوا چاو پى دەكرى.

ئىسلام دەستى كەسى نەگرتووه جگە پەشكە بەهيجى تر خۆى
 چارە نەكات! ئەو موحەمەدە صلى الله عليه وسلم بۆمانى
 پوونكر دوو تەو كە خۆى گەرە بۆ هەموو نەخۆشيبەك
 چارەسەرىكى داناوو لەسەرمان پىويستە بەدواى چارەسەردا
 بگەپىن.

لەئوسامەى كوپى شورەيكەو (خۆى لى پازى بى) دەلى: هاتە لای
 پەيامبەر صلى الله عليه وسلم هاو لائى، دانىشتبوون وەك ئەوەى
 بآئندە بەسەريانەو نىشتبىتەو، سەلام كردو دانىشتم، ئەعرايبىەك
 هات و وتى: ئەى پەيامبەرى خوا خۆمان چارەسەر

بکهین؟ په یامبه رصلی الله علیه وسلمغه رموی: ((تداووا، فإن الله عز وجل لم يضع داء، إلا وضع له دواء، غیر داء واحد: الهرم، وانا: چاره سهر وه بگرن، خوی گه وره بؤ هر دهر دیک چاره یه کی داناوه جگه یه که نه خوښی نه بی، نه ویش مردن و پیرییه.

ناخو چی له م فه رموده یه زانستی تر نه بی که په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فه رموی: "مَا مَلَأَ آدَمِيَّ وَعَاءٌ شَرًّا مِنْ بَطْنٍ، بِحَسْبِ ابْنِ آدَمَ أَكْلَاتُ يُقِمْنَ صَلْبَهُ، فَإِنْ كَانَ لَا مَحَالَةَ فَتُلْتُ لِبَطْنِهِ، وَتُلْتُ لِشَرَابِهِ، وَتُلْتُ لِنَفْسِهِ". وانا: هیچ شتیک نییه پر کردنی به قه د سک خراپ بی، مړوږ نه وه نده بخوات بی توانا نه بی، نه گهر هر خواردی با یه که له سهر سیی بؤ خواردنی بی و یه که له سهر سییه کی تریشی بؤ خواردنه وه و یه که له سهر سییه کی تریشی بؤ هه ناسه دان به یلینه وه.

نوسره ته هدا ده کات فه رموده چی چاره سهر یکی پییه بؤ نه خوښی کولیرا؟ له کاتیکدا به دحالی بووه له وهی سهر چاوهی توو شیبون به کولیرا پیسییه، په یامبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم)

^۱ - رواه أبو داود (۳۸۵۵) واللفظ له، والترمذي (۲۰۳۸)، وابن ماجه (۲۷۸۹)، وأحمد (۴/ ۲۷۸) (۱۸۴۷۷)، وابن حبان (۱۳/ ۴۲۶) (۶۰۶۱)، والحاكم (۱/ ۲۰۹)، والحديث سكت عنه أبو داود، وقال الترمذي: حسن صحيح، وقال الحاكم: هذا حديث صحيح ولم يخرجاه، ووافقه الذهبي، وصحح إسناده النووي في ((المجموع)) (۵/ ۱۰۷).

وسلم) هاوه لآن فئیری پاکیی ده کات و ته هارەتیان پی فئیر ده کات له وکاتهی لای خەلکانی تر خۆنه شۆردن و خۆ به پیسی و چه په لئی هیشتنه وه به نیشانهی له خواترسان دانرابوو، هەر له و کاته دا خۆپاک پاگران ده بیه خۆشه ویستی خوا له ئیسلامدا. یان ده فەرموویت: "إِذَا سَمِعْتُمْ بِالطَّاعُونَ بِأَرْضٍ فَلَا تَدْخُلُوهَا"، واتا: نه گەر بیستتان له شوینیك تاعون هیه مه چنه نه و شوینه وه، له فەرموودهی تریشدا هیه ده فەرمووی لئیشی دهرمه چن، له مێژدا زانست نه و حکمه تهی سه لماندوه.^۱

له لایه پره (۳۷) دا نکۆلی ده کات که فەرمووده کانی په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) ئوممه تی گه شه پیدایی، نه مه ش تۆمه تیکی تره، گه شه ی پی داوه تا نه و کاته ی موسلمانان پیوه ی پابه ند بوونه، گه شه ی پی داوه تا نه وکاته ی موسلمانان کان قورئان و فەرمووده یان کردووه ته سه رچاوه ی ته شریع و هه وه کانیان، تا نه وکاته ی پشتیان له یه ک نه کردووه و یه کتریان شه رمه زارو پاده ستی دوژمن نه کردووه، به پیڕۆزییه وه پوانیویه ته قورئان و فەرمووده و قسه ی هه واو ئاره زوویان پیش نه و دوو سه رچاوه یه نه خستووه و له ژیر هیچ

^۱ - بېوانه: موسوعة الإعجاز العلمي في القرآن والسنة محمد راتب النابلسي ج. ۱، ص ۲۰۱. ۲ ط. ۱۴۲۶ هـ - ۲۰۰۵ م. دار المکتبی - سوریه - دمشق - الحلبيوني - جادة ابن سینا.

پەردەيەكى پوپاماييدا بۇ غەرب زەدەيى نەكە وتونەتە تانەدان لەئىسلام، چونكە ئەو كات رابوونىكى زانستى ئىسلامىي ھەبوو ۋە شارستانىيەتەكانى تر بۇ ئەو رابوونە تىننوبوونە.

لەلىكۆلئىنەو ەى لەبارەى پۇشنىبرىي ئىسلامىيەو، نوسەرت. كۆلريونج (T. C. Young) ئەلى: "ئەو قەرزە پۇشنىبرىيە گەورەيىيەى كە ئىمەى مەسىحىي پىي قەرزدارى ئىسلامىن لەنىو ئەو ھەزارەدایە، گەشتان دەکرد بۇ پايتەختە ئىسلامىيەكان و بۇ لای مامۇستا موسلمانەكان و لای ئەوان وانەى ھونەرەكان و زانستەكان و فەلسەفەى ژيانى مۆيى فیر دەبووین كە پىئوستە ھەمىشە يادى بکەين و ئەو قەرزدارىيە بەبىرى خۆمانى بەيتىنەو. ئەو ئەو كۆلتورە كلاسكىيەمانە كە ئىسلام بەجوانترین شىوہ چاودىرى كرد تاوہكو ئەوروپا توانى جارىكى تر لىتى تىبگات و پارىژگارى بكات. پىئوستە ئەم قەرزدارىەمان تىكەل بەو پوچە بى كە ئىمەى مەسىحى ئاراستەى ئىسلامى دەكەين و قەرزى كۆنى بۇ بگە پىننىنەو ۋە سنوورى يەكسانىش نابەزىتىن ئەگەر بەقازانچىشەو قەرزى رابردوومان بۇ موسلمانان بگە پىننىنەو، بەلام ئەو كات مەسىحىي پاستەقىنە دەردەكەوین گەر مەرجى ئالوگۇرمان لەبىركردو بەخۆشەويسىتى و داننانان بىجوانى بەرامبىر بەخشىمان"..... ئاشكرايە لەئۆرىك بوارە زانستى و فىكرى و پۇشنىبرىيەكان، لەوانە داھىنانى ژمارەدانان و سفرو سىستەمى دەيى و تىۆرى پەرەسەندنى لای داروین بەسەدان سال پىش داروین

و سووپی خوینی گچکه به چوار سده پیش هارفی و هیزی پاکیشان و په یوه ندى نیوان کیش و خیرایی و ماوه به چهندين سده دى دورودریژی پیش نیوتن و پیوهری خیرایی تیشك و نه اندازه کردنى گوشه ی تیشكدانه وه و دهوړی زهوى و دیاریکردنى لایه نه کانی ته نه ناسمانییه کان و داهیتانی ئامیره فهله کییه کان و دوزینه وه ی به رزیی دهریاکان و دانانى بنچینه کانی زانستی کیمیا که هه موو له داهیتان و کارى موسلمانان بووه هه روه ها ویل دیورانته له م باره یه وه نه لى: "کاتیک پوچهر بیکون Reger Bacon دواى پینجسه د سال دواى نیبنو جوبه یر به تیوره کییه وه پویشته نه وروپا وتى، که به م زانسته ی قهرزداری مه غاریه بیه کانه له نیسپانیا که زانسته کانیاں له موسلمانانى پوژمه لات وه رگرتیوو. کاتیکیش هه لکه وتو و زانایان له سه رده مى پینسانسى نه وروپا دهرکه وتن، نه وه دهرکه وتن و پیشکه وتنه کانیاں که وتبووه سه ر شانى زانا عیملاقه کانی جیهانى نیسلامى"^۱.

ناخو زه که ریا ئوژون بیرى له و فرمودانه کردووه ته وه که موسلمانانى هانداوه بو زانسته و فیروونی و ده سنگرتن به په وشت و برایه تیى و گیانى هاوکاریه وه ... له لاپه په ی (۲۸) دا وه ك دلسوژنك خوى دهنوینی و تانه که ی به بزه وه دهرده خات که هه ندی فرموده

^۱ - بو ئه م سه رچاوه یه بگه پیره وه: نه شره ف صالح محمد سید: بنچینه کانی میژووی نویی نه وروپا، و: عبدالله گهرمیانى، له بلالوکراوه کانی ده زگای وه رگرتیان - هه ولیر، ۱، ۲۰۱۲ روزه لات - هه ولیر.

له گهل زانست و لوژيك و ههست ناگونجی، ئاخړ نه م جارې خوی
 لوژيکي ته ندروستی نییه، له لوژيکي زانسته کانی فرموده
 نه گه یشته وه و نازانی کاری فرموده ناسان چیه به کسر سه غلت
 بووه و په رده ی دلی دهرخستوه ! له بابه ت زانستیشدا زوژیک
 فرموده مان هه یه و خوینه ریش ده توانی به شوین حیكمه تی
 زوړبه ی نه و فرموده نانه دا بجی که نیعجازی زانستییان تیدا هه یه و
 حه قیقه تن، بپوانیتنه قورنانی سرچاوه ی به کم می نیسلام و
 فرموده که ته واوکه رو پوونکه ره وه ی قورنانه، که نه گه ر
 فرموده نه بی شپوه ی نه جامدانی نوژ نازانین، نه گه ر به ویزدان و
 لوژیکه وه وه ک خوی ده لی بپروانیبایه به م دهرده نه ده گه یشته.
 خه لکانیک هه ن به هر بیانوییه ک بی فرموده کانی په یامبه ر (صلی
 الله علیه وسلم) وهرناگرن، به لام قسه کانی نووسه ر زوړ بی
 پیزانه یه.

ده شپرسنی نایه بوخاریی له سه حجه که یدا سه رکه وتوو بووه ؟ به لی
 کاکي نووسه ر، بوخاریی له دیدگا و لیکنولینه وه ی مروقه هه لکه وته کانی
 بواری فرموده ناسیی سه رکه وتوو بووه و دوی قورنانه یه کم
 سه رچاوه ی متعانه پیکاروی فرموده یه، هه موو سه رچاوه کانی تری
 فرموده جیی نیعتیبارن و وهرگرتن و په تکرده وه ی هه ر
 فرموده یه کیش له ژیر پوژنایی یاسا کانی زانسته کانی فرموده یه،
 جیا کردنه وه ی هاوه ل و تابیعیش شتیکی زوړ ناساییه، ناساییه به و
 پیته ی له نیتو هاوه لاندانای فرموده دهرکه وتوو و په چته ی

هاوه ل و تابيعينيش نووسراوه ته وه، له كتيبـه كـانـي پياو ناسيدا (علم الرجال) دا زۆر به جواني ئه وه ده بينزيت، ئهـي بۆ له خۆت ناپرسـيته وه بۆ له ئيستادا تۆ ناتواني كه سيكيان بۆ زياد بكهـي! بۆ نه تپرسـيوه ته وه سوودي (متفق و) (مفترق) له كتيبـه كـانـي پياو ناسيدا چـيـيه؟ توـيـژـه كـانـي هاوه لانيش له شارو ولا تاندا خزمهـتي زۆريان كردوه و له ههـواوه فهرمووده وهرنه گـيراوه، بهـلكو كۆپو ئهـلقهـي زانست ههـبووه و ئيجازه و موناوه له و شيوه كـانـي تـري پـيـگهـدان به گـيـژـاـنه وهـي فهرمووده ههـبووه.

له بهـشي دوودا كه له وهـر گـيـژـاـنه كهـدا نه سـكي دووم نووسراوه، تاييـهـت كـراوه به ناو نيشاني بوخاري و قورئاني پـيـرۆز و چـهـند فهرمووده يهـكي بوخاري هـيـناوه ته وه تاييـهـت به قورئان و دهـلـي (ئايه ته كـانـي قورئاني پـيـرۆز كه زياتر له شـهـش هـزار ئايهـت دهـبن، نـاـكـرـيـ بـه و ژماره كهـمه پـاـفه بـكـرـين، كه نزـيـكهـي (٢٧٦٢) فهرمووده يه و كۆي ئه وه يه كه له سهـحـيـحـي بوخاريدا هاتوه... ٤١٧.

وه لـام: زه كهـريا ئۆزۆن خراب خۆي خستوه ته گـيـژـاوه وه، يان گـيـژـاـنه قسه دهـكـات يان دهـيهـوي خهـلكـي گـيـل بـكـات، خـودـي پـيـشهـوا بوخاري دهـلـي: ئهـم فهرموودانهـم لهـنـتـو زياتر له شـهـست هـزار فهرمووده دهـرهـيـناوه، هـهـر فهرمووده يهـكم نووسـيـبـيـته وه پـيـشـتر دوو

پکات نوڙم کردوه.^۱.....بوخاری پښای تایه تی هه بویه بڼ
 نووسینه وهی فهمووده که زانایان به دروستین شیواز دایانناوه،
 نه یووتووه فهمووده کانی تر نادرستن، تانهی له هه ول و کوششی
 هیچ زانایک نه داوه، نه یووتووه نه وهی لای من نه بی فهمووده نییه
 تا نیمه ش تانهی بڼ بخینه سهر، سیحاحی ترو سووننه تی تر زور
 هه وه لای نه هلی سووننه جیی نیعتیبارن، به لام کارو کوششی
 بوخاری له هه موویان دروستره، وتمان دروستتر، که و ابو
 دروستیش هه وه به راورد به زانایانی تر بوخاری نه میری
 فهمووده ناسانه.

ناکړی بڼ هه موو نایه تیک هویک هه بی، دابه زینی هه موو قورن
 به پیی پووداوو پرسیار نییه، سهره تا به باسی بیرویاوه پو نیمان و
 واجیبات و شریعه تی خواوه دابه زی له بابت تاک و کومه لدا،
 (الجعبری) ده لی: قورن به دوو به ش دابه زیوه: به شیکیان له پییش و
 به شیکی تری به دواي پووداوو پرسیار کردن.^۲

له لاپه پهی دواتردا زور بهی نه و شتانهی له باره ی هوی دابه زینه وه
 هاتوون، به هیچ نین و بڼ چوونی هاوه لان وه سفی ده کات.

^۱ - پړوانه: نیل الأوطاری الإمام محمد بن علي بن محمد الشوكاني. ج ۱.

ص ۲۲، دار الحديث القاهرة ۱۴۲۶ هـ - ۲۰۰۵ م.

^۲ - بڼ نه مه پړوانه: مباحث في علوم القرآن: مناع القطان.

وهلام بؤ نه مه قسهی (الزركشي) ه كه دهآی: ((له نه ریتی هاوه لآن و
تا بیعیین ده زانری كه ده آئین ئه م ئایه ته له وه دا دابه زیوه
مه به ستیان حوكمه كه به تی، نه ك نه وه و فلان بووه ته هوی دابه زینی،
قسهی نه وان له پووی به لگه هینانه وه به بؤ حوكمدان...^۱

دواتر كۆمه آئی فه رمووده ی هیناوه ته وه وه ك ئه وه ی به لگه ی
ناته واوی دۆزیبیتته وه! قسه و بؤ چوونی زانا یانی وه رنه گرتووه دواتر
به بیر کردنه وه وه شتیک بلی، په نگه بؤ نه م کاره شی چاوه پی دیاری
و به خشش بووی، چوون ئه م توانیویتی هه له و کومو کورتی
له زانا یانی ته فسیرو فه رمووده و میژوو زمان و سپره بگری!

له باره ی به که م ئایه تی قورئانه وه دوو فه رمووده ی بوخاریی
هیناوه ته وه و به عه قلی خوی! وه های زانیووه دژ به کن، نه وه ی
به که م كه په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له نه شكه وتی حیرادا
بؤ به که مجار جیبریل هاتووه ته لای و داوای لی کردووه بخوینی و
په یامبه ریش (صلی الله علیه وسلم) فه رمووده به تی: من خوینده وار
نییم..... تا كۆتایی فه رمووده كه كه ئیمه لیڤه دا ته نیا

وه لامدانه وه مان له سه ره و نه م ئایه ته ی بؤ دابه زاندووه: ﴿أَقْرَأْ بِأَسْمِ
رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ
۝﴾ ﴿العلق: ۱ - ۳﴾، فه رمووده به کی تری هیناوه و داوا ده كات
به کیکیان ساغ بكریتته وه! نه ویش فه رمووده كه ی جابری کوپی

^۱ - بېروانه: لېباب النقول في أسباب النزول ی پېشه وای سیوطی.

عبداللہی ئەنصارییە و تیایدا ھاتووہ یەکەمین شتێک لەقورئان دابەزیی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَرُّ ۝﴾ (المدر: ۱، وەلام بۆ ئەمە: دەبێ ئەوہ بزانی جیاوازی بکەین لەنێوان یەکەم ئایەتی دابەزینراو و یەکەم سورەتی کە ئایەتەکانی پێکەوہ دابەزیندراون، ئەو ئایەتەکانی سورەتی (العلق) یەکەم ئایەتی دابەزیندراون، پرسیاری ئەوہ لەجابر کراوہ کە یەکەم سورەتی تەواوی ئایەتەکانی پێکەوہ دابەزیندراون کامە یە؟ ئەویش فەرموویەتی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَرُّ ۝﴾، جابر لەبارە ی ماوہی وەحییەوہ دواوہ، شێوہی ئەمجارە ی جیبری ل جیاواز لەوی پیشتر بووہ بۆیە ترساوہ و گەراوہ تەوہ مالهوہ و فەرموویەتی دامپۆشن دامپۆشن.... لەمەشدا هیچ دژیکییەک بوونی نییە. بەتەماشاکردنی ژیاانامە ی پەيامبەری خواو شیواژەکانی ھاتنی وەحی بۆی، ئەو پاستییە پووندەبی تەوہ کە بیری ئۆزۆنی تەنیوہوہ عەودالی گەیشتنە حەقیقەتە!

لەباسی دووہەمدا ھاتووہ تەسەر دوا ئایەتی قورئان و سێ فەرموودە ی بەنمونە ھێناوہ تەوہ، ئەوہ ی یەکەم: پیاویکی جولەکە بەعومەری کوپی خەتابی وتووہ ئە ی ئەمیری ئیمانداران (وہرگێڕ بەبی ھۆی نیشانە ی سەرسامیی! لەبەرانبەر دا ئاواوہ، نازانم بەچی بۆنە یەک!) ئایەتی لەکتیی ئیوہ دا ھە یە گەر بۆ ئیمە ی جولەکە دابەزیایە، ئەو پۆژە مان دەکردە جەژن، عومەردە لێ کام

ثایهت؟ ده لی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي
وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة: ۳، وانا: نه میو ثاین و
به رنامه که تانم به کۆتایی گه یاندو نازو نیعمه تی خوّم بۆ ته واکردن و
پازیم به وهی که ئیسلام ببیته به رنامه و دین و ناینتان.

فه رموده ی دووه میش نه وهی ئیبن عه باسه که وتوویه تی: ثایه تی: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ النساء: ۹۳، وانا: هر که سیک به دهستی نه نقهست ئیماندارک
بکۆزیت (به حه لالی بزانیّت)، نه وه تۆله ی نه و که سه دۆزه خه، نه مره
تیایدا، هه روه ها خوا لیتی تووپه بووه و نه فرینی لی کردووه و سزایه کی
گه وره و بی سنووری بۆ ناماده کردووه.

ئین عه باس وتوویه تی: دوا ثایهت بووه که دابه زیووه و هیچ
ثایه تیکی دیکه هه لینه وه شان دووه ته وه.

سینیهم فه رموده ش فه رموده که ی به رانه که ده لی: کۆتا سوره تی
دابه زیبندراو سوره تی (براءه) یه و کۆتا ثایه تیش: ﴿يَسْتَفْتُونَكَ﴾
النساء: ۱۷۶.

وه لام: ثایه ته که ی سوره تی مانیده له عه ره فه و له حه جی مالئا واییدا
دابه زیووه، به لگه ی کامل بوونی فه رائیزو نه حکامه کانه، نه و کاته ی
که دابه زی، خوای گه وره هه موو حوکه کانی به موسلمانان
که یاندبوو له پێگه ی په یام به ره که یه وه، بۆیه ناماژه ی پیدان که

ره‌نگه سالیکی تر له‌م کاتانه‌دا پییان نه‌گاته‌وه. خوای گه‌وره
موسلمانانی توانادار کردو نیعمه‌تی سه‌رکه‌وتنی بی‌دان مه‌ککه‌ پرگار
بکه‌ن و بی‌هاوبه‌ش په‌یدا که‌ران‌ه‌ج بکه‌ن و هاوبه‌ش په‌یدا که‌رانی
لی‌دووربخه‌نه‌وه.

بۆ ئایه‌تی: ﴿وَمَنْ يَقْسُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ
خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا
عَظِيمًا﴾ النساء: ۹۳، و تراوه: قسه‌ی ئیبن‌عه‌باس نه‌وه بووه،
کۆتا ئایه‌تیک له‌بارهی کوشتنه‌وه دابه‌زی بی‌نه‌م ئایه‌ته‌یه و ئایه‌تی
تر دانه‌به‌زیووه هه‌لیوه‌شیینیته‌وه.

نه‌وه‌ی به‌رائیش نه‌وه‌یه: کۆتا ئایه‌تیک له‌بارهی میراته‌وه دابه‌زی بی‌
ئایه‌تی (۱۷۶)ی سوره‌تی نیسانه‌و کۆتا سوره‌تیکیش پێکه‌وه دابه‌زی
بی‌سوره‌تی به‌رائه‌یه. ئیتر نازانم دیاریی کردنی سه‌ره‌تاو کۆتا ئایه‌ت
چی به‌ریه‌ستیکی له‌به‌رده‌م زه‌که‌ریا ئۆزۆندا دروست کردووه تا
په‌یڕه‌وی ئیسلام بکات؟!

له‌بابه‌ت سی‌هه‌م: گه‌رانه‌وه سه‌رو پێداچوونه‌وه له‌قورئانی پێرۆزدا
له‌ ۵۶ نه‌و ئایه‌ته‌ی هه‌تاوه‌ته‌وه که ده‌فه‌رمووی: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۚ﴾
﴿البقرة: ۱۸۷، و اتا: ده‌بخۆن و بخۆنه‌وه هه‌تا به‌پوونی به‌ره‌به‌یان و
سپێده‌تان بۆ ده‌رده‌که‌وێت و له‌پۆژه‌ه‌لاته‌وه دیار ده‌دات و تاریکی

شهو لا ده بات، له وه ودوا پږووه كه تان بېنه سهر تا شه و داديت و
(خوړناو ده بښت).

بى ټيگه يشتن له قورئان و پړوه پړه وانېږييه كه ي و نه ريتي عه رب
له هه ندى ده سته واژه، هاتووه هه له ټيگه يشتني هه ندى هاوه لى
قوړستووه ته وه كه تاله ده زوى پړه ش و سپيان له قاچيان ده به ست،
دواتر خواى گه وړه (بن بى) دابه زاند تا بويان پوونى بکاته وه
مه به ست تاريخو پوونى شه وو پږه. زه كه ريا ئوژون له بابته
نيستيعاره ټينه گه يشتووه كه عه رب به رهنكي به ريه يان و ئيوار
بوونه وه و توويانه ده زوى سپى و پړه ش و نه وه هاوه له له
نيستيعاره يه نه گه يشتووه، خواى گه وړه ش (مِنْ أَلْفَجِسِ)
دابه زاندووه، نه مه ش شتيكى ناساييه و ده مدريږييه كه هى زه كه ريا
ئوژونه نه ك فهرموده كه، خواى گه وړه هيجى له بيرنه چووه و ناچى،
نه گه ر هوش و بېرى هه بوايه له پيگه ي زاناو پاڼه كارانى قورئانه وه
له زياتر پوونكر د نه وه كانى قورئان ټيډه گه يشت.

له فهرموده ي (٢) ٥٨٧ تانه يه كى ديكه ده خاته سهر فهرموده يه ك كه
خواى گه وړه نه م ټايه ته ي دابه زاندووه: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَعْدُونَ مِنَ

^١ - بېوانه: غرائب القرآن و رغائب الفرقان: نظام الدين الحسن بن محمد بن
حسين القمي النيسابوري (المتوفى: ٨٥٠هـ)، المحقق: الشيخ زكريا عميرات،
ج ١، ص ٥١٤، ط ١، ١٤١٦هـ، دار الكتب العلمية - بيروت.

الْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٥﴾ النساء: ٩٥، واتا: نهوانه ی له باوه پداران که دانیشتون وهك نهوانه نیین که دهجهنگن.

نیین مهکتوم که هاوه لیکه به پیز بووه و نابینا بووه دیته لای په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و باس له نابینایی خوی دهکات که ناتوانی به هوی نابیناییه که یه وه به شداری شه پئی، ئینجا نایه ته که به مجوره دابه زیووه: ﴿لَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِيَ الْأَصْرَارِ﴾ ﴿٩٥﴾ النساء: ٩٥، واتا: نهوانه ی له باوه پداران که دانیشتون وهك نهوانه نیین که دهجهنگن، مه گهر نهوانه ی که ناتوان (کوین، شهلن، نهخوشن، هتد).

نه گهر له حکمه تی نیسلام و به یه کجاری دانه به زینی قورئان بپوانی و هاوپوله کانی بپوانن، باش دهك دهکن نه مه نه عیبیه و نه فریا که وتنه، به لکو به شیک له نایه ت و فرموده کان بو شیکردنه وهی حوکه می پووداوی نوی و پرسپاری هاوه لان و کهسانی تره که تا موفقه له سه ر زه ویدا هه بی دوباره ده بنه وه.

هر له م نایه ته و نایه تی زیهارولیعان و شته کانی تر، نه م نایه تانه به هوی که وه په یوه ست بوونه و له ژیا نی هه ندیک له هاوه لاند ا پوویندا وه و له ژیر تیشکی حوکه که یدا کیشه ی خویانیان چاره سه ر کردووه، جا گپړانه وهی فرموده که حوکه که ی زیاتر ناوبانگتر کردووه، به تاییه ت نه وهی نیین مهکتوم (خوای لی پازی بی) چوه ته

نیو زیاننامه‌ی په‌یام‌به‌ری نازیزه‌وه (صلی الله علیه وسلم) و بوو‌ته
حوکمیکي گشتی بۆ نه‌وانه‌ی هه‌مان حاله‌تیا ن هه‌یه.

له‌فه‌رمووده‌ی (۳) لاپه‌ره ۵۹ دا فه‌رمووده‌که‌ی به‌رائی هیناوه‌ته‌وه
که باس له‌وه ده‌کات نه‌نسارییه‌کان له‌سه‌رده‌می جاهیلییدا
نه‌ریتیا ن وه‌هابوو له‌حه‌ج بگه‌را بایانه‌وه له‌پشته‌وه ده‌هاتنه
ماله‌کانیا نه‌وه نه‌ک له‌ده‌رگای حه‌وشه‌وه، بۆیه خوای گه‌وره نه‌م
نايه‌ته‌ی دابه‌زاندووه: ﴿وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ ۖ وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا﴾ ﴿البقرة: ۱۸۹﴾
۱۸۹، واتا: چاکه و چاکه‌کاریش نه‌وه نیه که له‌پشته‌وه خۆتان بکه‌ن
به‌مالاندا (که نه‌مه کاریک بوو له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا نه‌نجام ده‌درا دوا‌ی
گه‌رانه‌وه له‌حه‌ج) به‌لکو چاکه نه‌وه‌یه که نه‌و که‌سه له‌خواترس و
پاریزکاری.

له‌لیکدانه‌وه‌که‌دا نه‌فامانه نه‌نسارییه‌کانی به‌نه‌فام داناوه، له‌کاتی‌که‌دا
نه‌فام نه‌و مرۆفه‌یه خوا عه‌قلی پی داوه و دان به‌هه‌له‌ی خۆیدا نانی و
ملکه‌چی فرمانی خوا نابیی که پاسته‌قینه‌یه و گومان هه‌لناگری،
که‌چی له‌هه‌ولدا‌یه گه‌وجی هاوشیوه‌ی خۆی زیاد بکات! ئینجا باس
له‌وه ده‌کات نه‌مه بۆ نه‌م‌رۆ چی سوودیکی هه‌یه نه‌م فه‌رمووده‌یه
بگێردیته‌وه و مرۆفه‌کان نه‌م‌رۆ له‌باله‌خانه‌کاندا ده‌ژین!

دیاره وا ده‌زانئ هه‌موو خه‌لک له‌باله‌خانه‌دا ده‌ژئ! دێهات و مال‌ه
هه‌ژاره‌کان نابینن که زۆرینه‌ی خه‌لکی ولاتی نه‌و و خاکی موسلمانن،

ئەوەشى بېرچوۋە نەرىتى جاھىلى و دور لە ئىسلام حەقى بەسەر
 بوۋنى بالەخانە و شتە مۇدىلىيەكانەوہ نىيە، لە مەۋشدا ھەندىك
 مەۋشى مۇدىرنە و خاۋەن بالەخانە كە زەكەريا ئۆزۈن شانازى پىيوە
 دەكات خۆى توۋشى نەخۆشى دەروونىي كەردوۋە و بەحىسابى
 بورجى كىسەلەكەى ھەنگاۋ دەنى!

لەلاپەپە (٦١) ئەمە ھەيە: دوۋەم: ھەلوە شاندىنەوہ لە ئايەتەكانى
 قورئاندا: پەخنە دەگرى لە ھوكمى پەجمەردنى ھەر ژن و پياۋىك كە
 يەكجار جووتبوۋنى شەرىعيان ئەنجامدايى و دواتر داۋىن پىسىي
 بكن و بەچار شايت ساغ بىتەوہ ئەو تاوانەيان ئەنجام داۋە تا
 مردن بەردباران دەكرىن، پەخنە دەگرى بۆ ھوكمەكە ماۋەوہ و
 ئايەتەكەش نەماۋە، دواتر ھوكمەكەى گىراۋەتەوہ بۆ سەر ژن و
 پياۋى پىر، ئىنجا دەلى: فەرمودەكە قسەى عومەرە نەك پىغەمبەر
 (صلى الله عليه وسلم) .

وہلام: يەكەمجار دەبى بزانى ھوكمەكە ھى پىشەوا عومەر نەبوۋە،
 ئەگەر ھوكمەكە ھى ئەو بوايە، ئەوہ لەسەر مېنبەرەوہ ئەم
 ھوكمەى نەدەداۋ ھاۋەلانىش بى دەنگ بن، بىدەنگ بوۋنيان
 بەرانبەرى نىشانەيەكى پوۋنە لەوہى باش زانىۋيانە ھوكمى خوايە و
 واقىيىي بىنيۋيانە و لايان بوۋەتە مۈتەواتىر. ئەگەر ئەم ھوكمە
 لەخۆيەوہ سەرچاۋەى بگرتبايە ۋەك ئەوہى لەسەر مېنبەرەوہ
 ئەندازەى مارەيى دىيارىكرد و ئافرەتەكە ھەلساۋ پەتىكردەوہ،

به حوکمی نه وهی خواو په یامبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم) نه مه یان دیاری نه کردووه به چی حقیق نه و دیاری نه کات، پتیشه و عومریش له و دیاری کردنه پاشگه ز بوویه وه، ناو هـا که سیک هـه لده ستاو حوکمه که ی په تده کرده وه، به لام نه خیر، هاوه لان له و حوکمه دلنیا بوونه .

ټینجا له لاپه ره (٦٦) تومه تیکی زور ناشیرینی خستووه ته پال نیسلام و له بابته داوین پیسییدا ده لی: سزای نیرینه کان به نازاردانه و ده رگای ته وبه و چاکبوونیش به پوویندا کراویه، به لام سزای ژنان به ردباران کردنه .

نه مه چی دلسوزیکی دوسییه ی ژنانه ! نه م مرقانه شهرم دایانناگری، هـه موو که س ده زانی له نیسلامدا ته وبه بق هـه موو که سیکه، خودی نه و نافره ته ی هاته لای په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و وتی: من داوین پیسیم کردووه و حوکمی خوا م له سه ر به جیپه ینه، دوی چه ندان جار که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده یگه پانده وه تا مندالی ببی ټینجا شیر ی پی بدات ټینجا له شیریش برپه وه هر هاته وه تا له و تاوانه پاکبته وه، له کاتی به جیپنانی هـه ددی خوا دا په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) چون وه سفیکی بو باوه پرداریتی و ته وبه و چاکه ی نه و نافره ته ده کات، به لام له گوپییه کی که پو چاویکی کوپرو زمانیکی لال چی چاوه پییه که ده کری! .

له لاپه پړه (٦٧) دا گومانیکي کردووه که پړنگه هاوه لآن هم حوکمه یان له ته وراته وه وهرگرتی.

وه لآم: گومان له وه دا نییه که له ته وراتدا هه مان حوکم هه یه و په یامبه ریش (صلی الله علیه وسلم) نه مه یانی بیرخستووه ته وه که له نیو خویاندا به سر که سانی لاوازو بی بنه مالده ته نجامی دده ن، به لآم له خودی ژبانی په یامبه ردا (صلی الله علیه وسلم) هم حوکمه وه ک حوکمه کانی تری نیسلام جیبه جیکراوه، جیبه جیکردنیشی هه پړه مه کیانه نییه، ده بی به چوار شایه تی سه رپاست ساغ بیته وه نو تاوانه نه نجامدراوه و له گه پانه وه بو حوکمی فیهی هم حاله ته شتی زورتر پوونده بیته وه.

له فهرمووده یه کی تردا که حفتا هاوه لی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) شهید ده کریڼ له لایه ن (رعل و ذکوان) وه، ثایه تیک خوی گوره له سر زمانی نو هاوه لآنه داده به زینی که خویه گیان به قه ومه که مان هه وال بده که نیمه به په روه ردگارمان گیشینه وه. دواتر هم ثایه ته به فرمانی خوی گوره سپاوه ته وه. ده پرسى: کوا نو قسه یی پیغمبر که باس له سپینه وهی هم ثایه ته ده کات و بوخاریی بو وردتر له مهی نه کولیوه ته وه؟

هم مرقفه نه یوانیوه ته وه زانستی قورشان و بزانی به چ پیوه ریک هه لوه شانوه ده سه لمیندری، چی پیوستیه ک ده کات بوخاریی یان نه وهی پیشتر سه لمینی نه و جار نه مه بنووسیته وه یان

دهستبهرداری ئەمەش بێ؟! ئەمە ئایەتێك بوو بەخوێندەوهش
 ھەلۆھەشاوئەتو، لەكاتێكدا دەبینین كە پەيامبەری خوا (صلی اللہ
 علیہ وسلم) بۆ ماوەی یەك مانگ لەنوێژەكانیدا دوای لیخۆشبوونی
 بۆ ئەو ھاوولانەئە کردوو دژ بەدەستدریژیکارانی سەر ئەو ھەفتا
 ھاوولەئە پاراوئەتو و کارەساتێکی گەورە بوو بۆ سەر دەروونی
 خۆی و موسلمانان، پەنگە دابەزینی ئەو ئایەتەش بۆ دڵنەوایی
 بووبی و دواتر بەحیکمەتی خۆی گەرە ھەلۆھەشاوئەتو.

لەلاپەرە (٧١)دا ئەم ھەرموودەیی ھیناوەتەو: ((عن عائشة
 قالت: سمع رسول الله رجلا يقرأ في المسجد فقال يرحمه الله لقد
 أذكرني كذا وكذا، أسقتنهن من سورة كذا وكذا.

کوردییەکی وەھای نووسیو: عائشە دەلی: پێغەمبەر(د.خ)گوئی
 لەپیاویك بوو لەمژگەوتدا قورئانی دەخویند، وتی: پەحمەتی خودای
 لی بیت، فلانە ئایەت و فلانە ئایەتی وەبیرھێنامەو، كە لەفلانە
 سورەت و فلانە سورەتدا لەبیرم کردبوون. لا ٧١.

وہ لām: سەرەتا دەبی ئەوھ پوون بکردبایەتەو و پاستگۆ بواپە
 لەگەل خۆیدا و بەجۆریکی تر لیکدانەو و داپران نەکات لەو بابەئە
 بوخاریی دایناو (باب من لم یربأساً أن یقول سورة البقرة وسورة
 کذا وکذا)، واتا: بەشی ئەوانەئە بەکێشەئە نازانن بلین سورەتی
 بەقەرەو سورەتی فلان و فلان.

ئینجا تەماشایەکی یەکەم ھەرموودەئە ئەو بەشەئە بکردبایە کە باس
 لەو دەکات دوو ئایەتی سورەتی بەقەرە ھەئە ھەر کەسێ لەشەودا

بیخوینی له جنۆکه پارێزراو ده‌بی، ئەم فەرمووده‌یه‌ش که ئەو
هێناویه‌تییه‌وه له‌شه‌ودا بووه له‌مزگه‌وت په‌یامبه‌ر (صلی الله علیه
وسلم) گوئی لی بووه و ئەم دوعایه‌ی بۆ کردووه که یادی
خستووه‌ته‌وه ویردی ئەو شه‌وه‌ی بخوینی و فەرموویه‌تی: ((یرحمه
الله لقد أذکرني کذا وکذا آية أسقطها من سورة کذا وکذا.
ئینجا(أسقطها) واتای له‌بیر چوونه‌وه نییه، به‌لکو په‌یامبه‌ری خوا
(صلی الله علیه وسلم) ئەمه‌ی مه‌به‌ست بووه: خوای گه‌وره‌ په‌حمی
بی بکات ئەمشه‌و فلانه‌ نایه‌تی یادم خسته‌وه که له‌فلانه‌ سوهره‌ت و
فلانه‌ سوهره‌ت دامناوه.

دواتر له‌به‌شی سێ و له‌لاپه‌ره‌(٧٥)باس فەرمووده‌ قودسییه‌کانی
کردووه‌ و چه‌ند فەرمووده‌یه‌کی هێناوه‌ته‌وه به‌گومانی خۆی بۆ
که‌یشتنه‌ به‌کاریگه‌رییان له‌سه‌ر نایینی ئیسلام!

فەرمووده‌کان تایبه‌تن به‌سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌ و به‌شیک
له‌مه‌زه‌به‌ بیروباوه‌رییه‌کان قسه‌ی خۆیانیان تێدا هه‌یه، به‌لام لای
ئه‌هلی سووننه‌ و جه‌ماعه‌ هه‌موو سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌
ده‌سه‌لمێنین به‌بی شوبه‌اندن و له‌کارخستن، وه‌ک خۆی باوه‌رمان
پێی هه‌یه و زانایانی ئه‌هلی سووننه‌ش دانراوی نایابیان له‌و باره‌یه‌وه
هه‌یه وه‌ک(الرسالة الحموية الکبری)شیخی ئیسلام ئیبن ته‌یمیه‌و
ته‌علیقاتی شیخ ئیبن باز له‌سه‌ر (فتح الباری) و پێویستمان
به‌لیکدانه‌وه‌ی فه‌لسه‌فی و پێچکه‌ی ئەملای ئه‌ولا نییه‌ که خودی

زه که ریا ئۆزۆن باوه پی به هیچیان نییه. سهیره که سه ئیلحاده کان
 هه ندیجار بیریان بۆ لای ئه وه ده چی خوامان پی بناسینن!
 ره تیده کاته وه هاوواتایی له زماندا هه بی و په تی ده کاته وه (متکبر و
 متجبر) هاوواتابن، گریمان هاوواتای سه دا سه د بوونی نه بی، به لام
 ده بی ئه وه بزانی هه ندی وشه واتای یه کتر هه لده گرن به زۆدی یان
 که م، هه موو خو به زلزانیک زۆرداری تی دایه وه هه موو زۆرداری کیش
 خو به لزانیتی تی دایه بۆیه بۆ پاستیی مل نادات، له هه مووی زۆتر ئه و
 خو به زلزانیه که به هوی خو به زلزانیه وه هه ردوو چاو و دلی کویر
 بووه له ناست وه رگرتنی باوه پ و دانسان به گه وره یی و کاملیی
 ئیسلام. ئه وه شی و تووه که هه می شه هه ژاران لای خوا مه زن و
 پایه به رز نین، ئایه ته که ش که هیناویه تییه وه له سو ره تی نیساندا
 باسی هه ژاران نییه، به لکو لاو زو بی ده سه لاتانه، به ئه ندازه ی
 باوه پو گو یز پایه لئی بۆ خوای گه وره مرو ف پایه داریتی لای خوا هه یه،
 جا ده وله مه ند بی یان هه ژار، ده سه لاتدار بی یان بی ده سه لات،
 نه وه شمان بیر نه چی هاتنی ئیسلام ده رکردن و پزگار کردنی هه ژارو
 بی که سانی نمونه ی بیلال و صوه یب و کۆمه لگه یه ک بوو له ده ست
 زۆرداره کان، له پیزی موسلمان هه کاندا ده وله مه ندانیش هه بوون،
 ده وله مه ندیه که یان کرده قوریانی بۆ ئیسلام و په یامه نه مرو
 مرو ف دوستیه که ی با ناحه زانیش دلته نگ بن.

له به شى (نه سكى) سىييه م لاپه ره ۸۷ باس له بوخارى و
پيغه مبه ر (د.خ) يه .

وتمان كه زه كه ريا ئۆزۆن له نيو سه حى بوخارىيدا ده سته چنى نه م
فه رمودانه ي كردوه بو تانه دان له سه حى كه ي نه و پيشه وايه ،
به لام ده بينين هيچ به ره مئىكى نه و نيازى نه چنيوه ته وه ، قسه
له سه ر پيغه مبه رو پاى به رانبه ر نه كات كه په يامبه ر (صلى الله عليه
وسلم) به هوى پا جياوازيه وه كه عى كوپى نه شرف و نه بى پافى
جوله كه ي كوشتوه ، كه چى له لاپه ره (۹۹ - ۱۰۰) خوى
به درؤ خستوته وه و ده لى: ته نانه ت له فه رموده كه ي (بوخارى) دا
هيه له كه سىك خو شبووه كه ويستويه تى بىكوژى) به لى نمونه ي نه م
ليخو شبوونه ي په يامبه ر (صلى الله عليه وسلم) زؤر زؤره ، له هاتنه
مه دينه و نووسينه وه ي ده ستورى مه دينه و په يماننامه ي نيوان خوى
و جوله كه زؤر جار نه م ليپورده ييه ي كردوه ، به شيعرى حه سسان
وه لامى هه جوه كانى كه عى كوپى نه شرفى داوه ته وه ، چاوپوشى
كردوه له هه ر تانه و توانجىكى جوله كه كان و پىزى ليگرتوون، به لام
ده بوو زه كه ريا ئۆزۆن پاستگويانه بووداوه كه ي بگىرايه ته وه و زو
په لى نه كردبايه بو تانه دان، هه ر نه بوو وه ك (جو ن دىفينبورت)
پاستگويانه باسى له و خراپه ييانه ي جوله كه ي بگىرايه كه به رانبه ر
په يامبه ر (صلى الله عليه وسلم) و هاوه لانى ده يانكرد^۱.

^۱ - جو ن دىفينبورت: اعتذار لمحمد والقرآن.

پيشتر كه عبي كوپى نه شرهف له پيلانگي پيدا بډه وام بوو بډ گومان
 خستنه سهر په يامى نيسلام، دواتر كه قوره يش له به دردا
 شكستيه يناو دوو موژده دهر كه زه يدى كوپى حار يش و عبدالله
 كوپى په واحه بوون له لايه ن پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) وه
 هاتن به موژده ي سهر كه وتنى موسلمانان و شكستى هاو به ش
 په يدا كه ران له به دردا، ثم هه وال له به كه عبي كوپى نه شرهفى طائى
 بنه چه و جوله كه بيرو باوه پى ثين نه ضريه ي جوله كه يى گه يشت و
 وتى: سويند به خوا نه گهر موحه ممد نه وانه ي كوشتبى- وانا
 نومه ييه ي كوپى خه لف و نه بو جهل و عوتبه ي كوپى په بيعه -
 نه وه ناوگړپ باشتره له ژيانى سهر زه وى و وه ك خراپه ي كه لپه ي
 سه گى هار وايه و ده ستيكړده جنيتودانه پيغه مبه ر (صلى الله عليه
 وسلم) و قسه ي ناشيرينكړنه ژنانى موسلمانان، پاشان پويشته لاي
 قوره يش و پياوانى قوره يشى بانگكردو هه لئا بډ شه پكردنى
 پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) ، نه وانش ميوانداريان كردو
 له گه ليدا كږونه وه و خه ريكى جنيتودان بوو به پيغه مبه ر (صلى الله
 عليه وسلم) و موسلمانان، له باره ي نايينه كه يانه وه ليان پرسى و
 وتى: نايينى نيوه باشتره له نايينى موحه ممد و نه و نه فره تيه درؤو
 فيتليكرد، بويه خواى گه وده ثم نايه ته ي له باره وه دابه زاند: ﴿الرَّ
 تَرَّ إِلَى الَّذِينَ أُوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجَبَتِ
 وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ

ءَامَنُوا سَيِّلاً ﴿٥﴾ ،واتا: ئايا ئاوپيكت نه داوه ته وه له وانەى به شىك له نامهى خوييان پي دراوه بپوا نه هينن به شتى بى نرخ و به رنامهى غەبرى خوا (به جادووگەران و به شەيتان) وه ده لىن به وانەى كه بى بپوان نه وانە پي بازيان راستره له وانەى كه باوه پيان هيناوه .

كه كه پايه وه مه دينه و خواى گه وره وه حى بۆ پيغه مبه ره كهى كرد كه كه عب چيكر دوه و چى وتوه و پيغه مبه ريش (صلى الله عليه وسلم) پيدا گربو له سه رى، كاريك بوو كوشتنى پيويست كردبوو، په يمانى هه لوه شان دبوو دوژمنانى بۆ سه ر موسلمانەكان هاندابوو، پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) به هه ندئ له هاوه لانى فرموو: ((مَنْ لِي بِابْنِ الْأَشْرَفِ؟ كَيْ تَوَلَّاهُ لِكُورَى نَشْرَفَ بَوْدَ كَاتِهْ، مَوْحَه مَمَّه دى كُورَى مَه سَلَمَه وئى: مَنْ تَوَلَّاهُ بَوْدَ كَه مَه وه ئه پيغه مبه رى خوا، مَنْ دَه يكوژم^١ .

ئيبن خه لدونيش ده لئى: دواى هه والئى دوژانى قوره يش له شه پى به در زۆر خه فه تبار بوو، وئى: له نيويچن نه مه راسته كردووتانه، نه وانەى قوره يش وا كوژداون گه وره ي عه ره ب و پادشايانى خه لكين، نه گه ر مَوْحَه مَمَّه د نه وانەى كوشتبى، نه وه گۆر باشته ره لژيانى سه ر پويى زه وى، پويشته مه ككه و لايدايه مال موته لىبى كوپى ئه بى وداعه ي

^١ - بۆ نه مه بپوانه: أبو بكر جابر الجزائري: چەند خۆشه ويسته نه م خۆشه ويسته، و: عبدالله گه رميانى، پيداچوونه وهى: د. كامران سعدالله زهنگه نه، ٢٦٤٤.

سه له می و عاتیکه ی کچی نوسه یدی کچی نه بی نه لعیصی به نی
 نوممه یه ش له وی بوو، خه لگی هان ددها دژ به په یامبه ر (صلی الله
 علیه وسلم) و شیعریی ده و ته وه و بۆ کوژراوانی قوله یب که نه بو
 جه هل و نه وانی تر بوو ده گریا، پاشان که پایه وه مه دینه و دهستی
 دایه جنیودانه عاتیکه و ئافره تانی موسلمانان^۱.

له بهر بی په یمانی و ناپاکیی بوو فرمانی کوشتنی درا، زه که ریا
 ئۆزۆنیش له رقی نیسلام و فه رمووده دا چووه ته په نای که عبی
 نه شرف و خوی به مرؤفدۆست کردوه له کاتیکدا جنیودۆست و
 ناپاک دۆسته.

نه بی پافیعیش نمونه ی که عبی کوپی نه شرف بوو، ناوی سه لامی
 کوپی نه بی نه لحوقه یق و خاوه ن کونییه ی نه بی پافیع و جوله که
 بوو، ئۆر ئازاری په یامبه رو هاوه لانی ددهاو دوزمنایه تییه کی
 سه سه ختانه ی ده کردو قوره یشیی و بته پرسته کانی بۆ سه ر
 مه دینه و په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) کۆکرده وه و یه کێک بوو
 له وانه ی سوپاکانی بۆ سه ر مه دینه هانداو قوره یزه ییه کانیشی هاندا
 له په یمانی خویان په شیمان بینه وه و مه دینه و موسلمانان کان که وتنه
 مه ترسییه وه و خوای گه وره پاراستنی^۲ جا مرؤفیککی سه سه خت
 له نمونه ی نه بی پافیع که هه وئی له نیوبردنت بدات چۆن مامه له یه کی
 له ته کدا ده کری؟

^۱ - بروه: تاریخ ابن خلدون، ج ۲، ص ۴۳۱ ی دار الفکر.

^۲ - بروه: البداية والنهاية، ج ۴، تاریخ ابن خلدون، ج ۲.

له وه لامي نه وه ی گوايه خه زره جيبه كان له نيو خوياندا وتبتيان با نه وسيله كان پيشمان نه كه ون له كوشتني نه بي پافيعداو خومان به و كار هه لسين، نه وه پاستر نه وه يه كه نيين خه لدون وتوويه تي: نه وس و خه زره ج وهك دوو گاي به هيزبون (الفحل) له گوپرايه لئي په يامبه ري خوادا (صلي الله عليه وسلم) و بهر گريان لي ده كردو تو له يان له دوزمه كانيان بو ده كرده وه^۱ پيشبركيان بوو بو كاري باش به نييه تي بو خوا سولحاي نه كه نه وه ي زه كه ريا نوزن گوماني كردوه.

له هه رموده ي (۲) لاپه ره ۹۸، باس ده كات له برياري كوشتني (ابن خطل) له لايه ن په يامبه ري خوا وه (صلي الله عليه وسلم)، جاريك په خنه ده گري چو ن بوخاريي نه م باسه ي له به شي (جزاء الصيد) پولي ن كردوه، جاريكي تريش ك په يامبه ري خوا (صلي الله عليه وسلم) هه ركه سي دزي وه ستايته وه كوشتويه تي.

نه وه ي بوخاريي كه له وه به شه دا داي نا وه، مه به ست پاو و كوشتني مرو ف و هه ر نا زه لئي كي تري لي له سنو ري هه ر ه م دا، نينجا په يامبه ري خوا (صلي الله عليه وسلم) له بهر خودي خوي برياري كوشتني (ابن خطل) ي نه دا وه، نه مه ي زه كه ريا نوزن وتوويه تي تومه تيكي نابه جيه، خوي له تو زي گومان و بي با وه پيدا گه وزان دوه، نه گه ر

^۱ - تاريخ ابن خلدون، ج ۲، ص ۴۳.

ته ماشايه کی (فتح الباري بشرح صحيح البخاري) بکردبایه، بۆی
پوونده بوویه وه که هۆکاری ئه و بریاره بۆ چیه؟

(ابن خطل) پیشتر موسلمان بو، په یامبه ری خوا (صلی الله علیه
وسلم) پیاویکی ئه نساری له گه لدا نارد بۆ کاریک، خزمه تکاریکی
موسلمانیشی له گه لدا نارد، دابه زینه شویتیک و فرمانی
به خزمه تکاره که دا سابریتیک سهر بهی و خواردنیک لی ئاماده
بکات، خهوت و دواتر هه لسا بینی خزمه تکاره که هیچی له وهی
نه کردوه که فه رمانی پی داوه، لیدانی کردو کوشتی و پاشان
له ئیسلام هه لگه پایه وه و بووه هاوبهش په یداکه ر، دوو ئافره تی
خزمه تکارو گۆرانیبیژی هه بوو گۆرانیی خرابییان به سهر په یامبه ر
(صلی الله علیه وسلم) دهوت، هۆکاری کوشته که ی له تۆله ی ئه و
خزمه تکاره موسلمان ه دا بو، بۆیه لی بووردنی په یامبه ری خوا (صلی
الله علیه وسلم) بۆ خه لکی مه ککه ئه و و چه ند که سیکی تر که
په نگه (ه) که س بن نه گرت ه وه، چونکه تاوانبار بوون و ته و به یان
نه کرد^۱.

یه کیک له هه ره بی پزیهی کانی وه که ریا ئۆزۆن ته و به یه، پییان
گرانه هیچ هه لۆیستیک له بهر خودی په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم)
بنویند ری، قودسییه تی بۆ دانانین، چونکه عه قل و هۆشی ئه وان
نه گه یشته وه ته ئاست عه قل و هۆشی مندالیک که جاری به زۆر شت

^۱ - بروه: فتح الباري بشرح صحيح البخاري للإمام أحمد بن علي بن حجر
العسقلاني. مع تعليقات العلامة عبدالعزيز بن باز. مكتبة الصفا.

ناشنا نه بووه . له پال نه م بيانووه دا به ردی گه وره هه لده گرن و بئ
 فامانه قسه به گه وره یی په یامبه ری نیسلام موحه مهمه د (صلی الله
 علیه وسلم) ده لینه وه ، و تراوه (ده ریا به وه پینی سه گ پیس
 نابئ) به لام نه وه هیه و ده بئ له خودی نه و که سانه بیرسین: کام
 ولات و تاقم و گروپ هیه قبولی بئ سووکایه تی به قوربانی و
 سمبوله کانییه وه بکه ی؟ کام له نئوه ناماده یه قسه له سه ر باوک و
 باپیرو ناموسییه وه بکه ی؟ کام له نئوه بویری نه کات له ولاتیکی تردا
 په خنه و نه و سوکایه تییه ی به رانه ر به نایینی نه و ولاته دوباره
 بکاته وه ، نه و روپاتان بئ یان ولاتیکی تری ناسیا که بوزی و
 هیندوسی و نه وانی تران بئ؟! له کاتیکیدا ده زانن به لای
 موسلمانانه وه موحه مهمه د (صلی الله علیه وسلم) له سه رووی هه موو
 قوربانئ و سمبولیکه وه یه و په خنه کانیستان نه وه نده بئ بئ پیزییه
 تورقالتیک بئ گه یشتنه حقیقه ت و به رچاو پوونبوونه وه نییه .

له لاپه په ۱۰۱ باسی له شکر کیشی نه کات و نه م فه رموده یه ی
 به فه رموده ی نه مه وی داناوه نه ک نه به وی: "أُعْطِيتُ خُمْسًا لَمْ
 يُغْطِئَنَّ أَحَدٌ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ قَبْلِي: نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ
 لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةُ
 فَلْيُصَلِّ، وَأَجِلْتُ لِي الْغَنَائِمُ، وَلَمْ تُحَلِّ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَأُعْطِيتُ

^۱ - نه م فه رموده یه ی لیږده دا نووسیومه گپړانه وه بکه ی تره ، تا بزائن زیاد
 له یه ک گپړانه وه ی هیه و دوستکراو نییه ، نه به وییه نه ک نه مه وی!

الشَّفَاعَةَ. وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً". واتا: پېنچ شتم پى دراوه به هېچ له په يامبه رانى پيش خوځ نه دراوه: له دوورې مانگه پټيه كه وه دوژمنم لى تر سيندراوه، زه وېيم بى كراوه ته شوينى نويزو پاكيى، هر كه سيكي نوممه ته كه م به كاتى نويز گه يشت له هر كويدا بوو با نويز بكات و په وايه، غه نيمه ته كاني شه پم بى حال كراوه كه بى په يامبه رانى پيش من حال نه بووه، شه فاعه تم پى دراوه، په يامبه ران تاييه ت بى هوژو قه ومى خويان هاتون و منيش بى تيكراى خلكي نيردراوم.

زه كه ريا توژون وه ك پوژه لاتناسه كان ده يه وى له پال په تكرنده وهى
 نه م فرموده يه دا جيهان نيتي نيسلام په تبكاته وه، جا به پړگه ي ترو
 خول به چاودا كردن!

(نُصِرْتُ بِالرُّغْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ) مه به ست پيى له شكر كيشي نيبه،
 به لكو موژديه كه به هاوه لان كه جاريكي تر نمونه ي شه پي خنده ق
 پووناداته وه كه بياوه پو هاوبه ش په يداكه ران گه له كومه كيتان له سره
 بكن و له مال و شارى خوتاندا گه ماروتان بدن و هه ولى كوشتنتان
 بدن، نيتر دوژمن له نيوه ده ترسى نه ك نيوه له وان بترسن.

ئينجا له لاپه په (۱۰۴) دا په خنه ده گري له فرموده ي (به هشت له ژير
 سيبه ري شمشيردايه) و پيى په سهند نيبه! به لى به هشت له ژير
 سيبه ري شمشيردايه كاتيک ده سه لاتدارانى بى باوه پو زوردارانى سره
 هه ژارو بى كه سان به قسه ي خو ش فامناكه نه وه و دادپه روه ر نابن و

دەبنە بەرپەست لەبەردەم پەيامی ئىسلام كە دادپەرۋەرىي بىرى
ئەوان و دارودەستەكانيان دەخاتەو.

رەخنەيەكى تەردەگرى كە پەيامبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)
فەرموویەتی: ((ئەواتى گەيشتن بەدوژمن مەخوازنو پەتیدەكاتەو
جیهادكردن عیبادەت بى، ئەگەر عیبادەت بى چۆن داوا ئەكات
ئەواتى پى مەخوازن؟

بەئى جیهادكردن عیبادەتە، مال و گیانی تیدا بەخت دەكرى، كە
داوامان لى دەكات ئەواتى پى نەخوازن، لەبەر ئەوەی سەختی
زۆرى تیدایە و موسلمانان دوور دەخاتەو لەشەر فروشتن و هەندى
حالتى تەركە ئەنجامى باش نابى و مەروۇ نازانى لەساتى
تەفكردنەو دا چۆنە، فەیری موسلمانان دەكات جیهادكردن كۆتا
رینگە چارەبى بۆ نەهیشتنى ئەو گرێیە جیهاد بۆ كردنى پێویست
بوو. لەزۆر شوێندا ئۆزۆن ئىسلام بەتالانچیتى ناوژەد دەكات
لەبەر ئەوەی غەنیمەتى بۆ حەلال بوو، لەكاتێكدا ئەگەر ئىسلام
بەرانبەر تاك و كۆمەلگەكان ئەوەی بكردبايە، ئىستەجگە موسلمان
غەیرە موسلمان لەخاكى موسلماناندا بوونی نەدەبوو، ديارە
تەماشای ئەندەلووسى كردوو كە خاچپەرستەكان بەسەر
موسلمانەكاندا هێنايان، قەتل و عامیانان كردو سەرۆكەكانیشیان
برد، دەپەوێ ئەو غەیبەى ئەوان بەسەر موسلماناندا بپریت.

دەسكەوتى شەر بۆ موسلمانان حەلال بوو، پەيامبەر (صلی اللہ
عليه وسلم) بەسەر جەنگاوەراندا دا بەشى كردوو، گەرنگترین

شتیکیش له وهدا شه پرکردن بووه له پیناو خوا، نییه تی تری تیکه له نه بووه، په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) بۆ موسلمانان پرونیکردووه ته وه ده بی هه موو په رسته شه کان بۆ خوا نه نجام بدرین، له شه پردا لییان کوزراوه، له سه رکه وتنیشدا له و چه ک و شته به جیماوه ی بیباوه پان به سه ر جه نگاوه راندا دابه ش کراوه و نه مه ش نه وه ناگه ی نه ی هاوه لان بۆ تالانی شه پان کردبی، چونکه هه ندیکیان له پیناو خوادا مالی خویانیان به جیهیشت و بی باوه پانی قوره یش نه وانیان تالان کرد، نه نسارییه کانی مه دینه ش مالی خویانیان خسته خزمه ت ئیسلامه وه، که وابوو نه م گومانه چه په له ت له کوپوه هیئا ئوزون؟ به چینه وه ی خوت یان گومانی سه رچاوه ی بی پالپشت!

له لاپه ره (۱۱۲) دا فه رمووده یه کی هیئا وه ته وه که په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) ریگه ی داوه نه و ژن و مندالنه ش بکوژی که هاوبه ش په یدا که ران نه وانیان کردووه ته قه لغان و ژن و مندالی خویانن. به لام نووسه ری بی ویزدان باسی دوو فه رمووده که ی تر ناکات له (باب قتل الصبیان فی الحرب) و (باب قتل النساء فی الحرب) که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه هیکردووه ژن و مندال له شه پردا بکوژین و نه م دوو فه رمووده یه ش له بوخارییدا هه یه و فرمانی پیشوو له حونه یندا هه لوه شاوه ته وه.

له لاپه پره (۱۱۳) ره خنه ده گری له بابته نه و فرموده ده یی باس
 له م نایه ته ده کات که په روه ردگار نه فرموویت: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِّنْ
 لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِجَ
 الْفَاسِقِينَ﴾ ﴿الحشر: ۵﴾، وانا: نه و ده یی بریتان له دار خورما یا
 لئی گه پان به ویستاوی له سر بڼه کانیان، نه و ده به فرمانی خوا بووه
 وه بۆ سر شوپرکړنی له سنوور ده رچووان بوو.

ره خنه ده گری له و ده یی داری جوله که کانی به نو نه زیر بریندراوه ته و ده
 پاستی بابته که یی نه خستووه ته پوو که په یامبه ر (صلی الله علیه
 وسلم) له ته که جوله که کاند پیکه وتنی هه بووه له دانی خویندا هاو به ش
 بن به هه له دووان له نه و ده یی عامر کوژران و په یامبه ریش (صلی الله
 علیه وسلم) بۆ کۆکردنه و ده یی خوینبایی نه و دوو کوژراوه پوښته لای
 به نی نه زیر، له قه راغ مالیکدا سر قالیان کردو پوښتنه سره و ده تا
 له سره ربانه و ده به ردیکي گه وره یی به سردها بدنه و بیکوژن،
 بۆچوونیکي تریش هه یی و له (فتح الباری) باسکراوه، که
 قوره یشییه کان دوا یی شه پی به در نامه یان بۆ جوله که یی به نو نه زیر
 نارد که نئوه خاوه ن قه لای سخت و به هیزن و ده بی نئوه کوشتنی
 موحه ممه د له نه ستق بگرن و هه پره شه یان لی کردن، بۆیه کۆبوونه و ده بۆ
 غه در کردن له په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) و په یامیان بۆ نارد که
 له گه ل سئ له هاوه لانیدا بچیته لایان تاوه کو له ته ک سئ زانایاندا
 گفتوگو بکن، نه گه ر سئ زاناکه باوه پریان هینا نیمه ش باوه پردار

ئەبىن. ئاغرىتىكى بەنو نەزىر نامەى بۆ براپەكى ئەنسارىيى مۇسلىمانى ناردو ھەوالەكەى پىگە ياند كە نىازى چىيان ھەيە، ھاۋەلەكەش ھەوالەكەى بەپەيامبەر (صلى الله عليه وسلم) گە ياند پىش ئەۋەى بگاتەلەى بەنو نەزىر، پەيامبەرىش (صلى الله عليه وسلم) نووسراۋى بۆيان ناردو ھەر ئەۋ پۆۋە گەمارۆيانى دا.

پەيامبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) ھەۋالى چۆلگەردىن مەدىنەى بەئەللى كوپى ئوبەى سەرۋىكى دوۋپوۋان بەنەۋەى نەزىردا، ئەۋىش ۋىستى بەھىزى بەنو نەزىر شىكىست بەسەر پەيامبەر (صلى الله عليه وسلم) ۋە مۇسلىماناندا بەھىنى، بۆيە ژىر بەژىر پىيوتن: ناۋچەكە چۆل مەكەن ۋە ژىر بارى فرمان مەبن، مۇجەمەد زۆر پىداگر نىيە لەسەر ئەم فرمانەى، ئەۋانىش بەكەللەپەقى خۇيان ۋە فىتى كوپى ئوبەيەۋە پابەند بوۋن، بۆيە مۇسلىمانەكان ھەندى دارەكانيان بىپىيەۋە تا بزانن بىپارى يەكلاكرەۋەيە، سەرەنجام ھاتتە ژىر بار.

لەلەپەرە (۱۱۵) باس لەبەنو قورەيزە ئەكات لەۋاى شەپى خەندەق پەيامبەر (صلى الله عليه وسلم) ھىزى بردوۋەتە سەريان ۋە جەنگاۋەرەكانيانى كوشتوۋە.

ۋەلام: ئىسلام مېھرو خۇشەۋىستى بەخەلك گە ياندوۋە، دەستى دىسۆزى ۋە دۆستايەتى بۆ جۈلەكەكانى مەدىنە دىزىز كىردو پەيماننامەى لەگەلىاندا ئەنجامدا ۋە لەدەستورى مەدىنەدا مافىيانى

سه قامگیر کرد، نهی نهوان چیبیان کرد؟ یهك به دواى یهك هه ولى
 پیلانگتپى و سه رنئیشه یان بۆ په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) و
 موسلمانان د روسـتـکرد، به ناشـکـرا په یماننامـه یان
 هه لئه وه شانده وه و هانی قوره ییشیه کان و عه ره به کانی ده وروویه ر دا
 له هه موو لایه که وه ته نگیان به موسلمانان کان هه لچنى و خوا
 موسلمانانى پزگار کرد، نه گه ر مړۆډ به ویزدانـه وه بپوانئـته شه پى
 خه نده ق و گه مارۆدانى مه دینه له لایـه ن قوره ییشیه کان و
 پاشگه زبوونه وه ی جوله که کانی به نو قوره یزه به رانبه ریان که چى
 پیلانگیان هه بووه بۆ کوشتنى ته وایى موسلمانان و به کۆيله کردنى
 ژن و مندالیان، به نه نجامه ده گات که په یامبه رى خوا (صلی الله
 علیه وسلم) رپوشوئینکى دروستى گرتووه ته به رو به فه رمانى خوايى
 بووه وهك سزایهك به رانبه ر بى په یامانیان.

له فه رمووده ی ژماره (۱) ی لاپه ره (۱۱۹) باس له وه هشت که سه ده کات
 که هاتنه مه دینه و موسلمان بوون و تووشى نه خوئشیی هاتن و
 په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) له گه ل و شتره وانه که یدا ناردنى بۆ
 دهشت و له شیرو میزى و شتره کانیان خوارده وه و باش بوون،
 و شتره وانه که یان کوشت و و شتره کانیشیان برد، په یامبه ریش (صلی
 الله علیه وسلم) خه لکى به دوا دا ناردن و فرمانى دا دهست و قاچیان
 بپرډرئته وه و چاویان هه لگۆلرئ و له بهر خۆر فرپډران تا مردن.

زەكەريا ئۇزۇن پەخەندەگىرى كە بۇچى جۆرەكانى تىرى قىصاصيان بەسەردا جىبەجى نەكراوه .

وہلام: ئەگەر زەكەريا ئۇزۇن بیروانیبايەتە فیهی ئیسلامی و تەماشایەکی بابەتی دزی و تالانکردنی بکردبايە ، دەیزانی ئیسلام بۇ پاراستنی سەرودت و مائی خەلک یاسایەکی تۆکمەى دانساوه تا خەلکانى بویریى نەكەن دەستدریژیى بکەنەسەر مائی خەلک.

باس لەجۆرەكانى دزی كراوه ئەگەر یەكجار دزیى كرد چۆنە و دوبارەى كردهوه چۆنە ، لەنێو هەموویدا باس لەوه كراوه ئەگەر چەتییى كردو كەسەكەشى كوشت دەبى دەست و قاچى بپرديتەوه و هەلباسرى تا ببیتە پەندو كەس بویریى كارى لەو جۆرە نەكات ، ئەگەر چەند كەسێك لەكوشتنی كەسێكدا بەشدارین ، سزای بەكۆمەل دەدرین ، خۆزگە لەم سەردەمەدا ئەم یاسایەى خوائ گەرە جىبەجى دەكرا و دزی گەرە و بچوك نەدەما و مافی خەلک دەگەرپاوه دەست خاوهنى .

لەلاپەرە (۱۲۳) فەرموودەيەكى هیناوهتەوه و بەگومانى خۆى و لیكدانەوى پووچى ، ئەنەسى كوپى مالیک نەیهیشتووە حوكمى خوا بەسەر پوورەكەیدا جىبەجى بکری كە ددانى پيشەوهى جاريەيەكى شكاندووہ .

وہلام: فەرموودەكەى پيشتر كوشتنەوى بەقىصاصى بووه ، ئەمەى پوورەكەى ئەنەس ددان شكاندنە ، نە ئەنەس و نەههه

هاوه لئیکي تر نه یتوانیووه خوکی خوا له کاربخت چ جای به ناماده یی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ، به لکو سویتندی تکاکاریی بووه^۱ و که سوکاری جاریه کesh له دلوه به بایی (پاره دان) رازی ده بن، باشتړین به لگesh تکاکه ی نوسامه ی کوړی زه یدی کوړی حاریسه یه له بابته نه برینه وه ی ده سستی نافره ټیکي خاوه ن بڼه ماله که دزیی کړدبوو، به لام په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به تکاکړنه که ی پازیی نابی، چونکه لیبور دنی تیدا نییه .

فرموده یه کی هیناوه ته وه له لاپه په (۱۲۸) که کیشی ئاودیری که وتووه ته نیوان پیاوړی ئه نساری و عبدالله ی کوړی زوبه یره وه، په یامبه ریش (صلی الله علیه وسلم) فرمانی داوه عبدالله ئاودیری بکات و پاشان ئاوه که بؤ کابرای ئه نساری به ربدا ته وه، ئه نساری به کesh وتوویه تی: له بهر ئه وه ی کوړه پورته بویه ئه م برپاره ئه ده ی؟

هاتوه ئه مه ی کړدووه ته بیانوویه ک که په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) له بهر ژه وه ندی نژیکه کانیدا برپاری داوه .

وه لام: زانایان ده لئین ئه و ئه نساری به ئه نقه ست ئه و قسه یه ی نه وتووه ، هم ئه وان فه زلی په یامبه ریان زانیوه و هم په یامبه ریش

^۱ - بېوانه: فتح الباری، کتاب الدیات.

نه وانی له دلددا نازیز بووه . نه وهشی که په یامبه (صلی الله علیه وسلم) له بهر ژده وهندی نژیکه کانیدا بریاری دابی دروښه کی پووته و زه که ریا ئوژون ده یجوښه وه ، چونکه ئاوه که سهرتا به سهر شوښه که ی عبدالله دا تیږه پووه ئینجا کابرای نه نساری ، نه و مروښه شی له باباته کشتو کالیدا زانیاریه کی ساده شی هه بی باش نه وه ده زانی سهرتا نه وه ی یه که م ئاودیری ئکات و ئینجا له وه وه بۆ زه وی که سی خوارترو به توره به .

ئىنجا لەلاپەپە (۱۳۱)دا پەيامبەر تۆمەتبار ئەكات كە فەزلى نەوەى
هاشمى بەسەر ھەموو كەسىگدا داوہ . من نازانم مەبەستى بەم فەزلى
چىيە ؟ ! كام لەنەوەى هاشمى دەولەمەند كرد ؟ كىيى كرده
خزمەتكارى فاتىمەى كچى ؟ بەھەشتى بەخشىيە ئەو مامەيەى تا
مردن بەرگرىي لىكرد ؟ پاشان دەلى : عوسمان وتى : سویند بەخوا
ئەگەر كلىلى بەھەشت بەدەست من بوایە ، تەسلىمى ھۆزى بەنى
ئومەييەم ئەكرد ھەتا ھەموويان دەچوونە بەھەشت . ئەگەر ئەم
قەسە پاست بى پيشەوا عوسمان كردبىتى ، ھىچ عەيبەيەكى تیدا
نەيە مەروۇ ئاواتبخوازي كە سوکارەكەى بەختەوەرین ، چ جاي
بەختەوەر بوونيك ، بەختەوەر بوون بەھەشت و دەبى پارانەوہ و
ئاواتى ھەر باوہ پداريك بى كە خواى گەورە لەگەل خۆشەويستانیدا
لەبەھەشت كۆيان بكاتەوہ ، ئەو بەھەشتەى بىباوہران و دووروان

بۆ دلوپە ئاويكى تكاي زهليلانه له باوه پداران نه كه ن، به لام پتيان نادري.

ئينجا له فهرموده كه ي لاپه ره (١٣٢) دا باس نه و فهرموده يه نه كات كه په يامبه ر (صلي الله عليه وسلم) گي پراويه تيبه وه و باس له وه نه كات سيحري ليكراوه. په خنه ده گري چو ن ده بي كه سيك وه حي خوايي بۆ بي و سيحري لي بكري؟

وه لام: سيح ر كردن له په يامبه ري خوا (صلي الله عليه وسلم) و هه ر شتيكي تر پوويدا بي فرمانيي خوايي وه ها بووه پوويدات، نه گري نه خوش بكه وي، مندالي بمرى، خوشه ويستاني له ده ست بدات، ده ريه ده ر بكري، به بازاردا بگه ري، نان بخوات، بخه وي و موماره سه ي زيانى مرويى خوى بكات، نه م سيح ر ليكردنه شي ته واوه و لوبه يد نه نجامى داوه و ئيمه ي موسلمانيش له سه ربوورده ي موحه ممه دي نازيزماندا (صلي الله عليه وسلم) فير بووين چو ن خو مان له كاريگه ري سيحرو جادوو بپاري زين و په يامبه ريش (صلي الله عليه وسلم) فيري نه و ويردانه ي كردووين كه به پشتيوانيى خواي گه وره سه لامه ت نه مانه ي ليتته وه.

له لاپه ره (١٣٥) دا باس له وه نه كات كه عايشه ي دايكى باوه پداران (خواي لي پازى بي) دوو پيره ژنى جوله كه ي مه دينه دينه لاي و ده ئي ن كاتي كه سي ده مري و ده خريته گۆره وه، له ناو

گۆرپدا سز ده دريټ و منيش باوه ږم پټيان نه كړد، دواى پوښتنيان نه مهى بۆ په يامبه ر(صلى الله عليه وسلم) گټپاوه ته وه و په يامبه ريش فهرموويه تى: پاستيان و توه و مردو و له ناو گۆرپدا به جۆر ك سزا ده درى هر چى گيانداره سزاو هاوړه كهى ده بيسى و نيتړ له وجا به دواوه په يامبه رى خوام له نويزدا بديبايه په ناى به خوا ده گرت له سزاي ناو گۆر.

وه لام: خواى گه وړه نه فهرموويت: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾، وانا: خواى گه وړه نه وانهى باوه پيان هيناوه پايدار نه كات له سره گوفتارى به جى و دروستيان له ژيانى دنيا دا، له سره مرگ و له قيامه تيشدا.

بابه تى په نا گرتن به خوا له سزاي ناو گۆر له ږنگه كى نه و دوو پيره ژنه وه نه ها توه ته ناو ئيسلامه وه، پاستخستنه وهى په يامبه رى خواش (صلى الله عليه وسلم) شتيكى له وه نافامريټ، بابه تيكيه په يوه ندى به ته واوى موسلمانان وه هيه خويان له سزاي سره مرگ و گۆرپو حه شرو دوزه خ بپاريژن و داكيه عايشه ش دواى نه وه په يامبه رى خواى (صلى الله عليه وسلم) له نويزدا بينى بى په ناى به خوا گرتى له سزاي ناو گۆر ته نيا پټكه وتيك بووه و گټپانه وهى زور هيه كه په يامبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) سزاي ناو گۆرپى بۆ هاوه لائى باسكردوه، نمونهى دوو گۆرپى دهره وهى مه دينه كه په كيكيان له بهر خونه پاراستن له ميزو نه وى تريان له بهر قسه هينان و بردن سزاي ناو گۆر دراون، مړوفى سر پر است له بهر پاستخستنه وهى

په یامبه‌ری خوا بۆ قسه‌ی نه‌و دوو پیره‌ژنه جوله‌که‌یه به‌پره‌وشتیکی
جوان لیکده‌داته‌وه نه‌ک به‌لارپیدا ببات.

ئینجا له‌بابه‌ت وشه‌ی (حرام) که به‌هۆی ئیره‌یه‌وه خیزانه‌کانی
په‌یامبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که دایکانی ئیمانداران و
عائیشه (خوای لی‌پازی بی) نه‌یگتپرتسه‌وه و کاریکیان کردووه
په‌یامبه‌ری خوا له‌هه‌نگوین و هه‌لواکه‌ی لای هه‌فسه (خوای لی‌پازی
بی) نه‌خوات جاریکتر، خوای گه‌وره‌ش داوایان لی‌ده‌کات ته‌وبه
بکه‌ن و له‌وه‌دا جاریکتر ئازاری په‌یامبه‌ری خوا نه‌ده‌ن (صلی الله
علیه وسلم) و وانه‌یه‌کیشه بۆ نه‌و ئافره‌تانه‌ی هه‌وپیان هه‌یه،
زه‌که‌ریا ئۆزۆن هاتووه ده‌لی حه‌رامکردن که گرنه‌ترین کاره له‌ئاین
و شه‌رعدا..... له‌خاتوو عائیشه و بوخاری په‌سه‌ند ناکه‌ین.

ئه‌مه‌ لیکدانه‌وه‌یه‌کی سه‌یره! که نه‌فه‌رمووی: (حرمانه)، واتا:
په‌یامبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) مان له‌خواردنی هه‌نگوین و هه‌لواکه
کرد، نه‌ک به‌واتای ئه‌وه‌ی برپاری حه‌رامکردنی دابی و خواردنی
تاوان بی، به‌لکو به‌واتای بی به‌شکردن دیت که برپاردانی شه‌رعی
نییه، هه‌رچۆن به‌کێک له‌ئیمه هه‌ندێجار شتیک له‌خۆمان دوور
ده‌خه‌ینه‌وه و ده‌لی‌پن له‌خۆمی حه‌رام ده‌که‌م بیخۆم یان لیتی حه‌رام
نه‌که‌م بیخۆی، دواتر ئه‌م کاره‌ش کۆتایی دیت به‌ته‌وبه‌کردن و
دوباره نه‌کردنه‌وه‌ی.

له به شى (نه سكى) چواره م كه تاييه ته به بوخارى و نايينه كانى ديكه له لاپه ره (١٤١)، بى تيگه يشتن له پافه ي فهرمووده كان و ليكدانه وه ي فهرمووده كانى ترى تاييه ت به نه هلى كيتاب، كه وتووه ته بوختان كردن و تۆمه تبار كردنى ناپه وا، نه م فهرمووده يه ي په يامبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) ي هيناوه ته وه كه ده فهرموويت: ((أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله. ويقيموا الصلاة ويؤتوا الزكاة فإذا فعلوا ذلك عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحق الإسلام وحسابهم على الله تعالى، واتوا: فرمانم بى كراوه شه پى نه و خه لكه بكم تا شايه تىي نه دهن جگه الله هيچ خوابه كى ديكه ي به حق بوونى نيبه و موچه مه ديش نيردراوى خوابه و نويز بكن و زه كات بدهن، نه گهر نه وه يان كرد، نه وه خوين و مال و نامووسيان پاريزراوه ته نيا به حقه ي ئيسلام نه بى و ليپرسينه وه شيان له سه ر خوابه .

نه مه فهرمووده يه كى سه حيجى په يامبه رى خوابه (صلى الله عليه وسلم)، به لام ده بى نه وه بزائين نه م فهرمووده يه تاييه ته به و كه سانه يه كه وتوونه ته جه نكه وه له گه ل ئيسلامدا، نه ك ناچار كردنى كه سانى تر، له م حاله ته دا سى بژارده هه يه: يان موسلمان بوون يان جيزيه يه ك كه پاره يه كى كه مه يان شه پ كه خودى دوژمن نه وه ي ويستووه، نه گهر ئيسلام به م تيگه يشتنه ي زه كه ريا ئوزون هه لسو كه وتى كردبايه، نه وه ئيستا مه سيحى و غه يره موسلمانه كان

له نيو گه لانی موسلماندا بوونیان نه ده بوو^۱. به لگه ش بؤ نه وهی
 فهرموده که تاییه ت به و که سانه یه، نایه تی هی سوره تی ته و به یه که
 ده فهرموویت: ﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا
 سَبِيلَهُمْ﴾، واتا: نه گهر نه و بیباوه پانه ی وا جهنگی باوه پداران
 نه که ن، نه گهر ته و به یان کردو نوژیان کردو زه کاتیان دا وازیان
 لیبهینن.

(أَسْلَمُوا تَسْلَمُوا) ش بؤ سه لامه ت بوونه له دوزه خ و پایه داریی دونیاو
 ریچکه وتن به موسلمان بوون یان جیزیه .

له فهرموده هی (۲) لاپه ۱۴۳۱ره خنهی له و فهرموده یه گرتووه که
 په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) موژده ی خوای گهرده ی
 راگه یاندووه: گهر هر که س له نوممه ته که ی هاو به ش بؤ خوا بریار
 نه داو بمری ده چپته به هشت، نه بو زه پ ده لی: نه گهر کاری داوین
 پیسی و دزیشی کردبی؟ په یامبه ر (صلی الله علیه
 وسلم) ده فهرمووی: نه گهر کاری داوین پیسی و دزیشی کردبی.
 په خنه ده گری که فهرموده هیه له سر قسه و کرده وه
 لیپرسینه وهی مرقه ده کری و چو ن نه م موسلمان به نه نجامدانی
 داوین پیسی و دزیشه وه ده چپته به هشت؟

^۱ - بؤ وه لاهی تومه ته کان به وانه: تسامح الإسلام وتعصب خصومه، هه روه ها
 الإسلام في قفص الإتهام ی دکتور شوقی أبو خلیل که وه لاهی پوخت و
 یه کلاکه روه ن، هه روه ها إعتذار لمحمد والقران ی جون دیفینبورت.

وه لām: سه ره تا ده بی نه وه پوونبکه مه وه، به نه نقه ست بی یان نه زانی سی جار وشه ی (حیزی) به کاره ینراوه، نه م به کاره ینانه زیاتر بۆ سووکایه تیکردنه به ناوه پۆکی فرموده که نه ک به کاره ینانی ئاسایی، چونکه له کورده واریدا پوونه حیزی به نه نجامدانیکی به رده وام و پوو په شیبه کی زۆری نه و مرقفانه ده وتریت که به و کاره وه ناسراون، به لām نه نجامدانی تاوانیکی له و جوړه مرقفه که نابیته هه لگری وه ها وه سفیک و دژیه کییه کیش له نیوان فرموده کاندانیه، چونکه به هه شت به ته وبه و په شیمانیه وه گریدراوه.

ئینجا هاوبهش په یداکردن و تاوانیکی تر جیاوازییان زۆره، له هاوبهش په یداکردندا مافی خوایه تی خوا په راویز ده خری، به لām له تاوانی تر دا بی فرمانی خوای تیدایه و سزای هه ردوکیان وه ک به ک نییه، زانایان ده لئـن: مرقفی موسلمانن تاوانبار ده چیت به هه شت دواي وه رگرتنی سزای تاوانه کانی.

له لاپه په (١٤٤) ره خنه ده گری که ((موسلمان نه بیت، که س ناچیت به هه شت. به راستی نه م مرقفانه سه یرن! دژایه تی خواو په یامبه ره که ی نه که ن و دانی خیری پیداننن و هه واوو ناره زووه کانیان زیر ناکه ن و که چی به گاله یین بۆ شوینیکیان له به هه شت پی نادریت، له کاتیکدا شوینیکیان له دلدا بۆ خواناسیی جی نه کردووه ته وه! هه نه م قسه یه یان پپچه وانوه دژه

بەفەرموودەكەى خوارتر كە لەفەرموودەيەكى دريژدا پەيامبەر(صلی
 اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: ((سویند بە وکەسەى گيانى
 موخەممەدى بەدەستە، ئومید ئەکەم ئیوہ نیوہى ئەهلى بەهەشت
 بن، تەنیا مرقىسى ملکە چىبوو بەفەرمانى خوا دەچیتە
 بەهەشتەوہ..... ئەگەر بروانینە ئەم فەرموودەيە بۆمان
 پووندەبیتەوہ کە ئومیدى پەيامبەرى خوا(صلی اللہ علیہ
 وسلم)نەوہیە موسلمانەکان(ئومەتەکەى)نیوہى ئەهلى بەهەشت
 بن، ئەى نیوہکەى ترى؟ بۆ پەيامبەران و پیاوچاک و خواناسانى
 پیش نیسلامو لەمەدا ناشکرا دەردەکەوى نیسلام باوہ پدارانى ترى
 سەردەمانى پیش نیسلامى نەکردووەتە دەردەوہى بەهەشت، بەلکو
 بووەتە ویردى سەرزومانى موسلمانان:کە خوايە گيان لەگەل
 پەيامبەران و چاکەکاران و شەهیدان و راستگوياندا حەشرمان بکەى،
 ئەمەيە تکای موسلمانان نەک تەوانجە نابەجیکەى ئۆزۆن.

ئینجا لەباسى ھەلگەپانەوہدا((من بدل دینہ فاقتلوه، ھەرکەس دینی
 خۆى گۆپى بیکۆن، لیکدانەوہیەکی ھەلەى کردووە و پیتی وایە ھەر
 کەسیکیش لەجولەکەو گاوردەکان کە دەبووہ موسلمان دەبوو
 بکۆژايە.

نەخیر فەرموودەکە ئەم مەبەستەى نییە کە ئۆزۆن بۆى چووە،
 بەلکو ئایینی قبولکراو لای خواى گەورە نیسلامو فەرموودەکە پوون

باس له و که سانه دهکات که له ئیسلام هه لده که پینه وه، و اتا: من بدل دینه فاقتلوه، أي دینه الإسلام^۱.

له لاپه ره (۱۵۲) فهرمووده که ی نه بو هوره یره ی هیناوه ته وه که په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) له باره ی عه مری کوپی عامری کوپی لوحه ی خوزاعیه وه نه فهرمووئ: له ناگری دۆزه خدا بینیم پخۆ له ی به ناگردا کیش ده کرد، نه و بوو یه که م که س نازه لئ به ره لاگردنی داهینا.

نوسه ر هاتوو ه په خنه ده گری که بۆچی نه م سزایه ی به سه ردا بدرئ له کاتی که دا خاوه ن قه درو ناویانگی بووه .

زه که ریا ئۆزۆن به ده ردی په تکرده وه تووشه اتوو ه، ده نا ده بی بزانی پاسته عه مر پیاویکی به ناویانگی خوزاعه و سه ره رشتیاری که عبه بووه له پیش قوره یش، به لام نه و بوو له شامه وه بته کانی هینایه پال که عبه و مۆدیلی بته رستی هینایه نۆ عه ره به وه، هۆی سه ره کی سزای دۆزه خیشی هه ر بۆ نه وه ده که پینه وه، بیروانی به ته فهرمووده ی دیکه ی سه باره ت به عه مری کوپی عامر نه م بۆچوونه ی بۆ پوونده بوویه وه که خودی نه بو هوره یره له گێرانه وه یه کی تر دا نه فهرمووئ: ((وذلك لانه اَوَّل من غَبَّر دینَ إسماعیل، و اتا: چونکه یه که مین که س بوو ناینی ئیسماعیلی گۆپی ،

^۱ - هه لگه رانه وه له ئیسلام له کتێبه فیهیه کاندایاس و خواسی له سه ر کراوه کاری تاک به تاک نییه حوکمه که جێبه جێ بکات.

دیاره ئه وهشی بینوو، به لام ئه وهی نه نووسیوه ته وه تا خوینه ر به لاپیدا بیات وهك ئه وهی نووسه ره داخ له دله کانی تری به رانه ر ئیسلام ده یکن.

له بهشی (نه سکی) پینجه م لاپه ره (۱۵۷) دا باس له بوخاری و فرمانه وایه تی هاوه لان شه کات و ده لی: هاوه لان فریشته نه بوون، نه وانیش وهك خه لکی دی خوشه ویستی و پق و کینه و هاوپایی و جیاوازی و هه ندی شتی دیکه له نئویاندا پوویداوه .

وه لام: زۆری ئه وانیه ئه مه ده لی ئن نیازیان نییه به باشی باسی هاوه لان بکه ن، به لکو ده یانه وی له پال ئه م قسه یانه وه گومان بخه نه سه ر سیسته می فرمانه وایه تی ئیسلام و هه ولیك بق جیاکردنه وهی ئاین له ده ولت، له کاتیکدا هه لی زه قیان ئه وه یه ده رك ناکه ن و ناپوانن دانانی ده ستور نیشی کیه، ئه گه ر ئیسلام دین و ده ولت نه بی بق ده ستوری مه دینه نووسرایه وه؟ حوکمه کانی ئیسلام کی پایدیه پینتی؟ په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) که پۆیشته مه دینه، بۆچی ئه وس و خه زره ج ده ستیان هه لگرت له تاجدارکردنی عبداللهی کوپی ئوبه ی به پادشای مه دینه و هه موو له ده ور په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) کۆبوونه وه و بریاری ته شریعی و سه ربازی و کۆمه لایه تی و هتد له ده سستی په یامبه ردا کۆبوویه وه؟

ئىنجا پەخىنە دەگرى بۇچى دەسلەت و فەرمانپەرۋاىى لە دەست قورەيشدا كۆيىتەو؟ پەنگە ئەمە نەپروانىيىتە مەزەبە سوونىيەكان و پايانى لەو بارەيەو تەماشانە كرىبى! قورەيشىيەكان كە مەبەستمان موسلمانەكانيانە، لەوانى تر باشتەر ئاشنايەتيان بەزيان و حوكمەكانى ئىسلام ھەبوو، خۆ بۇ ھەموو قورەيشىيەكان نەبوو بىيتە جىنشىن، بەلكو بەمەرج و تواناي بەپۆتەبردن بوو، خەلكانى تىرى موسلمانىش بەشداری بەپۆتەبردن كران لەنىو پانتايى دەولەتى موسلمانان و ئەبو بەكرو عومەرو عوسمان و عەلىي بوون لەدوای پەيامبەرى خوا(صلی اللہ علیہ وسلم) ئىسلاميان لەمىژوودا تۆماركردو پىگەيان بەھىز كردهو، سەربارى ھەندى ئازاۋەى كۆتايى.

ئىنجا فەرموودەى(۴)ى لاپەرە(۱۶۳)وہ لامى خۆيەتى كە بۇ ليكدانەوہى فەرموودەى(۲)كردوويەتى و پەخىنە دەگرى گويپرايەليكىردنى پەيامبەرى خوا گويپرايەليكىردنى خوايەو سەريپچىكردنى پەيامبەر سەريپچىكردنى خوايەو گويپرايەليكىردنى ئەمىرى پەيامبەر(صلی اللہ علیہ وسلم)گويپرايەليكىردنى پەيامبەرى خوايەو سەريپچىكردنى ئەمىرىشى سەريپچىكردنى ئەو.

لەفەرموودەى چواردا بەپوونى ئاماژەى داوہ ئەگەر فرمانەكە سەريپچىي فرمانى خواى گەورە نەبوو ئەوجا گويپرايەلىي ئەمىر ئەكرى. ئاخۇ ئۆزۆن شتىكى ھەيە بۇ ئەمە، بەرپرس فرمان

به ژيړده سته کاني نه کات، فرمانه که ش خراب نيبه، بويه ده بي سربازه که به جيبه يني، نه مه ش له خویدا پاهينانی مړو فی موسلمانان تا به پیکو پیکي کاره کاني به جيبه يني و مه رکه زيبه ت له کاردا ه بي.

تاوه کو خرابه يه کی ناشکراو کوفرو بيباوه پي له ده سه لاتداری موسلمان نه بينرا ناکړی به رانبه ری پی بگيردری، هه په شه کانيش له و باره يه وه بؤ نه وه يه له سه ر ده نگويه کی بی سه رچاوه و قسه ی سه ر زاره کی و دروی خرابه کارو ناژاوه چی و لی نه کولینه وه ی نه زانانه وه هه نگاوی خراب نه نړيت. له نه نجامی وريایي نه کردن له م بابه ته دا زور جار پووداوی نه خوازراو پوويداوه.

له لاپه په (۱۶۵) نه م فرموده يه ی هيناوه ته وه: «إِنَّهَا سَتَكُونُ أَثَرَةً وَأُمُورٌ تُنْكَرُونَهَا». قَالُوا: فَمَا يَصْنَعُ مَنْ أَذَرَكَ ذَلِكَ هُنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «أَدُوا الْحَقَّ الَّذِي عَلَيْكُمْ، وَاسْأَلُوا اللَّهَ الَّذِي لَكُمْ» که نه گه ر فرمانه واکانتان خراب بوون نيوه مافيان بده ن و داواي مافي خوشتان له خوا بکن. نه مه بؤ نه وه نيبه گه وره ی موسلمانان ببنه بخوری ژيانی خه لکه که، نه خير نيسلام پيشتر باسی فرمانه وایي و مه ترسييه کاني قيامه تي کردووه، په نگه مړوډ به کاری فرمانه وایه کی موسلمان قايل نه بی، نه و فرمانه وایانه ی حوکمی خويان به جيبه يتاوه و له هه ندی شتدا که مترخ بوون نه ک له بيباوه پي و خرابکردنی کومه لکه، له م کاته دا فرمان دراوه موسلمانان

له چاكه دا به شداری بن و له خواش بپاړینه وه چاكي بكات يان
 به كه سيكي چاكتر بيگورپته وه، چونكه به و نارامگرتنه خوۍ
 له خوینږنږييه كي گوره پاراستوه كه نازانږي نه نجامه كي چوڼ
 نه بي (پروانه: فتح الباري).

نه وانه ۍ دواتر له فزلي مه ككه و مدينه دا هاتوون هه موو فهرمووده ۍ
 پاستن، پرووداني هر پرووداوۍكي ميژووي ويه ميژووي موسلماناني
 وهرده گرین نه كه عه قیده و شریعتی نیسلام و باسی
 ده سندرېژيكرده سهر ه زار كچی مه دینه ش درۍه كي زهق و
 بوختانيكي گوره ۍ ميژوونووسان و گيرپه روه واني شيعه يه كه له دوو
 لاه ژه هري خوږانيان پشتوه، له لايه كه وه بو ناشيرينكردني
 نه مه وييه كان و له لايه كي تره وه بو شكاندني ناويانگي خه لگي
 مه دینه ۍ ميواندوست و دلسوز بو نیسلام و نيين نه سير
 له ته به ريه وه وهریگرتوه، ته به ريش له نه بي موخنه فوه و زه كه ريا
 ئوزون به وشه ۍ ده لين نه و تومته ۍ ده سندرېژيكرده
 نه گيرپته وه! بي نه وه ۍ نه وه پروونبكاته وه كه گيرپانه وه كاني تري
 جگه نه بو موخنه ف درۍ له م شيوه يه يان نه گيرپه وه.

هيچ به كه له فهرمووده كاني بوخاري پهنكي خيلايه تي و هوژگري
 تيدا نييه تا مروفۍكي نه خوۍ ويه زه كه ريا ئوزون به و جوړه
 ناوزه دي بكات. ئوزون هر له سهره تاوه سهرتاپاي فهرمووده ۍ
 په تكردوه ته وه و پيرۍزي و په وايه تي بو ته شريعي لي
 دورخستوه ته وه به گوماني خوۍ، له نيو نه و ه زاران فهرمووده ۍ

سه حیجی بوخارییدا نه مانه ی دهسته لچن کردوه ! که لای زانایان
 بۆچونه کانی هیچ بایه خیکی نییه ، تو بلایی زانایان قسه و پافه یان
 بۆ نه کردبی ! به لام دهردی زه که ریا ئۆزۆن له وه گهره تره ، میژووی
 موسلمانان که میژووی مرۆفه تیکه ل به عه قیده و فرموده کردوه ،
 جا هه رکه سی تاوان و لادانیکی کردبی بۆ نه وه ناگه پیتیه وه
 فرموده که به وان نه گه یشتی ، نه خیر نه وه میژووه و له و
 میژووه شدا زۆرێک درۆ بوختان هه یه و میژوونوو سانش سه رچاوه ی
 درۆ بوختانه کانیان نووسیوه ته وه و له کتیبه کانی پیاو ناسی (علم
 الرجال) و جهرحو ته عدیلدا شتی زۆر نایاب هه یه تاوه کو زه که ریا
 ئۆزۆن شتیکی بۆ پوونبیتیه وه . کتیبه کانی دکتۆر موحه ممه د علی
 سه لابییش په تدانه وه ی باشی تیدایه به رانبه ر به و درۆ قسه بی
 سه رچاوانه ی به نا هه ق به مل موسلمانانه وه خراوه .

له لاپه ره (١٧٢) باس له هاوه لانه و په خنه ده گری که شوینکه وته و زانا
 به پیزه کان زیاده پۆییان له پله و پایه ی هاوه لان کردوه و وه ک
 فریشته سه یری هاوه لانیان کردوه ، له کاتیکدا چاکه کارو خراپه کارو
 په زیل و ترسۆک و نه زان و هتد تیادا بووه .

وه لام : نه مه دهر پینیکی بی پیزیانه یه به رانبه ر به هاوه لان ،
 به تایبته له وشه ی خراپه کاردا که ده کاته (مفسد) ی عه ره بی ،
 زه که ریا ئۆزۆن نمونه ی نه حمه د سووچی مه نسور که ماله کانیان
 له مائی موسلمان ناچی و نه خلاقه ئیسلامی و ئینسانییان نییه ،

ده يانه وی له پال تانه دان له هاوه لان فه رموده کانی په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) له که دار بکه ن و بیانویه ک بوی پیزی خویان بدوزنه وه، دهنه مروفی موسلمان و به ویزدان ودها وه سفیکی هاوه لان ناکات، نه گهر خراپه کار بوونایه نیسلام به نیمه نه ده گیشته و لوتکه ی نه خلاق به رزیان له شارستانییه تدا تومار نه ده کرد، نه گهر ترسنوک بوونایه نیسلام له سنووری مه دینه تینه ده پپی و به شویانی تر نه ده گیشته، نه گهر په زیل بوونایه به سه روه تی خویان تفاقى جه نگیان ناماده نه ده کرد، له ناست پایه دارى نه واند پتویستمان به مینانه وه ی به لگه ی نایه ت و فه رموده نیبه که زوریک ده ق هیه و پایه داریتی و خوشه ویستی نه وانمان بوی درده خات، چونکه زه که ریا نوزون له وه که متره له باوه پروه حی خواى بگات.

له فه رمودی (۱) دا: "عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ أَعْرَابِيًّا بَايَعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْإِسْلَامِ، فَأَصَابَ الْأَعْرَابِيَّ وَعْكَ بِالْمَدِينَةِ، فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَقْلِنِي بَيْعَتِي، فَأَبَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ جَاءَهُ، فَقَالَ: أَقْلِنِي بَيْعَتِي، فَأَبَى، ثُمَّ جَاءَهُ، فَقَالَ: أَقْلِنِي بَيْعَتِي، فَأَبَى، قَالَ: فَخَرَجَ الْأَعْرَابِيُّ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّمَا الْمَدِينَةُ كَالْكَبِيرِ تَنْفِي خَبْنَهَا وَيَنْصَعُ طَيْبُهَا." باس له و پیاوه نه عربییه نه کات که هاته مه دینه و به یعتی به په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) داو دواتر نه خوشکهوت و داوای کرد په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم)

وسلم) به یعه ته که ی پى بداته وه، به لام په یامبه ر(صلی الله علیه وسلم) به یعه ته که ی هه لئه وه شانده وه و مه دینه ی به جیهیشت، په یامبه ر(صلی الله علیه وسلم) فرمووی: مه دینه وهك کووره وایه، پیسییه که ی فری ددهات و پوخته که ی نه هیلئته وه.

زه که ریا ئۆزۆن هاتووه له باره ی ئه م فرموده یه و فرموده ی تری تاییه ت به گوره یی مه دینه ده لی: ئه م فرموده یه وهك گه یشتووه به پیشه وا بوخاری به خه لیفه ی چواره م عه لی کوپی ئه بی تالیب نه گه یشتووه که مه دینه ی به جیهیشت!

وه لام: ئه م به راورد کردنه زۆر نه زانانه یه، چونکه نه عرابیه که مه دینه ی به جیهیشت به رقبوونه وه له و شاره و وه های دانا مه دینه و موسلمان بوونه که ی بووه ته هۆکاری ئه و نه خو شیه ی، به لام ده رچوونی پیشه وا عه لی له مه دینه هۆیه کی تری هه بوو، ویستی ئاژاوه له مه دینه دوور بخاته وه و دوا ی هیوربوونه وه ی دۆخه که بۆی بگه رپته وه، به لام دۆخه که هیور نه بوویه وه و سه ره نجام له لایه ن خه واریجه وه شه هید کرا(خوای لی پازی بی).

دواتر دپته سه ر باسی پشتیوانان و فه زلی پشتیوانانی لای په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) و په خنه ده گری که بۆچی له ئیو ده که سی موژده پیدراوانی به هه شتدا یهك که سیان تیدا نییه. ده بوو بزانی هه ر ئه و ده هاوه له به پریزه به هه شتی نیین، که چی بیرى

چووہ تہ وہ و سہریووردہ ی پە یامبەری لە گە لیاندا بەرچا و نە کە وتووہ،
 سەیریکی پە یوہندی خۆشەویستانە ی نێوان پە یامبەر (صلی اللہ علیہ
 وسلم) و پشتیوانانی بکەربایە وە لای نێ و پەرسیارە گە و جانە ی خۆ ی
 وەردە گرتە وە و پە یامبەریش ئێوانی لە دە سسە لات
 دوورنە خستووہ تە وە، هە لێ بژاردنی خەلیفە لە باشترین و شیوا ترینە وە
 بووہ کە لە بناغە وە لە گە لێدا بوون و هاو دەنگی هە موولایەکی لە سەر
 بووہ، هەرچی و تەرابی لە نێوان هەردو لایاندا تە نیا بۆ پوونکردنە وە ی
 دۆخە کە بووہ نە ک نە وە ی سەرچا وە بۆ بنە ماکان ئێ یلێن،
 مو حە مە د (صلی اللہ علیہ وسلم) یش تا کۆتا هە ناسە ی ژیا نی لە نێو
 ئێوان دەر نە چوو، ئە مە دوا ی فە تحی مە ککە ش.

لە فەر موودە ی (٤) دا هۆ یەکی دۆزیوہ تە وە بۆ تانە دان لە پە یوہندی
 نێوان عانی شە ی دایکی نێمانداران و عە لی کوپی ئێ بو تالیب (خوا
 لە هەردوکیان پازی بۆ)، کە دایکە عانی شە گێراو یە تی یە وە کاتێک
 پە یامبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) نە خۆشی یە کە ی قورس هاتە وە،
 داوای لە هاو سەرەکانی کرد مۆ لە ت بە دەر لە مائی مندا ب مێنێ تە وە و
 ئێوانیش بە داواکە ی پازی بوون، دوو کەس چوونە تە ژێر با لی کە
 عە باس و پیاو یکی تر بووہ و عوبە ی دو ل لا بۆ عە باس ئێ مە ی
 گێراوہ تە وە، عە باس و توو یە تی: نە یووت پیاوہ کە ی تر کۆ ی بووہ،
 دە لی: نە. عە باس دە لی: عە لی کوپی ئێ بو تالیب بووہ.

وه لآم: سه رها له وه رگيژانه كه دا هاتووه: مؤلتهى له خيژانه كانى
 وه رگرت له مالى مندا بكهوئ. وشهى (كه وتن) جوان نيبه، جوان نيبه و
 نه مانبيستووه كه سيكي به پيژ بلئ: باوكم يان كه سه كه م له مال مندا
 بكهوئ! نه مه قسهى دايكه عانيشه نه بووه، بهلكو ده لئ: له و
 نه خوښييهيدا مؤلتهى له خيژانه كانى خواست له مالى مندا بميښته وه.
 ئينجا له م فرموده يه دا حوكميكي شهرعيى وه رده گرښ نه وئيش
 نه وه يه: پياويك زياد له ژنيكي هه بئ ده بئ به يه كسانى لايان
 بميښته وه، ته نانه ت له نه خوښكه وتنيشدا مؤلته و په زامه ندى
 خيژانه كهى ترى له سه ربئ، ناونه هينانى عه ليش كاريگه رى
 ناخاته سه ر حوكمه كه، په نكه كاريگه رى نه و قسه يهى له سه ربئ كه
 له و پووداوه ناخوشهى تۆمه تى خراپ بۆ دايكى ئيمانداران هه لبه ستر
 و پيشه وا عه لى به په يامبه ر (صلى الله عليه وسلم)ى وتبئ: ئافره تى
 تر نۆره جۆره گلله ييه كى له دلدا دروست كردبئ. هه ر ئافره تىكى
 تريش بئ نه م قسه يهى پئ ناخوشه كه به زيان بۆ نه و ده گه پيژته وه،
 سه ريارى نه وهى دواتر خواى گه وره نه ستق پاكيى و گه وره يى دايكى
 ئيماندارانى سه لماند به رانبه ر نه و تۆمه تى عه بدواللهى كوپى ئوبهى
 گه ورهى كرده وه و كاريگه ريه كى ده روونى گه ورهى خسته سه ر دلئ
 عانيشهى دايكى باوه رداران. سه باره ت به شه پى جه مه ليش، نه وه
 له لايه ن سه رچاوه باوه پيژكراوه كانه وه سه لماوه، دايكه عانيشه
 له گه ل هاوه لائى تر دا بۆ ئاشته واييكردى نيوان موسلمانان ده رچوون

و به پیلانی خه واریج و دوو پووو کان شه په کان پوویانداوه و لیږه شدا
بوار نییه ته وای تۆمه ته کان په تبکریته وه^۱.

ئینجا له لیکنده وهی لاپه په (۱۸۵) دا له بابات به شه میراتی
په یامبه (صلی الله علیه وسلم) که بۆ سه ده ده دانرابوو
له ده سکه و ته که ی به نونه زیرو علی و عه پاس ده چنه لای پیشه و
عومر (خوا له هه موویان پازی بی) که کامیان سه په رشتنی بکات،
زه که ریا ئۆزۆن عومر تاوانبار نه کات به وهی له فهرمووده ی
په یامبه (صلی الله علیه وسلم) و خه لیفه ی به کم لاده دات. نه مه
تۆمه تیکی گه وره یه، چونکه له لاپه په ی (۱۸۴) دا وه لای نه م درۆیه ی
خۆی نه داته وه که نه مه ی هیناوه ته وه و پیشه و عومر و توویه تی:
ته سلیم کردن به و مهرجه ی: (به لّین و په یمانی خودا بیّت که وه ک
پیغه مبه (د.خ) و نه بو به کرو نه و دوو ساله ی من چۆن بووه) مهر نه م
قسه یه ی پیشه و عومر ده ریده خات له بریاری په یامبه رو نه بو به کر
ده رنه چوووه.

له فهرمووده ی (۶) لاپه په (۱۸۵) دا: «أَهْجُؤْهُمْ- أَوْ هَاجِؤْهُمْ- وَجَبْرِئِلْ
مَعَكَ»، ره خنه ده گری که نه مه له گه ل په و شتبه رزی

^۱ - بروه: میژووی خه لیفه پاشه یدیه کان، گومان و
وه لآمدانه وه کان: نووسینی: د. عبدالمجید محمد الرفاعی. وه رگیپانی: عبدالله
که رمیانی.

موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) به نایه ته وه، وه های داناره هه جو
ته نیا شه په جنیو و قسه وتن بی به نامووسی یه کتر. به لکو شه په
شیر بووه له نیوان هه سسان و جوله که دا، ئه وان پقیان
له جبریل (علیه السلام) بوو، بویه په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم)
جبریلیشی ناو هیئاوه. هه سسان ده لی:

وجبریل رسول الله فینا ... وَرُوحُ الْقُدُسِ لَیْسَ بِهِ حَقَّاءُ

ئینجا تانه ده دات که هه سسانیش به تومهت هه لبه ستن بو عانیسه ی
دایکی ئیمانداران تیوه گلاوه، که چی عانیسه له و خوشبووه و پقی
له عه لی بووه.

ئه مه تومه ته: هه سسان ته و به ی کردو به شیر داوای لی بووردن و
گه و ره یی دایکه عانیسه ی باسکرد، رقابه تییش له نیوان عانیسه و
عه لیشدا نه بووه، هه ردوکیان فه زلی یه کتریان زانیووه و یه ک بنه ماله
بوونه، عانیسه خیزانی په یامبه رو دایکی ئیماندارانه و عایش
ناموزاو زاوای په یامبه ری خوا بووه و له کوتایی شه پی جه مه لیشدا
به و په پی پیزه وه عه لی دایکه عانیسه ی په وانه ی مه دینه
کردوه ته وه.

ئینجا له باره ی ئه بو هوره یره وه خوای لی پازی بی که فهرموویه تی:
من بویه فهرمووده ی زۆرم لایه، چونکه من هه میسه له گه ل
په یامبه ری خوادا بوومه و هاوه لانیش سه رقالی ئیش و کار بوونه.

بۆ ئەمە زەكەريا ئۆزۈن ھاتوۋە دەلى: خەمى موھاجىر و
ئەنسارەكان كۆكردنەۋەى مال و سامان و بەرژەۋەندىيى دونىايى
بوۋە(۱۸۹۶).

ئەم قسەو لىكدانەۋەىيە زۆر نەفامانەىيە، ئىسلام كارکردنى بەدوئىا
ويستىي لىك نەداۋەتەۋە، بەلگو كارکردن بەشىكە لەخواپەرستىي و
بەشىكى پىكھاتەى موسلمانانىش كۆچەرپىيەكان بوونە، ۋەك
پىشەۋا عومەر دەيگىرپىتەۋەو لە(فتح الباري)شدا ھاتوۋە: كە خۆى و
پىاۋىكى ئەنسارى پىككەوتىبون پۆژىك يەكىكىان بۆ ئىش بىروات و
ئەۋى تريان بچىتەلاى پەيامبەر(صلى الله عليه وسلم)ۋ فەرموۋدەى
لى ۋەربىگرى، ئىۋارەش دەچوۋىنەلاى يەكتر ۋ فەرموۋدەى ئەو
پۆژەمان ۋەردەگرت.

ئەبو ھورەيرەش(خۋاى لى پازى بى)ۋەك ھەر مەۋقەكى تر ئازاد بوۋە
ئىش بىكات يان لاى پەيامبەر(صلى الله عليه وسلم)بمىنىتەۋەو
خىزمەت بىكات، لەمەشدا نە پەخنەيەك بوۋنى ھەيە دژ بەھاۋەلان بۆ
خەرىكى ئىش و كار بوۋنەۋە ئەبو ھورەيرەش.

لەلاپە(۱۹۲)دا قسەيەكى ناپەۋاى وتوۋە كە پەيامبەرى خۋا(صلى
الله عليه وسلم)بەھاۋەلاننى فەرموۋىتەى و لەپۆژى دوايىدا سەبارەت
بەۋان پىيدەۋترى: (تۆ نازانىست دۋاى تۆ چىيان ھىنايە
ئاراۋە)بەحقەت بى ۋىژدانىيەكى گەۋرە لەزەكەريا ئۆزۈندا ھەيە،
پەيامبەرى (صلى الله عليه وسلم)مەبەستى ھاۋەلاننى نەبوۋە،

مه به سستی ئوممه ته که یه تی له دواى خۆى که له حه وزى که وسه ردا
 داده بپردين و ده خرینه دۆزه خه وه، په يامبه ريش (صلی الله علیه
 وسلم) به شوینه وارى ده ستنو ئیزيانه وه ده ياننا سیتته وه که
 له ئوممه ته که ين و ده فه رمووئ: ئه وانه ئوممه تی منن، له وه لامدا پى
 ئوتريت: (تۆ نازانيت دواى تۆ چيان هینايه ئاراهه).

به لای زانايان و مرفی عاقلیشه وه پوون ده رده که وئ که کام له کارى
 هاوه لان ده قى قورئان و فه رمووده ی له سه ره و کاميش ئيجتیهاده،
 به لام لای نمونه کانى زه که ریا ئۆزۆن که ده يانه وئ هه موو شتیکى
 ئیسلام په تبه که نه وه و گو مان بخه نه سه ره عه قیده که ی، هاتوون
 میژووی موسلمانان يان له خۆيان و خه لکيش کردووه ته عه قیده،
 ئه مه له کاتیکدا به نیه وش په پیره وى شه ريعه ت و ئه خلاقیياتى ئیسلام
 ناکه ن!

ئینجا ئیبن عه باس ئه که ر سییه مين ئامۆزگارىی په يامبه ر (صلی الله
 علیه وسلم) ی بیرچووی، ئه وه هاوه لانی تر هه ن پووداوه کانى
 کۆچى په يامبه رى خوا (صلی الله علیه وسلم) يان گنپراوه ته وه و
 وه سیت و ئامۆزگارییه کانى به موته واتير هاتوون و لای ئه و
 برچوویته وه هاوه لى تر که ياندوویه تی، که له و پۆژانه دا وه سیتی
 کردووه له که ل ئافره تان باش بن و مافیان بده ن، نه فره تی خوا
 له گاووو جوله که کان بى گۆپى په يامبه ره کان يان کردووه ته مزگه وت.

له به شى (نه سكى) شه شه هدا، نووسه ر باسى بوخارى و ئافرهت
 نه كات، په خنه له وشه ى قه وامه نه گريى كه له قورئاندا هاتووه، به لام
 له لاپه په (۱۹۸) دا بۆ په لاماردانى فهرمووده كانى په يامبه ر (صلى الله
 عليه وسلم) و كه مكر دنه وه يان و تانه دان له بوخارى، شه يتانانه
 هاتووه و ده لى: خواى گه وړه له قورئاندا پى زى زورى لى
 ناوه (مه به ستى پى زان له ئافرهت) و به م فىله ژه هراوييه ى نه يه وى
 گومانى خوى په خش بكات، له كاتى كدا گالته و په خنه ى نه و له وشه ى
 قه وامه يه كه له قورئاندا هاتووه.

له قورئاندا خواى گه وړه نه فهرموويت: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ
 بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾
 النساء: ۳۴، وانا: پياوان سه په رشتياري به سه ر هاوسه ره كانيانه وه،
 نه مه ش به هو ى پى زو زياده نه ر كى كه وه كه خوا دا وى تى به هه ندى ك
 به سه ر هه ندى كى تردا (سه ره پاى نه وه ى كه) (پياوان له مال و سامانيان
 خرج ده كه ن) (له پى ناوى ئاسووده ى و خوشگوزه رانى ئافره تاندا).

وشه ى قه وامه سه په رشتياري نه گه يه نى، كه چى نه م وشه يه
 بووه ته دركى چاوى خه لكانى ك كه ده يانه وى نه زمونى ناله بارى
 كه سانى ترمان بۆ به پى ننه ئاراهه به بى ته ماشا كړدى نه نجامه كه ى.
 زۆربه ى خوشكان له م سه په رشتياري به تېده گهن، تېده گهن مال و
 كاروباره كانى ترى ژيان بى سه په رشتياري نابى، ئافرهت
 كۆله كه ى ناو مال و پياوېش سه په رشتياري پاراستنى تى، نه و

خوشخانه باشت له م سهرپه رشتیار ټیټیبه تیډه گن که میږده کانیان له ده ست داوه، هه تا میږده که ی مابوو مال و ژبانی سه لامه ت بوو، دوا ی مردن و کوچکردن یان مه ی نه تی و ده سترگنه سهر ژبان و سه روه تیان هاتووه ته ئاراوه، به مردنی میږده کانیان حه قیقه تانه هه ستیان کردووه چی قه لایه کیان له ده ست داوه، ئه مه ش منه ت نییه، به لکو سرووشتی ژبانه و خوا ی گوره ژن و میږدی به پوښاکی به کتر و جییی ئارامیی به کتر داناووه، ئه و منداله تیډه گات سهرپه رشتیار ټیټی چییه که باوکی له ده ست داوه و به حه سره تی باوکیو ټیټی، به لام به داخه وه ئه م سهرپه رشتیاری و ته واوکردنی ئه رکی به کتر به کاری هه ندی نه زان به ژبانی هاوسه ر ټیټی ناشیرین کراوه و بووه ته بیانوی ده ست دلسوزانی دوسییه ی ئافره تان!

پی.دی. جیمز، که یه کیکه له به رجه سته ترین و خوښه ویسترین نووسه رانی بریتانیا و به (شاژنی تاوان) ناسراوه و به پېښه رپه وی رومانووسه کانی ده قی پو لیس ی ده ژمیردر ټ له باره ی کیشه ی ژنانه وه که خو ټېندنه وه ی خو ټه تی بو کومه لگه ی ئه ورووپی ده لئ: (نه گه ر راستیت ده وئ... فمینیزم ته نیا ناو ټکه و هیچی تر..... به پای من نه مړوکه هه ندی له فیمینیسته کان توندپه ون و دژ ی پیاو ن، دلش یان خوښ نییه به وه ی ژنن، راستیه که ی نه وه یه بو هه ندیک کیشه ی بڼه په تی هیچ پڼگا چاره یه کی ئاسان بوونی نییه،

^۱ - بړوانه: خه ونی نووسین، وه رگیزرانی له فارسییه وه: دلشاد خوښناو، پینداچوونه وه ی: په ووف بیگه رد، ۱۷، ۲۰۰۸ ده زگای چاپ و په خشی سرده م.

ئىمە لەبایۇلۇزىيە ۋە ۋا دروست بوۋىن كە مندالمان بېيت و مندال زۆر پىۋىستىيان بەئىمە ھەيە، بەتايىبەتى كاتى كە بچوكن....سەير ئەۋەيە ئەمۇ زىيانى ژنان بە بەراورد لەگەل دايكان و داپىرانمان زۆر زەحمەتەرە، ھەرچەندە يەكسانى پەگەزەكان زىياتەرە. جاران ژنان بىنەمالەي زۆر گەۋرە دايەنى زۆر باش و جىگكاي متمانەيان ھەبوو، ئەمۇكە ئىمە كۆمەكى ۋامان نىيە.....ئىستاكە لەئەنجامدا ژنان ھەم لەلايەن فېزىكى ۋە ھەم لەلايەن سۆزدارىيە ۋە لەژىر گوشارن).

ئەمە قسەي ئافەرەتتىكى نووسەرى بەناۋيانكى برىقانىيە، بەلام كەسانىكى لاي خۇمان ھەموو نالەبارىيەكى ئەمۇ زىيانى كۆمەلگە دەخەنە ئەستۆي ئىسلامەۋە، قسەي فەيلەسوفانمان بۇ دەگىرپنەۋە ۋە ھەندى پۈۋى ترەۋە پەردە پۇشى قسەي ئەۋانمان بۇ دەكەن و ناىخەنە بەر توانچ، بۇ نمونە: ئەرستق ۋە ھاي دەبىنى، ئافەرەت بەھۇى سىروشتىيە ۋە شىاۋە ملكەچى پىاۋ بى ۋەك چۆن كۆيلە ژىرىارى گەۋرەكەيەتى، چاكەي ئافەرەت لەۋەدايە ملكەچى مېردەكەي بى، فەزىلەتى پىاۋىش لەفرمانكردندايە ۋە بوئىرى ۋە ھىزى لەپىاۋ كەمترە ۋە تەنيا بۇ مالدارىي شىاۋە ۋە دەبى تەنيا فېرى كارى ناۋ مال بىرى تا بېيتە دايەننىكى باش^۱.

رۆسۇش دەلى: سەرىارى پەروەردە لاشەيىكەي، دەبى ئافەرەت فېرى چىشت لىتان و دوورين و ميوزيك و گرنگيدان بەمندال بىرى و

^۱ - بىروانە: الدكتور محمود عبدالرزاق شفشق: الأصول الفلسفية للتربية، ص ۸۱، دار البحوث العلمية ۱۹۸۲.

کاری به سەر زانسته عه قلییه کانه وه نه بی. ئه رکی ئافرهت به خته وه رکردنی میرده که ی و پازیکردنیتی و گرنگیدان به پهروه ده کردنی منداڵ^۱.

ئه وانه ی له بابەت ئافرهت په خنه له ئیسلام ده گرن زۆر به قسه ی ئه م فه یله سوفانه کاریگه رن، که چی هیچ له مانه ناگێر نه وه، کارو کرده وه ی پیاویکی موسلمان که وه ک پێویست له ئیسلام شاره زا نییه و له ژێر گوشاری سه ختی سه رده مدا ئالهی دئی، ده یکه نه بیانوو بۆ تانه دان له ئیسلام، له بیری خۆیانی ئه به نه وه له ئیسلامدا ئافرهت گێره وه ی فه رموده و زانایان تیدا هه لکه وتوه.

ئه م فه رمودانه ی که زه که ریا ئۆزۆن بۆ تانه دان له فه رموده کان هیناویه تییه وه، له خودی خۆیدا چاره سه ری کێشه کانه، به لام لای ئه و و نه شاره زا به ئیسلام پووی حیکمه تی ئیسلام و مه زنیی په یامبه ره که ی نابینن، ئه گه رچی که سانیکێ موسلمانیش به مه دا تیوه گلاون و له ده ردی نه زانیاندا دانا یانه هه نگاوانن و بوونه ته پاساو بۆ خۆبندنه وه ی ناحه زان.

کێشه یان له گه ل مافی سه ره رشتیاریدا (قه وامه) هه یه، که پیاو به هۆی کارکردن و دابین کردنی بژێویه وه مافی سه ره رشتیاریی خێزانی پێ دراوه، نه ک به کۆیله کردنی ژنه که، له هه مان کاتیشدا ئافرهت به هۆی دایکایه تییه وه سی مافی به سەر منداڵه کانیه وه هه یه

^۱ - پڕوانه هه مان سه رچاوه، ۲۸۲۶.

نه و جار باوك مافىكى ههيه، رهنگه نه گهر كيشه سى قهوامه نه بووايه
 كيشه يه كى تريان بسازاندبايه، نه و يش ره خنه گرتن ده بوو ئاخو بۆ
 دايك سى مافى ههيه و باوك مافىك! به لام به خویندنه وهى دروست
 پوونده بېته وه كه ناره وایيه كه له وه دا بوونى نيهه.

له فهرمووده سى (١) لاپه ره (١٩٩) دا كه په يامبه ر(صلی الله عليه
 وسلم) نه فهرمووئ: ((إِذَا بَاتَتِ الْمَرْأَةُ مُهَاجِرَةً فِرَاشَ زَوْجِهَا؛ لَعَنَتْهَا
 الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تَرْجِعَ، وَاَتَا: نَهْ گهر ئافره تىك شه و له مێرده كى دورى
 گرت و سه رجى له گه لدا نه كرد، فریشتان نه فره تى لى ده كه ن تا له و
 ملنه دانه سى پاشگه ز ده بېته وه.

رهنگه خوینه ر بېرسى نه مه بۆچى؟ له كاتى كدا ده زانرى ئافره ت
 به لای كه مه وه له مانگى كدا هه فته يه كه له سووپى مانگانه دايه، حه زى
 په يوه ندى سه رجى بش له پوويه كى شه رعييه وه كه په يوه ندى يه كى ژن
 و مێردانه يه سرووشتى مړ شه و عه ييه يه كى تیدا نيهه، ئيسلام
 په چاوى نه وهى كردوه نه گهر ژنه كه نه خوښ نه بى و هۆيه كى نه بى
 بۆ نه و مل نه دانه، فهرمووده كه شه هه په شه يه بۆ نه و ئافره تانه سى
 به بى هۆ له مێرده كانيان دور

ده گرن، فهرمووده مان هه يه هه په شه ده كات له و پياوانه سى
 ژنه كانيان ناچارى كارى سه رجى ده كه ن له كاتى كدا منداله كانيان
 برسپيانه و پتويستيان به شپړپێدانه، هه روه ها له ئيسلام دا په يوه ندى
 سه رجى كردن ته نيا به مافى پياو دانه نراوه، به لكو ئافره تيش له وه دا

مافی ههیه، مافی نهوهی ههیه داوای ته لاق بکات نه گهر پیاوه که ی له پیاوه تی که وت یان نه ندای نیرینه ی برپاوه، یان گهر بوو، به ده قی ثابته خوای گه وره له سوره تی به قهرده له باره ی نهو پیاوانه ی له کاری سه رجیتی له ئافره ته کانیا ن دوور ده گرن چوار مانگ مۆله تی پێیان داوه، یان کاری سه رجیتی له گه لدا بکه ن و دووریا ن لی نه گرن یان ته لاقیا ن بده ن تا بتوانن ژیا نیککی تر دابمه زری ن، نه گهر هیچ یه که له و دووانه یان نه کرد، نه وه دادوهر نه و کاره نه نجام نه دات و نه فهرموویت: ﴿لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرِيصٌ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۲۲۶) وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۲۲۷)﴾، واته: بۆ نه وانه ی که سویند ده خون نزیکی هاوسه رانیان نه که ون، بۆیان ههیه تا چوار مانگ چاوه پوانی بکه ن (ده بیت له و ماوه یه دا برپاری یه کجاری بده ن)، خو نه گهر ناشت بوونه وه و پیکه وتن، نه وه خوا لیخو شبوو میهره بانه، خو نه گهر سوور بوون له سه ره ته لاق دانیان، نه وه به راستی خوا بیسه ری (برپاریانه) و زانیه (به نه تیان).

ره خنه ده گری که حالی نه و پیاوانه چۆنه که ده ست به پووی ژنه کانیا نه وه ده نین کاتیک کاری سه رجیتی بووی و پیاوه که ش نه نجامی نه دات، له کاتیکدا ره خنه ی به رانبهر به وه یه بۆ چه زه که ته نیا له ده ست پیاو کو بووه ته وه و جاریکی تریش شته که ی ئالوگر کردووه، گومان له وه دا نییه ده ستپیشخه ری کاره که به زوویی

له لایه ن پیاوه وه یه و ده گمه نه ئافره ته که نه و ویسته ی هه بی و پیاوه که ئاماده یی نه بی، که سانی شاره زاو به ئینسانی بواره که ش زیاتر له م پاستیه نه گن.

رهنگه له پووی زانستیش وه زه که ریا ئۆزۆن بیرى نه بووی ئه وه پوون بکاته وه که کاری سه رجی چهنده پیاو له کاری هه لچوون دوور ده خاته وه و باری جه ستیی و ده روونی ئارام نه کاته وه و به دووری ده گری له وه ی هه لچوونه جینسییه که ی له گه ل ئافره تانی تردا به تال بکاته وه و تووشی خیانه ت و چاو له ده ریی و خراپه کاری بی و سه ره نجام جیا بوونه وه و بی نازیوونی مندال.

له فه رمووده (٢) ی لا په ره (٢٠٠) که په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) نه فه رموویت: ((لَا تَصُومُ الْمَرْأَةُ وَبَعْلُهَا شَاهِدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ، وَاتَا: هه ر ئافره تیک میرده که ی له ماله وه بوو به بی مؤله تی میرده که ی نابی پۆژووی سووننه ت بگری.

زه که ریا ئۆزۆن هاتوو بۆ ئه وه ده گری بۆچی ناهیلری ئن به پۆژووی و نه و په رسته شه گه وره یه به جیبه ئنی! گریانه که ی کاریگه ره ! نه م مرقه دوو پووانه به چهنده وینه خو ده گری، به لام با خوینهری به پیز ئه وه ی لا پوونییته وه، که خوای گه وره به نییه ته کان زانایه و پاداشتی پازی کردنی دلی میرده که ی به رانبه ر به پاداشتی پۆژوو که داناوه، ژنه که له م کاته دا پاداشتی خوایی بۆ

ههيه، ئىنجا ھەمىشە ئەم پى ئەدانە دىيە نايىتەو ھە دەگەن ئەمە پۈدەدات. چۈن پىا ھەخەرچىردى سەرۈتى خۇ بۇ ئىن و مىندالى خۇشى پاداشتى بۇ ھەيه، بەجىيەننى مافى يەكتىش پاداشتى بۇ ھەيه. باسى ئەو ئافرەتەنە ئاگەن كە ھەزىان بەجىبابەو مىردەكانىان ناھىلن و بوونەتە پىگىريان لەبەجىيەننى ئەو ھەزەو ناچارانە سەرۈى مەى خواردنەو ھەيان پى ئامادە دەگەن، ئاى ئەم ئازادخوازەنە چەند دۈپۈوانە مامەلە ئەگەن!

لەبارەى ھەرموودەى: «المرأة كالضلع، إن أقمتهَا كسرتها، وإن استمتعتَ بها استمتعتَ بها وفيها عوج»، واتا: ئافرەت ھەك پەراسوۋە، ئەگەر ھەوئى پاستى بگەيتەو ھەيشكىنى، ئەگەرەش لەگەلدا بىزى ھەو خوارىيەى پەراسوۋ دەمىيەتەو.

ئەگەر پۈلەتەى ھەرموودەكە بەداپراۋىي لەناو ھەپۇك ھەزى وتنى بپوانى، رەنگە ھەر ئەم تىگەيشتنەى زەكەريا ئۇزۇنت بۇ دروستىى و ھەا بزانى ئىسلام گالئەى بەئافرەت كىرۈو. نەخىر، چۈن ئادەم لەخۇل دروستكرا، ئافرەتىش لەپەراسوۋى ئادەم دروست بوو، نە ئادەم لەو ھەدا ويستى ھەبوو نە ھەواش، ئەمە ويستى خوا بوو. پاستىي بابەتەكە ئەمەيە كە پىاوتىك دىتەلاى پەيامبەر(صلى الله عليه وسلم) وشكاتى ھالى ژنەكەى لا دەكات كە بىيانوۋى پى دەگىرى، پەيامبەرەش(صلى الله عليه وسلم) سىروشتى ئافرەتى بۇ دەگىرپىتەو كە سىروشتىكى ناسكى ھەيە ھەك سىروشتى پەراسوۋ، پەراسوۋ چەندە ناسكە ئەمىش ناسكى و نازى تىدايە، پەيامبەر(صلى الله

عليه وسلم) نه يه وي پياوه كه و ته واوي پياواني تری موسلمان نازكيش بن، له هندی نازو ورده كيشه و بولای ناو مال به نارامبن، بويه ناموزگاري پياوه كه نه كات كه ناز كردن و ناسكي سړوشي نافرته و زور لي مه كه، نه گهر بته وي پاستي بکته وه و نه وه ي نه هيلی ناچاري بيشکيننه وه، شکانده وه شسي ته لاقدان و سوو کړدنيتي له نيو خه لکدا، وانا: ده سته لېگړه له شکانده وه ي و خوت راپهينه له گه ل هندی سړوشيدا كه به تو نامويه.

پاشان فهرموده ي (۳) ي لاپه په (۲۰۳) هه مان ناوه پوکي فهرموده ي پيشووتری هيه و په يامبه ر(صلى الله عليه وسلم) ناموزگاري موسلمانان نه كات و ده فهرمووي: هه ركه سي باوه پي به خواو پوڅي دوايي هيه با نازاري هاوسيكی نه دات، له گه ل نافرته تاندا باش مامه له بكن و نه وان له په راسو دروستكراون، نه گهر بته وي پاستي بکته وه ده يشکيني و نه گهر بته وي له گه لندا بميننه وه به و شيوه به ده ميننه وه، به چا كه له گه ل نافرته تاندا مامه له بكن.

زه كه ريا ئوزن نه هاتوه نه وه پوونبكانه وه كه په يامبه ري خوا(صلى الله عليه وسلم) چه نده هه ولي داوه دوخي نافرته چاك بكات و ستمی له سهر نه هيلی، به لكو هاتوه ليی كه مبكانه وه، پيچه وانه و تانه ناميز په لاماري داوه. نه كړی ناوه پوکي فهرموده كه به مجوره تيېگه ين، كه كيشه يه كي هاوسييه تي له نارادا بووه، به تايبه ت زوربه ي كيشه كان شه پي مندالن و له مه شدا به زوري يه خه ي دايك

نه گری، بویه په یامبه ر(صلی الله علیه وسلم) باوه پېوونمانی به خواو
 پوځی دوايي په یوه ست کردووه به وهی نازاری هاوسی نه دین که
 نه م پړزو گه وره ییه نوزون نه یبینیوه. له م کیشه یه دا خراب مامه لای
 نافرته تیک کراوه و قسه ی بی و تراوه، په یامبه ری خوا(صلی الله علیه
 وسلم) نافرته ته که ی له م دڅخه پزگار کردووه و سهریاری هر کیشه یه ک
 فرمانی داوه که ده بی له گه ل نافرته تاندا باش بن، به لام زه که ریا
 نوزون هر دیت و په خنه ی له سهر جوړی دروستیوونه که ی مړوځ و
 شوبه اندنه که یه، وه نه وهی په راسوی به لاهه بی سود بی،
 له کاتیکدا په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) نه مه ی مه به ست
 نه بووه و جوان مامه لای خیزانه کانی خوی کردووه و نازکیشیشیان
 بووه. ژن و پیاویش ده بی نازکیشی یه ک بن و په یامبه ری
 خواش(صلی الله علیه وسلم) پیاوانی موسلمانان پاده هیتی که له سهر
 ورده کیشه یه ک له خیزانه کانیان گه وره ی نه که نه وه و کیشه که یان
 بچیته دهره وهی مال و خه لکی تر پیی بزانی، که سهره نجام
 له گه ورده بوونه وه دا به ته لاق و ناوده رچوون به زیان بو سهر ژنه که
 ده شکیته وه، یان جاری وا هیه له سهر شتی بی سود خه لک
 به کیشه که بزانی و وه تانه به ناو چاویاندا بدریته وه، له کاتیکدا
 په یوه ندیی دواي نه وه یان خوښه ویستانه تریشه، دڅخی ته لاقی
 نه مړوځ که له هه لکشاندا یه له نه نجامی نه م په پره ونه کردنه ی
 فرموده کانی په یامبه ری نازیزه(صلی الله علیه وسلم)، نه گه ر وه ک
 پیویست به نیسلامه تیمانه وه پابه ند بوونایه بازنه ی جیا بوونه وه کان

ئەم فراوانىيەى نە دەبوو، بەلكو لەسنوورىكى كەمدا دەمايەو كە
ئەوئيش تەواو ناچارانە دەبوو.

ئىنجا سەبارەت بەم فەرەمۆدانە: ((خەير نساها مەرم، و خەير نساها
خەديجە، پەخنى هەيە، كە بۆچى فەتيمەى تەيدا نىيە و فەزلى
عائيشە باس كراو و ئافرەتى مۆژدە پەيدراوى بەهەشت بوونى نىيە و
پياوانى كاملاً لە ئافرەت زۆتر هەن و لە ئافرەتان تەنيا ئاسىيائى ژنى
فەرعەون و مەريەمى كچى عەمران.

يەكەمجار دەبى ئەو فەزلى باس بکردايە كە ئىسلام هەيەتى، فەزلى
و گەورەيى مەريەمى داىكى مەسىحى (سەلامى خوايان لە سەربى)
باسكردوو كە جىيى شانازىە بۆ ئىمەى مۆسلمان وەك ئەوانەى
جولەكە تانەى لى نەدەين و فەزلى و مەزنىي ئەو ئافرەتە داوئەن پاكە
ئەزانين، نووسەر ئەوئەشى با لا پوون بى كە پەيامبەرى خوا (صلی
الله عليه وسلم) فەزلى و گەورەيى فەتيمەشى باسكردوو (خوای لى
پازى بى): ((سيدات نساء أهل الجنة بعد مريم ابنة عمران،
فاطمة، وخديجة، وأسوة امرأة فرعون، و آتة: گەورەى ژنانى
بەهەشت لەدواى مەريەمى كچى عەمران، فەتيمە و خەديجە و ئاسىيائى
ژنى فەرعەونە.

پاشان كاملاً بوونەكە هېچ كەشەيەكى تەيدا نىيە، كاملاً بوونى پياوان
مى پەيامبەرەكانە كە چاودىزىي خوايان هەبوو و پارىزاو بوونە،
سەربووردەى مەريەمى كچى عەمران و ئاسىيائى ژنى فەرعەونىش

دیاره که چۆن پوویه پووی هه موو ناخۆشییه ک بوونه ته زه و به و
 هۆیه وه چوونه ته پیزی کامل بووانه وه، چونکه وه ک قه لایه ک بوونه
 له و ره و باوه پو مژقه کانی تر نه و ره و تینه یان نییه و وه ک نه وان
 کامل نه بوونه. پاشان فه زلی دایکه عانی شه ش بووه ته کو پیرایی چاوی
 خراپه کاران و بژاردی خوای گه و ره بووه بۆ په یامبه ر(صلی الله علیه
 وسلم) و گێره ره وه ی فرموده و کچی نه بو به کری پاستگۆ بووه،
 خۆشی له خه دیجه باشر نه زانیوه، به لکو خۆی ده یگێر پته وه که
 په یامبه ری خوا(صلی الله علیه وسلم) نه و نده باسی خه دیجه ی نه کرد
 له کاتیکدا کۆچی دوایی شی کرد بوو نه و وه ک هه ر ئافره تیک ی تر لیتی
 ده که و یته غیره وه و خۆشی نه گێر پته وه که په یامبه ری خوا(صلی الله
 علیه وسلم) زۆرێک چاکه و گه و ره ییه کانی خه دیجه ی بۆ گێراوه ته وه،
 نه م گێرانه وه ییه دایکه عانی شه (خوای لی پازی بی) به سه بۆ
 ده م کو تکردنی نمونه کانی زه که ریا ئۆزۆن. له نیتو ئافره تانی ش
 موژده ی به هه شت هه یه، نه ک هه ر موژده، به لکو گه و ره ی ئافره تانی
 به هه شتیشن وه ک پێشتر گێر پامانه وه که په یامبه ر(صلی الله علیه
 وسلم) نه فرمو و یت: ((سيدات نساء أهل الجنة بعد مریم ابنة
 عمران، فاطمة، وخديجة، وأسیة امرأة فرعون، واما: گه و ره ی
 ژنانی به هه شت له دوای مه ریه می کچی عیمران، فاتیمه و خه دیجه و
 ئاسیای ژنی فیرعه ونه.

لَيْكِدَانَهُ وَهِيَ كِي نَابَه جِي بُو نَم فەرمووده یه کردووه که
 په یامبر (صلی الله علیه وسلم) نه فەرموویت: ((لَوْلَا بَنُو إِسْرَائِيلَ لَمْ
 يَخْتَرْ اللَّحْمَ وَلَوْلَا حَوَاءُ لَمْ تَخُنْ أُنْتِ زَوْجَهَا.

ئۆزۆن ده لی: چۆن گوشت بۆگن نه بی ئافره تیش ئاوه ها خیانه ت
 نه کات و خیانه تی به داوین پیسی لیکداوه ته وه. واتای فەرمووده که
 نه مه یه: به نو ئیسرائیل پیگری شه رعییان له سه ر بووه گوشت گل
 بده نه وه وه لیبگرن، نَم فەرمانه یان به جی نه هیئا ئیتر بووم
 سروشتیک گوشتی گلداوه بۆگن بکات، ئاده میش که له به هشت
 ده رکرا وتی: نه مه خیانه تی حوا بوومنی له به هشت وه ده رنا، نه و
 شه یتان خواردنی به ری داره که ی بۆ جوان کردو حواش لای من
 جوانی کرد. حاشا، حوا خیانه ته که ی داوین پیسی نه بووه تاوه کو
 زه که ریا ئۆزۆن لیکداوه ی خراپی بۆ بکات. وشه ی خیانه ت بۆ زۆر
 مامه له ی تر به کارده هینری، مرۆفی له خشته ت بیات، له پشته وه
 خنجه رت لی بدری، پاستگویانه ده قیک نه گه یه نی و زۆر شتیکی ترو
 داوین پیسیش یه کیکه له خیانه ته کان. نه کری خیانه تی ئافره ت
 له میرده که ی گپرا نه وه ئاشکرا کردنی سه رجیی بی بۆ ئافره تانی تر،
 ده رکردنی پاره ی گیرفانی بی نه وه ی پیی بزانی و بی نه وه ی
 ژنه که ی بکۆلێته وه که به چی زه حمه تیک میرده که ی نَم پاره یه ی
 په یدا کردووه و زۆر شتی تر که له هه ندی خیزاندا پووده دهن. به لکو
 له م فەرمووده یه دا نه وه ده فامین، پیاو ده بی وه ک باوکه ئاده م بی
 نه گه ر هه له یه کی وه هاشی له خیزانه که ی بینی و په شیمان بوونه وه ی

تیدا هه‌بوو با درێژه به‌ژیان بدات و خوشه‌ویستی به‌نیته‌ئاراو،
 نه‌مه سه‌رباری ئه‌وه‌ی هه‌له‌ی خودی باوکی ئاده‌میشی تیدا هه‌بوو
 که لێرده‌دا جیی باسکردن نییه، گرتگ ئه‌وه‌یه به‌هه‌له‌یه‌ک ژیا‌نی
 هاوسه‌ریتی وێران نه‌کری.

له‌لاپه‌ره (٢١٠) فهرمووده‌یه‌کی هه‌تاوه‌ته‌وه که په‌یامبه‌ر(صلی الله
 علیه وسلم) فهرموویه‌تی: ((قمت علی باب الجنة، فکان عامه من
 دخلها المساکین، وأصحاب الجند محبوسون غیر أن أصحاب النار
 قد أمر بهم إلى النار، وقمت علی باب النار فإذا عامه من دخلها
 النساء، وانا: له‌به‌رده‌رگای به‌هه‌شت پاوه‌ستام، زۆریه‌ی ئه‌وانه‌ی
 ده‌چوونه به‌هه‌شت هه‌زاره‌کان بوون، ده‌وله‌مه‌ندو
 ده‌ستپۆیشته‌وه‌کانیش پاگیرابوون بۆ لێپرسینه‌وه، دۆزه‌خیه‌کانیش
 فرمانی خرا‌نه دۆزه‌خیا‌ن به‌سه‌ردا درابوو، له‌به‌رده‌رگای دۆزه‌خیش
 پاوه‌ستام زۆریه‌ی خه‌لکه‌که‌ی له‌ئافره‌تان بوون.

ئه‌مه‌و فهرمووده‌ی خوارتریش وه‌لامی ئه‌مه‌ی داوه‌ته‌وه، که
 نه‌فره‌ت ده‌که‌ن و سه‌پله‌یی ئه‌که‌ن به‌رانبه‌ر پیاوه‌کانیا‌ن، هۆکاری
 تریش هه‌یه، که زۆرجار بوختان و قسه‌هه‌لبه‌ستن بۆ ئافره‌ت له‌نیو
 خودی ئافره‌تانه‌وه‌یه به‌زۆری، هه‌ندێجار له‌بوختان هه‌لبه‌ستندا
 ئافره‌ت تیا‌چوووه و هۆکاره‌که‌شی خودی ئافره‌ت بووه،
 له‌دوژمنا‌یه‌تی یه‌کترو خۆدانه‌پۆشین و شت‌گه‌لی تر، به‌لام
 په‌یامبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) ئامۆزگاریی ئافره‌تانی کردووه که

خبرو سه دهه بکه و له و کارانه نه که ن بیانباته دۆزه خه وه، به هشت جیگه ی نو نافرته و پیاوه باوه پدارانه یه که په پره وی ریبازی خوا ده که ن و شوین گومان و بیباوه پی ناکه ون، نه م فرماشته ی په یامبه ری ئازیزیش وریایدانه تا نافرته تان زیاتر پابه ندی په یامی خوا بن و چاک بن و نه ینیه کانی ژیا نی هاوسه ریبان پاریزن.

نه م فرموده ده شی هیناوه ته وه تا بیسه لمینئ که نیسلام نافرته ی به که م عه قل داناوه، په یامبه ر(صلی الله علیه وسلم) فرموویه تی: «يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ تَصَدَّقْنَ وَأَكْثِرْنَ الْإِسْتِغْفَارَ، فَإِنِّي رَأَيْتُكُنَّ أَكْثَرُ أَهْلِ النَّارِ» فَقَالَتِ امْرَأَةٌ مِنْهُنَّ جَزَلَةٌ «۱»: وَمَا لَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَكْثَرُ أَهْلِ النَّارِ؟ قَالَ: «تُكْثِرْنَ اللَّغْنَ، وَتَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ، مَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلِ وَدِينٍ أَغْلَبَ لِيذِي لُبٍّ مِنْكُنَّ» قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا نُقْصَانُ الْعَقْلِ وَالْدِّينِ؟ قَالَ «أَمَّا نُقْصَانُ عَقْلِهَا، فَشَهَادَةُ امْرَأَتَيْنِ تَعْدِلُ شَهَادَةَ رَجُلٍ، فَهَذَا نُقْصَانُ الْعَقْلِ، وَتَمَكُّتُ اللَّيَالِي لَا تُصَلِّي وَتُفْطِرُ فِي رَمَضَانَ فَهَذَا نُقْصَانُ الدِّينِ» ، وانا: په یامبه ر(صلی الله علیه وسلم) به لای کومه لی نافرته تا تیپه پی فرمووی: نه ی کومه لی ژنان سه ده وه و نیستیغفاری زور بکه ن، چونکه بینوومه ئیوه زورینه ی خه لکی دۆزه خن، نافرته تیکی که له گه تیان له نئودابوو وتی: بۆچی نه ی په یامبه ری خوا زورینه ی خه لکی دۆزه خین؟ فرمووی: نه فره ت زور ده که ن و چاکه ی میرده کانتان له بیر نه که ن، نه مبینوه که م عه قل و ناین به نمونه ی ئیوه بیر پیایو ژیر ببه ن. وتی: نه ی

په يامبهري خوا(صلى الله عليه وسلم) که م عه قل و نايينمان له چيدايه؟ فرموي: نه و په شايه تېي دوو نافرته به رانېر به پياوړيکه نه مه که مي عه قل و له مانگي کشدا به هؤي سووړي مانگانو نويزو پوړو ناگري، نه مه که مي ناييندارييه. نه و نافرته تانه تيگي شستن مه به ستي په يامبهري خوا(صلى الله عليه وسلم) سووکايه تېي نيه و سووکايه تي له و ناوه شيتته وه.

زړن نه وانه له موسلمان و نا موسلمان سقته له م فرموده يه که يشتون، دوو جوړ عه قلمان هيه، عه قلى پوشدو عه قلى نيدراک(په ي بردن)، زړن نه و پياوړي که م عه قلن له پوړي پوشده وه، چونکه نايينداريان لاوازه و به ش به حال له خوا ترسانيان نيه، به لام نه مه ي نافرته عه قلى نيدراک^۱. نه و پياوړي نافرته تانه ي عه قلى پوشد(فامداريان) ناخه نه گه پ بق خواناسين تاوانبارن، به لام له عه قلى نيدراکدا تومه تباري نيه، هرگيز مه به ستي په يامبهري خوا(صلى الله عليه وسلم) سووکايه تي کردن نه بووه به نافرته، به لکو مه به ستي بووه ناگاداريان بکاته وه که به هؤي سووړي مانگانو سکپړي و مندال بوون و نازاره کاني تري ژنانه وه فرياي کاته کاني تر بکون و ناييندارياني پي به هيز بکن. خودي نافرته تانيس باش له مه ده زانن نه خوشييه کاني ژنان چي

^۱ - بېوانه: محمد بن صالح بن محمد العثيمين: تفسير الفاتحة والبقرة ج ۲.

ص ۴۲۰. دار ابن الجوزي، ط ۱، ۱۴۲۳ هـ

کاریگه ریبهك نه خاته بیری ئافره تانه وه، چهنده جه نجال و
په ریشانی نهكات و ئیدراکیان که م نه کاته وه.

له بابه تی شایه تیشدا ده بی بزانی، ئیسلام شایه تی هه موو پیاویك
قبول ناکات، نابی پیاوه که تاوانی گه وره ی هه بی و به تاوانی
بچووکیش به رده وام بی، چونکه شایه تیدان به ناهه ق له تاوانه
گه وره کانه، بۆیه له دادگای شه ریه تدا زه که ریا ئۆزۆن وهك شایه تیك
قبول ناکرئ بۆیه په نای بردووه ته بهر وه ها باسێك! پاشان نهو
شایه تیدانه ی دوو ئافرهت به رانبه ر به پیاویك دانراوه ته نیا بۆ
بیره ی تانه وه ی به کتره، شایه تیدانه له بابته کاری بازرگانی که کاری
ئافره تان نییه (ده گه من گشتگیر ناکرئ)، کوشتن و شه رو شوپیش
به ناسکی هه ست و سۆزی ئافرهت گونجاو نییه، شایه تیدان له م
بووانه گرانه و مه ترسی زۆتره، له هه ندئ شایه تییدا ته نیا شایه تی
ئافرهت وهرده گیردرئ، وهك شایه تی له نه خویشی ئافره تان و
سکپری و شیردان و کاروباره کانی تری بواری خۆی.

نه گه ر ئافرهت لای په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که م عه قل
بی به بی تیگه یشتنی نه وان، بۆچی په یامبه ری ئازیز له ئاشتی
حوده ی بییه دا شوین ئامۆزگاری ئوم سه له مه ی خیزانی
ده که وت (خوای لی پازی بی)؟ بۆ هاوه لان فه رمووده یان له دایکه
عائیشه وهرده گرت (خوا له هه موویان پازی بی)؟ بۆ عومه ری کوپی
خه تتاب (خوای لی پازی بی) له سه ر مینه ر دانی پێدا ده نا عومه ر
هه له ی کردو ئافره تیك راستی کرده وه و پێکای؟

جا پٽويسته زه که ريا ئوزون و هاوشيوه کانی دان به وهدا بنين که له پووی فيسؤلوجييه وه جياوازی له پياو و ئافره تدا ههيه، زۆږيک هو ههيه وه ها بکات ئافرهت زياتر ماندووتر بئ و له و ماندوويه تيبه شدا تاوانبار نيين، نه وه نه و پياوانه تاوانبارن که ههچ قورساييه کی نمونه ی قورسايی ژنانيان نيبه و به مهستی شهراب و گومانه وه له خوا خويان به دور ده گرن و تانه له فرمايشته کانی په يامبه ره که ی ده ده ن^۱.

فه رموده ی (۱۱) ی لاپه ره (۲۱۳) ی کردووه ته نه وه ی په يامبه ر (صلی الله عليه وسلم) ئافره تی به مایه ی نه گبه تی داناو که ده فه رموویت: ((إِنَّمَا الشُّؤْمُ فِي ثَلَاثَةٍ: الْمَرْأَةُ وَالْفَرْسُ وَالِدَّارُ، وَاثَا: نه گبه تی له سی شتدایه: ئافرهت، مایین، خانوو.

سه رته تا ده بی نه وه پوونبکریته وه که په يامبه ری خوا (صلی الله عليه وسلم) مه بهستی تیکرپای ئافره تان نه بووه، ژنی خراپ (هروهک پیاوی خراپ) مروؤ تووشی ده رده سه ری نه کات، مایینی خراپ (له نیستادا ئۆتۆمبیلی خراپ) مروؤ پیر نه کات، خانووی به رته سکیش مروؤ دلته نگ نه کات و که س نیه نکۆلی له م پاستیه بکات، به لام نه که ره که ريا ئوزون پاستکۆ بوايه، ده بوو نه و

^۱ - بۆ زانیاری زیاتر: بهوانه: گوڤاری زانستی سه رده م: پیاو و ژن په کسانن، به لام جیاوان، نووسینی: نه لین ویلر، په رچفه کردنی: دانا، ژماره ۳۶ سالی ۹ تشرینی دووه می ۲۰۰۸ خه زه لوه ری ۲۷۰۸، لا ۱۶۰۵ - ۱۶۵.

فهرموده‌یهی تریشی باس بکردبایه که ده‌فهرمووی: ((أَرْبَعٌ مِنَ السَّعَادَةِ: الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ، وَالْمُسْكَنُ الْوَاسِعُ، وَالْجَارُ الصَّالِحُ، وَالْمَرْكَبُ الْهَيَّءُ، وَاثَا: به‌خته‌وه‌ریی له‌چوار شت دایه: ئافره‌تی باش، خانووی به‌رفراوان، هاوسیی باش، سواریی له‌بارو باش. په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) به‌م فهرمودانه‌ی یتیمایی موسلمانان نه‌کات که نه‌بنه‌هوی ناپه‌حه‌تکردنی یه‌کتر به‌تاییه‌ت له‌نیوان ژن و می‌رددا و پیتش کاتی خوی یه‌کتر پیر بکه‌ن، به‌لام ئوزون شه‌ش و پینچ نه‌کا!

دواتر نه‌م فهرموده‌یه نه‌گپ‌یتته‌وه‌و به‌فهرمایشتی دایکی نیمانداران عایشه(خوای لی‌پازی بی) به‌راوردی نه‌کات، ((عن مسروق. عن عائشة وذكر عندها ما يقطع الصلاة: الكلب والحمار والمرأة. فقالت عائشة: شہتمونا بالحمير والكلاب. والله لقد رأيتُ رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يصلي وأنا على السرير بينه وبين القبلة مضطجعة، فتبدولي الحاجة. فأكره أن أجلس، فأوذي رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فأنسل من عند رجله، واثا: لای عایشه باسکرا که سه‌گ و که‌رو ئافره‌ت نو‌یز ده‌بن، نه‌ویش وتی: ئیمه‌تان به‌سه‌گ و که‌ر شو‌به‌اند، سو‌یند به‌خوا په‌یامبه‌ر(صلی الله علیه وسلم)م بینی نو‌یزی نه‌کردو منیش له‌سه‌ر پاخه‌ره‌که پاکشاپووم و که‌وتبوومه‌ پوو به‌قیبله‌ی، که‌ر پی‌ویستییه‌کم هه‌بوایه‌ حه‌زم نه‌ده‌کرد نازاری بده‌م و له‌نیو قاچه‌کانیدا خو‌م ده‌رده‌کرد.

ئەم ھەرموودە بەی پېشەوا بوخاریی ھېناویتیپە ۋە ھېچ شتیکى تېدا
 نابینىڭ ۋە لەناونىشانە كەيدا جوان پوۋندە بېتە ۋە بەلگەى ئەو
 كەسانە ھە كە بۆچوونىيان ۋە ھايە ھېچ شتېك نوپۇز بەتال ئاكا تە ۋە،
 ئىنجا داىكە عائىشە بەھۆى نەبىستىنى ھەرموودەى لەم شېۋە ۋە
 پەنگە زېر دەرىپىنى لەلایەن كەسەكە ۋە داىكە عائىشەى ۋە ھا
 نىگەرەن كەردبى، پەيامبەرى خوا (صلی اللہ علیہ
 وسلم) نامۇزگارىمەنى كەردو ۋە لەكاتى نوپۇز كەردندا سىترە دابنىن تا
 كەس راستە ۋەخۇ بەپېش نوپۇزماندا تېنە پەپى ئەك پاكشەبى ۋە
 بۆچوونىكى فېقەبىيە كە ئايە ئافرەتى سووپى مانگانە نابى تېپەپى
 يان لەسووپى مانگانە نەبى، تېپەپى ۋەنەكە نوپۇز بەتال ئەكاتە ۋە يان
 خېرەكەى كەم ئەكاتە ۋە، جا چۆن نەھى كراۋە ئافرەت بەبەردەم
 نوپۇزخویندا تېپەپى بەبى سىترە، بۆپىاۋىش ھەمان نەھى ھاتوۋە .
 ھاتوۋە بەھەرموودەى كە تەردا ژەھرى خۆى پۇاندوۋە،
 پەيامبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەھەرموۋىت: «ما تركت بعدى فتنۃ ھى
 أضر على الرجال من النساء»، ۋاتا: لەدۋاى خۆم ھېچ فېتنە ھەكەم بەجى
 نەھىشتوۋە بەقەد ئافرەت زىانى بۆسەر پىاۋان ھەبى. زەكەرىا
 ئۆزۆن دەلى: ئىسلام ئافرەتى بەئاشوۋە ۋە فېتنە ناۋېردوۋە، بى
 ئاگا لەۋەى فېتنە بەۋاتەى تاقىكەردنە ۋە ھاتوۋە لېرەدا، زۆر جار
 پىاۋى ژىر ۋە خاۋەن ناۋبانگ بەھۆى جوانى ۋە فېلى ھەندى
 ئافرەتە ۋە لەخشتە براۋە، لەپوۋى نېۋدە ۋە تېشە ۋە پوۋىداۋە
 بەئافرەت سىياسەتمەداران شەرمەزار بېكرىن ۋە پىاۋ زىاد لەسنوۋر

حه‌زی به ئافره‌ته، نه‌مه‌ش شتیکی سرووشتییه له‌پیاوداو که‌م که‌س هه‌یه ئه‌م پاستییه په‌تبکاته‌وه. پوویداوه به‌هۆی سرنج‌پاک‌ئیشیی ئافره‌تیکه‌وه پیاویک ده‌ستبه‌رداری ژن و مندالی خۆی بووه، سووک و شه‌رمه‌زار کراوه، که‌س هه‌یه ئه‌م پووداوانه به‌تاقیکردنه‌وه و فیتنه نه‌زانی! له‌کاتی‌کدا په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) به‌م دریابیدانه‌ی ئاگادارمان نه‌کاته‌وه ژیا‌نمان پێک‌خه‌ین و نه‌که‌وینه داوه‌وه چ پیاویی یان ژن.

ئافره‌تی باش فیتنه نییه، هه‌روه‌ک په‌یامبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) ئه‌فه‌رموویت: «الدُّنْيَا مَتَاعٌ، وَخَيْرُ مَتَاعِهَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ، إِنْ نَظَرَ إِلَيْهَا سَرَّهَتْهُ، وَإِنْ أَمَرَهَا أَطَاعَتْهُ وَإِنْ غَابَ عَنْهَا حَفِظَتْهُ فِي نَفْسِهَا وَمَالِهَا»، واته‌: دونه‌یا چێژو خوشییه، باشترینی خوشییه‌کانی ئافره‌تیکی باشه، که‌ سه‌یری بکه‌ی دل‌خۆشت بکات، فرمانی می‌رده‌که‌ی به‌جێبه‌ی‌نی و له‌نادیار بوونی می‌رده‌که‌شیدا خۆی و مالی بۆ بپاری‌زی. ئه‌ی ئۆزۆن بۆ ئه‌مه‌ی باس نه‌کردوه؟! ؟ دونه‌یا‌یه‌کی سه‌یره، خه‌لکانێک هه‌ن پێیان ئاساییه ژنه‌ فه‌رمانبه‌ره‌کان گوێپایه‌لی به‌رپرس و به‌رپوه‌به‌ره‌کانیان بن، به‌لام به‌وتنی گوێپایه‌لی ئافره‌ت بۆ می‌رده‌که‌ی هه‌ساسییه‌ت نه‌یانگرتی!

ئینجا هاتوه کوێرانه تیکرای ئافره‌تانی به‌دوژمن داناوه له‌م نایه‌ته‌دا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَحُوا

وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ التَّغَابُن: ١٤ ، واتا: نهی
 نه وانهی باوه پرتان هیتاوه.... هه ندىك له هاوسه رانتان يان هه ندىك
 له پۆله و نه وه كانتان دوژمنتان..... جا ئیوهش وریابن و خۆتان
 بپاریزن لیتان، جا نه گهر چاوپۆشی له هه له یان بکهن و واز
 له ئازاردانیان بهێنن و لیتان ببورن، نه وه چاك بزائن كه خوا
 لیخۆشبووه و میهره بانه.

ئایه ته كه وشه ی (مِنْ أَزْوَاجِكُمْ) ی تێدایه، (مِنْ) (تبعيض)ه،
 واتا: هه ندىك، ده بوو نه وه ی پوونبكر دبايه ته وه، به لام نه مانه تی
 زانستی لای وها مرۆفێك له كویدا هه به! له كاتیكدا له كۆتایی
 ئایه ته كه دا داوای لیبوردنیان بۆ نه كات و زانایان هه ر شتیکیان
 له پافه كهیدا وتی ته نیا مه بهستیان نه و هه نده كییه بووه، هه روه كو
 هه نده كییه کی تری پیاوانیش خراپ و ناله بارن.

له باره ی فه رموده ی (١٤) لاپه ره (٢١٨) دا كه په یامبه ری خوا (صلی
 الله علیه وسلم) به جابری كوی عبدالله (خوا له خۆی و باوكی پازی
 بی) ده فه رمووی: ((حَدَّثَنَا حَجَّاجٌ، قَالَ: سَمِعْتُ شُعْبَةَ، يُحَدِّثُ غَيْرَ
 مَرَّةٍ، عَنْ مُخَارِبِ بْنِ دِثَارٍ، قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، يَقُولُ:
 تَزَوَّجْتُ نَيْبًا، فَقَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " مَا لَكَ وَلِلْعَذَارَى
 وَلَعَابِهَا: كَچَت هیتا یان بیوه ژن؟ نه لای: بیوه ژن. په یامبه ری خوا (صلی
 الله علیه وسلم) ده فه رمووی: كچت بۆ نه هیتا تاوه كو یاری و

ده ستبازیی له گه لدا بکهی؟ زه که ریا ئۆزۆن له م باره یه وه ده لئی: مه به ست له م فهرمووده یه و دانه پال په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ته نها و ته نها پازیکردنی کۆمه لگه یه کی نیرسالاره

له م فهرمووده یه دا چی نیرسالارییه ک هیه ! په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له هاوه لئیکی خۆی ده پرسئی ژنت هیناوه یان نه؟ ئه ویش پوونیده کاته وه به لئی: ژنم هیناوه و بیوه ژنه، که په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) پینیده فهرمووی: بۆ کچت نه هینا مه به ستی حه رامبوونی ماره کردنی بیوه ژن نییه، ته نیا ویستوویه تی بزانی هۆکار چیه وه ک گه نچیک یه که مین پرۆسه ی هاوسه رگرییه که ی له گه ل بیوه ژنیکدا بووه؟ له گشتی گرنگتر نه م باس و خواسه له ساته کانی شه ردا بووه و په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) ویستوویه تی که مێک ماندوویه تی جابر ده ربکات و جابر تاقانه و کوپی هاوه لئی به ریز (عبدالله) یه و شه هید بووه، حه زی کردووه له کوپی هاوه له که ی بپرسیت، له فهرمووده یه کی دوورودریژیشدا جابر پوونیده کاته وه که ئه ی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) باوکم تازه کۆچی کردووه و منیش چه ند خوشکیکم هیه و ته نیا نه م بیوه ژنه ده توانی له گه لیاندا هه لبکات، ئیتر نازانم زه که ریا ئۆزۆن نه م نیرسالارییه ی له کوپوه هینا !

له فهرمووده ی (۲۲۰) باسی ئه و فهرمووده یه نه کات که ئافره تیک دیت و ده لئی ئه ی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) خۆمت پیشکه ش

نه که م، په يامبه ريش سه یری کردو سه یری دانواندو هیچی نه فهرموو،
 پیاوړیک له هاوه لان هه لاسایه سه ړپې و وتی: نهی په يامبه یری خوا(صلی
 الله علیه وسلم) نه گهر خوت ناتووی له منی ماره بکه،
 په يامبه ريش(صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: هیچت هه یه بو ماره یی؟
 سه ره نجام کاږا نه نگوستیله په کی ناسنیشی ده ست نه که وت و له بهر
 سوره تیک لیتی ماره کرد.

زه که ریا ټوژون ده لی: بو نافرته نازهل و شمع و که لوپه له بهر
 جوړه مامه لی له گه لدا بکری؟ بو نافرته تانی موسلمان له
 سه رده مه دا به نه نگوستیله ی ناسن یان به چهند سوره تیکی قورئان
 رازی نابن شوو بکه ن؟

سه رته تا نه م نافرته خوی ناماده بووه شوو بکات و له بابته فیقه دا
 نه مه باسکراوه و ړیگه دراوه نافرته له که سی باش داوا بکات میړدی
 پی بکات و نازادیه که نیسلام داویتی و خویشی به و ږپاره ی
 په يامبه ر(صلی الله علیه وسلم) رازی بووه، ده نا لای ټوژون و
 هاویره کانی پوونه، له نیسلامدا که به زور به شوو نادریت، چ جای
 نه وه ی نه م نافرته به خوی هاتووه و داوا ده کات میړد بکات. ټینجا
 نه وه ی کچانی موسلمان له مړودا به نه نگوستیله په کی ناسن یان چهند
 سوره تیکی قورئان رازی نه بن شوو بکه ن هیچ شتیک ناخاته سه ر
 نه م فهرمووده یه، چونکه له نیسلامدا سنووری ماره یی دیاری
 نه کراوه، نافرته که نازاده ماره یی نه وی یاخود ناوی، یان زه که ریا

ئۆزۆن بە چى بەلگە يەك ئەوہ ئەسەلمىنى پووينە دابى لہ سەردەمەدا بەلە بەرکردنى قورئان يان ئەنجامدانى حەج و عومرە مەرجى كچانى موسلمان نەبووى بۆ شوو كردن؟ پاشان تۆمەت ئەخاتە پال پەيامبەرى خوا(صلی اللہ علیہ وسلم) كە دەستى خستووہ تەسەر ژنان و جوان نەبووى نەيانى ويستووہ و باسى ھەفییە ئەكات كە پەيامبەرى خوا(صلی اللہ علیہ وسلم) لەدوحيەى كەلبى سەندووہ و كەردووہ تیبە ژنى خۆى.

وہ لām: ئەم قسە يەى ئۆزۆن تۆمەت كى ناشيرين و قسە يەكى بى بەلگە و كلكو گوى كراوہ، چونكە بە پى بەلگە كان ھىچ شتىكى لەو جۆرە پووينە داوہ: ھەموو ئەوہى ھاتى و ئەم جۆرە كەسانە بىكەنە بيانو ئەمە يە، يەك كە لەبۆ چوونە كان: ئەنەس ئەگىر پتەوہ كە سەبا يەى خەبەر كۆكرا يەوہ و دوحيە ھات و وتى: ئەى پەيامبەرى خوا يە جاري يە كەم پى بدە، پەيامبەرىش(صلی اللہ علیہ وسلم) فەرمووى: بۆ جاري يەك بى، دوحيەش پۆشت ھەفییەى برد، بۆ يە پياوێك ھاتە لاى پەيامبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) و فەرمووى: ئەى پەيامبەرى خوا(صلی اللہ علیہ وسلم) ھەفییەى كچى حویەى گەورەى قورەيزەت بەدوحيە داوہ، ئەو ئافرەتە تەنيا بۆ تۆ شياوہ، پەيامبەرىش فەرمووى: بلى با بىھىنى. كە ھىناى فەرمووى: جاري يەكى تر بىو پەيامبەرىش ئازادى كرد سەرىشك بى بەباوك و كەسوكارى بگاتەوہ يا بىتە خىزانى، ئەویش پەيامبەرى خواى ھەلئەزارد. پىشتەر ھەفییە تازە بووك بوو بۆ كىنانەى كوپى پەبىعى

كوپى ئەبى ئەلھوقەيق، ھەفە لەخەودا بىننىبوى مانگىك
 كەوتوۋەتە كۆش و مالەكەي، خەۋەكەي بۆ مېردەكەي گېرپايەۋە
 كىنانە وتى: خەۋن دەبىنى و ئومىد ئەكەي بىتتە خىزانى
 موھەمەدى پادشاي حىجازو زللەيەكەي بەنىچاۋانيدا دا، كە
 ھىنايانە لاي پەيامبەرى خوا(ھىلى اللە ەلىھ وسلم)شۈننەۋارى ئەو
 زللەيەي بەنىچاۋاندا مابو بۆ پەيامبەرى خۋاي گېرپايەۋە.

ئىنجا ھاتوۋە تانەي داۋە لەو فەرموۋدەيەي كە نابى: زىاد لەسى پۆز
 تازىبارىي بۆ مردوۋ بىرى جگە ئافرەتەك كە مردوۋەكە مېردى بى و
 پەخنە دەگىرى ۋەك ئەۋەي ھەست و سۆزەكانى مۆف بەپۆزۋو شەو
 دىارى بىرىت ۲۲۸۷.

ئىسلام ئەگەر مۆفى ناچار بىرىدبايە بۆ مردوۋەكەي چەند سالىك
 لەخەفەتبارىي و گىراندە بى ئەيانوۋت ئىسلام مۆفى لەبەدەختى و
 گىراندە ھىشتوۋەتەۋە! كە ھاتوۋە دىارىي كىردوۋە تازىبارىي
 لەسى پۆز زىاتر ئەبى ھەم ھاتوۋن گىچەلى پى دەگىرپ بۆ ناھىلى
 مۆف تازىبارىي خۋى دەرېخات! ئىسلام بەم سىنۋودار كىردنە
 نەيۋىستوۋە مۆفە مردوۋەكە لەبىرىكى، نەخىر، بەلكو دەيەۋى
 مۆفەكانى تىر كە كەسۋاكارى مردوۋەكەن پاپىنەۋە لەگەل ژيانى
 سىروۋشتىدا و ۋىدە ۋىدە لەخەم و خەفەتەۋە پىزگارىيان بى، نەك
 خەمۆك بى، ھەرام كىردنەكە بۆ ئەۋە نىيە مۆۋەكە لەبىرىكەي،
 بەلكو نابى بەرگى شىن و پەشى تەغزىبارىي لەبەر بىرى بۆ جگە
 زنى مردوۋەكە، بەتايىت ئەۋە دەبىرىي بەزۆرى زۆردارىي بەرگى

پەش و شىن لەبەر ھەموو ئافرەتانی بنەمالە ئەكەرى بى ئەوھى
 نۆربەيان بەمە پازى بن، بەلام لەبەر شەرم و ناچارى پى پازى
 ئەبن.

بۆ ئافرەتیش ئەو ماوھىە ديارى كراوھ وەك پىزىك بۆ مێردەكەى و
 لەوھش گىرنگىر تا بەسەرچوونى ماوھى عىددەكەى ئاخۆ سكى ھەيە
 يان نەو دواتر ئازادە ژيانى تر دەست پىبىكاتەوھ.

ئىنجا ھاتوھ ئەبو ھوردەيرەى بەپىاويكى پىر لەگرى و دەروون
 نەخۆش دەبينى ٢٢٩٧. ئەمە بى ئەدەبىيەكى لەرادەبەدەرە
 بەرانبەر بەم ھاوھلە بەپىزە ئەنجامى داوھ، مرقە بى پىزەكان
 ھەمىشە زمانى درىژيان خستووھتەسەر ئەو ھاوھلانەى زۆرتر
 فەرموودەيان گىراوھتەوھ و زۆرتر دەقى شەرعىيان بەئىمە
 گەياندووھ. ئەگەرچى خۆيان ناتوانن ببەنە موسلمانىكى تاوانبارىش ،
 ھەوليان ئەوھىە خراپەكارانى دەورى خۆيان زۆرتر بكن و سەنگەرى
 شەيتان لەباوھپداران تۆكمەتر بكن، خەياليان خواھ، ئەوھ
 زەكەريا ئۆزۆنە تووشى گرى و نەخۆشى دەروونى ھاتوھو
 بەپاست و چەپدا پەلامارى ئايەت و فەرموودەو ھاوھلان ئەدات و
 كارى خۆى بەجىھىشتووھ.

باسى قەوامەو دوو شايەتى ئافرەت بەرانبەر بەپىاويكى
 كردووھتەوھ و ئىمەش پىشتر باسماں كردوو قەوانەكەى لى
 نادەينەوھ.

له لاپه پره (۲۳۲) بالا پوښی شەریعی داناوو به دیلکردنی ئافره تی
 موسلمان، وهك نه وهی حجاب به كه ی پتگربى له وهی زانست بچیتە
 گوئییه وه! ئەم نه زانیه قسه و پیشه ی خهلكانیكه وه ها ده زانن زانست
 وه رگرتن گۆڤه پانی پاكردنه! بى ئاگا له وهی نۆڤه ی خویندكاره
 زیره كه كانى ولاتانى موسلمان بالا پوښن و بالا پوښییان هیچی بۆیان
 دروست نه كرده وه، به لام زه كه ریا ئۆزۆن كه نه خوښی ده روونی
 ههیه، به بینینی بالا پوښ شیتتییه كه ی به رز ده بیته وه.

سه بارهت به وهی دهنگی ئافرهت به عه و رت دانرابى، ئۆزۆن
 پیچه وانه بۆی پۆیشتوو، به لكو نه هییه كه له وه دایه ئافرهت
 به رانبه ر به پیاری بیگانه دهنگی ناسك بكاته وه، چونكه كار
 ده كاته سه ر پیاوو دل نه خۆش و نه وانه ی په ریشان نه بن.

حجابیش ته نیا سه رپۆش نییه، خواى گه وړه نه فه رموویت: ﴿وَقُلْ
 لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا
 يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ
 وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ
 أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ
 أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّالِعِينَ غَيْرَ أُولِي
 الْإِزْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوَاتِلِ النِّسَاءِ
 وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ

جَمِيعًا اِنَّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾ النور: ٣١،
 واتا: به ئافره تانى ئيمانداريش بلى: چاويان بپاريزن (له ته ماشاي
 نامه حرم) داوئينى خويان بپاريزن له گوناوه جوانى خويان دهرنه خه
 جگه له وهى كه دياره (وهك دهم و چاوو دهست) با سه رپوشه كانيان
 بدهن به سهر سينه و مليانداو جوانى و زينه تى خويان دهرنه خه
 به ته واوى بۆ هاوسه ره كانيان نه بيت، يان باوكى خويان، يان باوكى
 ميترده كانيان، يان كوپى خويان، يان كوپى ميترده كانيان، يان بۆ
 براكانى خويان، يان برازاكانيان، يان خوشكه زاكانيان، يان
 ئافره تيك كه په يوه نديان پيكه وه ههيه، يان نه وانه ش كه
 كه نيزه كه كانيان (كه له بارودوخى تاييه تدا هه بوون) يان نه وانه ي كه
 له ماله كانياندا ده ژين و پيوستيان به ئافره ت نيه (له بهر پيرى، يان
 نه خوشى.... هتد) يا خود نه و مندا لانه ي كه هيشتا شاره زاييان
 له ئافره ت نيه و (ئاره زوى جينسيان بۆ دروست نه بووه و نازانن باسى
 عهورات بكن) ناييت ئافره تانى ئيماندار قاجيان دهربخه و پتيان
 بدهن به زه ويدا (تا دهنگى خشل و پاوانه كانيان بيت) و بزانريت كه
 زينه تدارو خشلدارن، كه واته هه مووتان نه ي ئيمانداران به ره و لاي
 خواو به دهسته تنيانى په زامه ندى نه و بگه پينه وه بۆ نه وهى پزگارو
 سهر فرازين.

جا نكړن هاتووه ته نيا سه رپوشى كاتى نويز كړينى به فهرز داناوه،
 له كاتي كدا خواى گه وره نه فهرموويت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ

وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَ مِنْ جَلْبَابٍ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ
 أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَنَنَّ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ الأحزاب:
 ٥٩، واتا: نهی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) به ثاferه تانی ئیماندار
 بلّی: که به پۆشاکى بالا پۆش خویان داپۆشن نه وه له بارترین شته
 که پێى بناسرێن، تا نازار نه درێن و (تووشى گبروگرفت نه بن)،
 هه میشه و بهردهوام خوا لیخۆشبوو میهره بانه (له کهم و کوپى
 رابردووتن خۆش ده بێت).

پێویسته ثاferه تانی موسلمان وریای نه م وپینه ژه هراوییه بن و
 شاعیریش ده لّی:

أختاه يا بنت الأباة تحشي
 لا ترفعي عنك الخمار فتندمي
 إنّ هذا الخمار يزيد وجهك بهجة
 وحلاوة العينين أن تتلثمي
 ودعي هراء القائلين سفاهة
 أن التقدم بالسفور الأعجبي

واتا: خوشكى شیرینم کچی باوک پۆشته به، سه رپۆش فری مه ده
 په شیمان ده بیته وه، بێگومان سه رپۆش جوانیی زیاتر به پوومه تت
 ده دات و جوانیی چاویش له داپۆشینى دایه، واز له قسه ی پڕوپووج و
 وپینه ی نه وانه ش بهینه که ده لّی پێشکه وتن به خۆ پووتکردنه وه ی
 بێگانه کان نه بێ.

تانهى زه كه ريا ئۆزۆن كاريگه ريتان نه كاته سهر به وهى ئيسلام
 ئافرهتى خستبېته سووچى مالانه وه، نه خېر، نه وه ئيسلام بوو ژن
 و پياوى له زۆردارىي پزگار كردو ناوى ئافرهت وهك گيڤه ره وهى
 فهرموده و شهرعناس و زانا له ميژوودا تومار بوو، پياوى نه ركدار
 كرد بژيويى ژيانى بۆ دابېن بكات و بۆ بژيويى پيدا كردن ئافرهت
 ناچار نه كړى له مال بگريته دهره وه، جا ئۆزۆن هاتووه چى تاوانيك
 به رانېر به ئافرهت ده كړى له نه وروپاو شوي تانى تر له بابته كړى و
 ژيانى تر هاتووه خستويه تيبه گهردى ئيسلامه وه، به لام
 ئافره تانى موسلمان له وه ژيرترن به وه ها قسه يه ك باوه پ بگن،
 مرقفه تاوانباره كانى نيمه موسلمانيش به وه ها تو مته تيك باوه پ
 ناكات.

له لاپه په (۲۳۷) نه سكى حوتهم (بوخارى و چهرده يه كى دن) هيه،
 پروپاگهندهى كردوه كه فهرموده دى دژ له بوخاريدا هه ن و نه يه وئ
 هه نديكى بخاته پوو! هه روهك ده لئ دژ يه كى تريشى هه يه
 له واتاكه ي يان شيوازي گواستنه وهى و هتد، به لام نه شاره زايه
 به زانسته كانى فهرموده، كه ده كړى زياد له جاريك داواى
 پوونكردنه وهى حوكميك له په يامبه رى ئازيز (صلى الله عليه
 وسلم) كرابى و نه ويش حوكمه كى پوون كړدبېته وه، يان
 به ئيسنا ده كان و شيوازي گيږانه وه كان له هه ندى له فرزا جياوازي
 هه بى و گشتى يه ك وانا بگه يه نئ، هه ر كه سيكيش زانبارى زۆرتري

دەوئى با بېوانىتە كىتپەكانى زانستەكانى فەرموودە و بزانن
 فەرموودە ناسان چى كارىكيان كردووه ، بەكورتى دوو جۇدى زۆر
 گرنگيان پاپە پاندووه ، يەكەم : پياوھەكانى نىو گىرپانەوھەكە چۆن بوونە
 لەپرووى سەرپراستى و متەانە و ئەزىرەردە كردن و بىرو فامىيانەوھە
 ھەروھە لەيەكتر داپراون يان نە ، دووھەم : ناوھەپۆكى فەرموودەكە
 چۆنە ، دژى و ناچوونىيەكى تىدايە ياخود نە ، بەزۆر بوارى تریش
 كە لىرەدا جىگەيان نابىتەوھە قسەكەى زەكەريا ئۆزۆن پوچ و بى
 مايە ئەكەن .

بابەتى كۆيلايەتتى وھەكو خۆيشى وتوويەتى بابەتى ئىسلام نەبووھە ،
 لەدیر زەمان و لای جولەكەو نەتەوھەكانى تر كۆيلايەتتى ھەبووھە
 ئىسلام ھاتووه دۆخەكەى بۆ چاككردووه و پى خۆش كردووه بۆ
 پزگار بوونى لەپى ئەوھە پەيامبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) ئامۆزگارى
 باوھەدارانى كردووه بەكچەكەم يان كوپەكەم بانگيان لى بکەن ،
 لەخواردنى خۆتان و بەرگى خۆتانىان پى بەدن ، ستەمیان بەرانبەر
 نەكەن ، لەكە فارەتى زىھارو سوپىندا لەبەندە پزگار بکەن ،
 نووسراوى سەربەستكردنىان لەگەڵدا ئىمزا بکەن ، پارەى زەكاتيان
 پى بەدن تا بتوانن بەو پارەيە خۆيان بکرنەوھە و چەند شيوازيكى
 تریش كە شۆرشىكى ئاشتىيانەى كۆمەلایەتتى بووھە دەولەمەندو
 دەستپۆشستووهكان بەباوھەپى ئىسلامەتییەوھە بەئازادكردنى
 كۆيلەكانيان ھەولئى پەزامەندىيە خواى گەورەيان داوھ .

له بابته ههردوو فهرموده دا نه فامانه لیکدانه وهی کردووه،
 په یامبه ر(صلی الله علیه وسلم) نه فهرموویت: ((نَعْمَ مَا لِأَحَدِهِمْ يُحْسِنُ
 عِبَادَةَ رَبِّهِ وَيَنْصَحُ لِسَيِّدِهِ، وَاَنَا: باشتین که سیکی نه وان نه وهیه
 جوان خوا بپه رستی و دلسۆز بئی بۆ که وره که ی. یاخود
 نه فهرموویت: ((للعبد المملوك الصالح أجران والذي نفس أبي هريرة
 بيده لولا الحج والجهاد ما باليت ألا أموت إلا مملوكا، وانا: بهنده ی
 باش دوو پاداشتی که وره ی هیه، سویند به و که سه ی گیانی منی
 به دهسته، نه که ر جیهادی ریگی ی خواو چاکه ی دایکم نه بویه،
 حه زمه کرد کاتیک بمرم بهنده بویه م.

زه که ریا ئۆزۆن شته کانی تیکه لکردووه، رهخنه ده گری که ده قیک
 نه هاتووه ریگری له کویلابه تیی بکات و چه ندین ده ق هاتووه
 هه ره شه نه دهن له و که سانه ی له کاتی میزدا خویان پاک پاناکرن یان
 له ده ستنویژدا قووله پێیان ناشۆرن. ۲۳۹۷.

یه که م نه بئی نه وه بزانی، خۆنه پاراستن له بهر که وتنی میز به لاشه و
 بهرگ و قووله بئی نه شۆردن تایبه ته به نویژه وه، نوێژیک قبوله
 لاشه و بهرگ و شوینی نویژه که پاک بئی، ئینجا ده ق نه هاتن بۆ
 قه ده غه کردنی کۆیله، خۆ له گیلی دانه نه وه موو پێوشوینانه
 نه بیینی که ئیسلام گرتوویه تیه بهر بۆ بهر ته سکردنه وه ی حاله ته که،
 زه که ریا ئۆزۆن خویشی باش ده زانی به شیک کۆمه لگه ی نه و
 سه رده مانه و نه مریکاش تا چه ند سه ده یه کی نزیک له ئیستا کۆیله
 به شیک بووه له مال و سامانی خه لک، ئیستاش مافیاکانی نه مریکاو

ئەوروپا كۆيلايەتتى بە مۇشۇ دەكەن و ژنان ناچار ئەكەن
 لە بەرانبەر پارە و ھەر شەدا بېنە داوین پېس و پياوان ناچار ئەكەن
 لە پەنای كۆيلايەتتىدا ھاو پەگە زىازى ھەل بىزىن و شىو بەگە و رە
 سەروو كارى خۇى بكات، بەلام ئۆزۆن و ھاو پىرەكانى ھەول و كارى
 ئىسلام نابىنن و چاويان بىلالى ھەبەشىي و كۆيلەكانى تر نابىننى كە
 لەمىژووى ئىسلامدا پۆلى كارىگەريان ھەبوو. ئەبو ھورەيرە لەم
 فەرموودەيەدا ھانمان نادات بۆ كۆيلايەتتى وەك ئۆزۆن ئەيلى:
 نەخىر، پەيامبەرى خوا(صلى الله عليه وسلم) لە بەرانبەر ئەو
 چاكەيەى گەورە بۆ بەندەكەى دەيكات، داوا ئەكات ئەمانىش ھەمان
 چاكەى بدەنەو، بۆ ھەموو كارىكەش مۇشۇ ئەبى كارى خۇى
 بەچاكىي ئەنجام بدات. ئەمە ھاندانى بەندە بوو كە مۇشۇك خوا
 پەرسىت بى لەخزمەت ئەو كەسەشدا دىسۆزە كە ژيانى بۆ مسۆگەر
 ئەكات و وەك مندالى خۇى دايدەنى و پاستگۆييانە ئەبى لەگەلىدا،
 فەرموودەى دووەمىش دلدانەو ھى كۆيلەكانە كە چەندە پاداشتىان
 ھەيە لای خواو بەم فەرمایشە كار دەكاتەسەر دەولەمەندەكان
 تاوەكو باشتىر بن لەگەلىاندان نازادىان بكنە و ھىچ دژيەكەيش
 لەمەدا نابىننى، بەو مەرجەى تىبگەيت ئەلقەى گەيەنەرى نىوان دوو
 فەرموودەكە چىيەو بەشەكانى ترىي تاييەت بەم بابەتەش
 بخوینیتەو و لەكۆى ھەموویدا بەحىكمەتەكەى ئەگەى ئەك قسەى
 ناوەژووكراوى زەكەريا ئۆزۆن.

له لاپهړه (۲۴۰) دا هم فرموده ده ی هیناوه ته وه: «مِنْ قَدْذَفَ مَمْلُوكُهُ وَهُوَ بَرِيءٌ مِمَّا يَقُولُ جُلِدَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا أَنْ يَكُونَ كَمَا قَالَ»، واتا: هر که سې بوختان به کویله که یدا بکات و کویله که بې تاوان بې، نه وه که وره که ی له قیامه تدا جه لد ده کړی. په خنه ده گړی بؤ تولی بوختانه که له دنیا دا له و گوره یه ناکړیته وه؟

وه لام: بابته تی تومه تبار کردن به داوین پیسیی چند لایه نیکی هیه، نه گهر مرفیك پیاویك یان ژنیکی به نه نجامدانی کاری داوین پیسیی تومه تبار کرد ده بې به خویوه بگه نه چوار شایه تی سه رپاست و بینینی ته واوی کاره که، نه گهر نا سه د جه لدی لی ده دری، به لام نه گهر که سه که کویله بوو هم تومه ته ی وت و شایه تی تری نه بوو به خویوه بگه نه چوار شایه ت، نه وه په نجا جه لدی لی ده دری، واتا: جه لدی نه و به نیوه یه.

نه گهر نه و که سه ی تومه تکار بوو باوک بوو، نه میش جه لد ناکړی، له نه گهری پاست نه بووندا لای خوا هه پره شه ی له سه ر هیه که ویستوویه تی مندالی خوی نابووت بکات.

نه گهر تومه تکاره که میرد بوو ژنه که ی خوی به داوین پیسیی تومه تبار کرد پیویستی به سې شایه تی تر نییه، چونکه میردیتی و چوار جار سویند نه خوات که ژنه که ی له داوین پیسییدا بینیه وه له پینجه مدا ده لی: نه فره تی خوام لی بې نه گهر له م تومه تبار کردنه دا پاستگو نه بم، ژنه که ش چوار سویند نه خوات که کاری له و شیوه یه ی نه کردوه و له پینجه مدا ده لی: نه فره تی خوام لی بې نه گهر نه و له و

قسه يه دا پاستگوبوو. نه مه پيښه وترى (لعان)، گه وره كېش ليړه دا له جيتى باوك و سهرپه رشتياريه، عه بيدار بوونى كويله كې عه يبه يه بؤ نه م، به لام نه گهر پاستگؤ نه بوو نه وه سزاي قيامه تى بؤ هه يه و ترساندنې گه وره كانه به خوږايى كويله كانيان تومه تبار نه كهن، كه نه مه ش له خودى خويدا ده گمهن پوويده او ه.

ئينجا له بابته مه سخ بووندا تانه نه دات، نيمه وهك موسلمان باوه پمان به شته په نهانه كان هه يه كه ته نيا خواى گه وره ده يانزانى و له پڼگې په يامبه ره كه يه وه هه ندى شت له و باره يه وه به نيمه گه شتووه و دواپراو كردنيس تاييه ت بووه به و كومه له كه سه وه، مه سخ كردنيس بؤ خوى دواپركراوييه، له مروفه وه خواى گه وره كرد بيتى به مه يمون و به رازو هيچ پڼگريه كه به رانېر به ويستى خوا نه بووه و نابى.

له به هه شتېشدا شتى وه ها هه يه نه چاو بينيويتى نه زمان گوڼى لى بووه و نه به بېرى مروفېشدا هاتووه، ته نيا نه و مروفانه له م موژده يه به گومانن كه باوه پدار نيين و به باوه پ پيژدار نه بوونه، خواى گه وره كه له م ژيانه دا نه و هه موو شته ي بؤ مروفه پامهيتابى بؤ باوه پدارو بى باوه پ، چى گرانېيه كى تيدايه بؤ باوه پداره سه رپاستكانى پاميهيتنى له ناخبره تدا.

وشه ي (مرحبا) لاپه په ٢٤٩ به پوژ باش وه رگيږدراوه كه له پاستييدا وه ها نيه، روژ باش (صباح الخير) ه، به لكو سلاو نه گه يه نى و قسه

نۆره له سه ر ئه و وشه يه . له بابته هاتنى جبيريل (عليه السلام) بۆ لاي
 په يامبه ر (صلی الله عليه وسلم)، زه كه ر يا ئۆزۆن تىكه ل و پىكه لىي
 نۆرى كردوه ، په يامبه ر (صلی الله عليه وسلم) له گىرپانه وه كانى
 سه باره ت به ئيسرا و ميعراج له شوينى وه هادا هه بووه ته واوى
 بووداوه كه ي بۆ هاوه لانى گىرپاوه ته وه ، له شوينى وه هاشدا هه بووه
 ته نيا نه وه ي گىرپاوه ته وه كه مه به ست بووه ، پوى گىرپانه وه ي
 هاوه لان و گىره ره وانيش دژيه كييان تىدا نيه ، كيشه له وه دا نيه
 جارىك جبيريل باسكراوه له فرموده ي تر دا به س و تراوه فريسته .
 جبيريل فريسته يه ، پوى گرنگى گىرپانه وه كه له وه دا يه په يامبه رى
 خوا سنگى شه قكراوه و دانايى و ئيمانى خراوه ته ناوى . ئينجا نه وه ي
 موسا به په يامبه ر (صلی الله عليه وسلم) نه فرموويت بگه پىره وه لاي
 په روه ردگارو تكا بكه له په نجا نوژه كه كه م بكاته وه ، چونكه بۆ
 ئوممه ته كه ت گرانه له پۆژىكدا په نجا فره ز نه نجام بده ن و
 په يامبه ريش هه رجاره و ده گه پىته وه تا ده كرىته پىنج فره ز، واتاى
 نه وه نيه خوا له موساى باشت نه زانى بى، نه خىر حاشا نه گه ر
 فرموده كه نه وه ي لى بغامرى وه ك ئۆزۆن لىي فاميوه ، نه مه نرخ و
 پىگه ي په يامبه ر (صلی الله عليه وسلم) لاي خوا پيشان نه دات كه
 پىزى لى نه نى و په نجا فره زى بۆ ده كاته پىنج فره زو پاداشتى په نجا
 فره زه كه ي بۆ ده هىلت ته وه ، جا ئۆزۆن له به ر نه وه ي باوه پى
 به پىرۆزى فرموده نيه و به بى فرموده ش نازانى نوژه چۆن

نه نجام دده دري، له گه وره يي پينج فـه رزه ي نويز و پاداشته
 كه وره كـي تيناگات و ناچاره هم قسانه بلي.

له لاپهړه (۲۵۵) فـه رمودي شه فاعه تي هيناوه تـوه كه نه مه
 ده كه كه يه تي: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو حَيَّانَ، قَالَ:
 حَدَّثَنَا أَبُو زُرْعَةَ بْنُ عَمْرِو بْنِ جَرِيرٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: أَتَى رَسُولُ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِلَحْمٍ، فَدَفَعَ إِلَيْهِ الذَّرَاعُ، وَكَانَتْ تُغْجِبُهُ،
 فَهَسَّ مِنْهَا نَهْسَةً، ثُمَّ قَالَ: "أَنَا سَيِّدُ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَهَلْ
 تَذُرُونَ لِمَ ذَلِكَ؟ يَجْمَعُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ فِي صَعِيدٍ
 وَاحِدٍ، يُسْمِعُهُم الدَّاعِيَ، وَيَنْفُذُهُمْ [ص: ۳۸۵] الْبَصَرَ، وَتَذْنُو
 الشَّمْسُ فَيَبْلُغُ النَّاسَ مِنَ الْغَمِّ وَالْكَرْبِ مَا لَا يُطِيقُونَ، وَلَا يَحْتَمِلُونَ،
 فَيَقُولُ بَعْضُ النَّاسِ لِبَعْضٍ: أَلَا تَرَوْنَ إِلَى مَا أَنْتُمْ فِيهِ؟ مَا قَدْ بَلَغَكُمْ؟
 أَلَا تَنْظُرُونَ مَنْ يَشْفَعُ لَكُمْ إِلَى رَبِّكُمْ عَزَّ وَجَلَّ؟ فَيَقُولُ بَعْضُ النَّاسِ
 لِبَعْضٍ: أَبُوكُمْ آدَمُ، فَيَأْتُونَ آدَمَ، فَيَقُولُونَ: يَا آدَمُ، أَنْتَ أَبُو الْبَشَرِ،
 خَلَقَكَ اللَّهُ بِيَدِهِ، وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ، وَأَمَرَ الْمَلَائِكَةَ فَسَجَدُوا لَكَ،
 فَاشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى مَا قَدْ بَلَغْنَا؟
 فَيَقُولُ: آدَمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: إِنَّ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ
 يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنَّهُ نَهَانِي عَنِ الشَّجَرَةِ
 فَعَصَيْتُهُ، نَفْسِي نَفْسِي، نَفْسِي نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي اذْهَبُوا إِلَى
 نُوحٍ، فَيَأْتُونَ نُوحًا، فَيَقُولُونَ: يَا نُوحُ، أَنْتَ أَوَّلُ الرُّسُلِ إِلَى أَهْلِ
 الْأَرْضِ، وَسَمَّاكَ اللَّهُ عَبْدًا شَكُورًا، فَاشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى مَا
 نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى مَا قَدْ بَلَغْنَا؟ فَيَقُولُ نُوحٌ: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ

غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ [ص: ٣٨٦]،
 وَإِنَّهُ كَانَتْ لِي دَعْوَةٌ عَلَى قَوْمِي، نَفْسِي نَفْسِي، نَفْسِي نَفْسِي، اذْهَبُوا
 إِلَى غَيْرِي، اذْهَبُوا إِلَى إِبْرَاهِيمَ، فَيَأْتُونَ إِبْرَاهِيمَ فَيَقُولُونَ: يَا إِبْرَاهِيمُ،
 أَنْتَ نَبِيُّ اللَّهِ وَخَلِيلُهُ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ أَلَا تَرَى إِلَى
 مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى مَا قَدْ بَلَّغْنَا؟ فَيَقُولُ لَهُمْ إِبْرَاهِيمُ: إِنَّ رَبِّي قَدْ
 غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ
 فَذَكَرَ كَذِبَاتِهِ، نَفْسِي نَفْسِي، نَفْسِي نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي،
 اذْهَبُوا إِلَى مُوسَى، فَيَأْتُونَ مُوسَى، فَيَقُولُونَ: يَا مُوسَى، أَنْتَ رَسُولُ
 اللَّهِ، اضْطَفَاكَ اللَّهُ بِرِسَالَاتِهِ، وَبِتَكْلِيمِهِ عَلَى النَّاسِ، اشْفَعْ لَنَا إِلَى
 رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى مَا قَدْ بَلَّغْنَا؟ فَيَقُولُ لَهُمْ
 مُوسَى: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ
 يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنِّي قَتَلْتُ نَفْسًا لَمْ أَوْمَرْ بِقَتْلِهَا، نَفْسِي نَفْسِي،
 نَفْسِي نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، اذْهَبُوا إِلَى عِيسَى، فَيَأْتُونَ عِيسَى،
 فَيَقُولُونَ: يَا عِيسَى، أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ، وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْثَمٍ،
 وَزُوجٌ مِنْهُ، قَالَ: هَكَذَا هُوَ، وَكَلِمَتُ النَّاسِ فِي الْمُهْدِ، فَاشْفَعْ لَنَا إِلَى
 رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى مَا قَدْ بَلَّغْنَا؟ فَيَقُولُ لَهُمْ
 عِيسَى: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ
 يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ لَهُ ذَنْبًا [ص: ٣٨٧]، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي،
 اذْهَبُوا إِلَى مُحَمَّدٍ، فَيَأْتُونِي فَيَقُولُونَ: يَا مُحَمَّدُ، أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ،
 وَخَاتَمُ الْأَنْبِيَاءِ، غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ، وَمَا تَأَخَّرَ، فَاشْفَعْ
 لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى مَا قَدْ بَلَّغْنَا؟ فَأَقُومُ
 فَآتِي تَحْتَ الْعَرْشِ، فَأَقْعُ سَاجِدًا لِرَبِّي عَزَّ وَجَلَّ، ثُمَّ يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَيَّ
 وَلِيْلَهُمْنِي مِنْ مَحَامِدِهِ، وَحُسْنِ الثَّنَاءِ عَلَيْهِ، شَيْنًا لَمْ يَفْتَحْهُ عَلَى أَحَدٍ

قَبْلِي، فَيَقَالُ: يَا مُحَمَّدُ، اَرْفَعْ رَأْسَكَ، سَلْ تُعْطَهُ، اَشْفَعْ تُشْفَعْ،
فَأَقُولُ: يَا رَبِّ أُمِّي أُمِّي، يَا رَبِّ أُمِّي أُمِّي، يَا رَبِّ أُمِّي أُمِّي، يَا
رَبِّ، فَيَقُولُ: يَا مُحَمَّدُ، أَدْخِلْ مِنْ أَمَتِكَ مَنْ لَا حِسَابَ عَلَيْهِ مِنْ
الْبَابِ الْأَيْمَنِ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ، وَهُمْ شُرَكَاءُ النَّاسِ فِيمَا سِوَاهُ مِنْ
الْأَبْوَابِ"، ثُمَّ قَالَ: «وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَمَا بَيْنَ مَصْرَاعَيْنِ مِنْ
مَصَارِعِ الْجَنَّةِ كَمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَهَجَرَ، أَوْ كَمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَبُصْرَى».

کورتە ی باسە که ئەو یە پۆژێک بەلە گۆشتێک بۆ پە یامبەری
خوا (صلی الله علیه وسلم) دەهێنن و گازێکی لی ئەگرێ و باسی پۆژی
قیامەتیان بۆ ئەکات که گەورە ی ئەو پۆژە یە و خەلکە که پەنا
دە بە نە بەر ئادەم و نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسا و هەندێ
پە یامبەری تر تاوە کو لای خۆای گەورە تکا بکەن بە هەشتییە کان
بخێنە بە هەشت و دۆزە خییە کان بۆ دۆزەخ و لە چاوە پوانیی
پزگاریان بێ، ئەو پە یامبەرانەش هەریە که و بە هۆی کاریکە وە که لای
ئەوان گەورە یە دەست بە پووی خەلکە که وە دەنێن و خەمی خۆیانیان
هە یە و خەلکە که پەوانە ئەکە نە لای پە یامبەری ئیسلام
موحه مەد (صلی الله علیه وسلم)، ترسی ئادەم و نوح و ئیبراهیم و
موسا باسکراوە و ئەو ی عیسا باس نە کراوە سەلامی خویان
لە سەربێ و بوو تە گرێی دەروونی نووسەر!

جا پتویستە سەر تە شتێک پوون بکە مەو، و شە ی (نەسە) بە واتای
گازگرتن دێت، که سێک بە ددانەکانی پیشە وە ی گاز لە شتێک
بگرێ (لسان العرب)، بەلام وەرگێڕانیکی زۆر بێ ئە دە ببیانە کراوە که

ناکری به نه نقهست نه زانری، یان کاری وهرگپره یان نه و که سهی
 پییداچ—ووته وه یان به پیککه و تنی هردو وکیانه،
 له لاپه په (۲۶۱) ده لی: نه م فرموده یه له گه و سهی قه پالگرتنی
 پیغه مبه مندا لیکیش عه قلی به وه ده شکلی قه پالگرتن هی مروف
 نییه، به نه نقهست نه وشه یه دانراوه، ماموستا هه ژار له (هه مبانه
 بۆرینه) دا ده لی: قه پاله: پچپینی پر به دهم و گازلیدانی پر به دهمه.
 نه وشه یه بۆ ئاژهل و هندی جارش بۆ مروفی بی پیز نه وتری،
 نه مش وهک وشه یی که وتن که به رانبه ری په یامبه ر به کارهاتووه له م
 کتیه دا، په لاماریکی پوونه له پال په لاماردانه کانی تردا.

ئینجا زه که ریا ئۆزۆن ده لی: توو په یی خوا له عیسیای کوپی مریه م
 دیار نییه و بیهوده یه ! ۲۶۱.

نه وه یی که و تراوه- وَلَمْ يَذْكُرْ لَهُ ذَنْبًا - له زانستی فرموده دا
 پییده وتری (ادراج - تیه لکیش)، رافه ی گپره ره وه یه، به لام ئۆزۆنی
 نه زان به زانستی فرموده چی له م بابه ته ده زانی. پاشان نه وه یی
 په یامبه ران و عیسا ش (سه لامی خویان له سه ری) خویان به دوور
 ده گرن له تکا کاری و هه ری که و به خودی خویه وه سه رقاله و باسی
 هه له ی خوی ده کات، تانه نییه له سه ر نه و په یامبه ره مه زاننه، به لکو
 به لای په یامبه رانه وه هه له یه کی ساده و سوو کیش که تاوانی
 خویانیشی تیدا نه بی به که م ته ماشا ناکری، نه وه یی که عیسیای
 کوپی مریه م (سه لامی خوا له خوی و دایکی بی) له توو په یی خوا خوی
 به دوور ده گری په نگه بۆ نه م هویه بگه پیته وه که خه لکانی دوا ی

خوی په یامه که یان کوپی و کردیانه خواو کوپی خواو نه مه ش
 به زمانی مه سیحه وه مه لبه ست، وه که په روه ردگار نه فه رموویت: ﴿وَإِذْ
 قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَنَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ
 كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ
 أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتَ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ
 رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ
 الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾﴾ المائدة: ١١٦ - ١١٧،
 وانا: بیریکه ره وه کاتی له پوڅی دوا پیدا خوا ده فه رمووئ نه ی
 عیسا ی کوپی مه ریه م نایا تو وتوته به خه لکی که من و دایکم به
 دوو په رستراو دابنن و (بمان په رستن) له جیاتی خوا ؟ عیسا وتی :
 پاک و بیکه ردی بو تو نه ی خوا به نابی و ناگونجی من بو شتیک بلیم
 که به هیچ شیوه یه که مافی من نی به ، من نه گه ره و نه و قسه یه م کردبی
 به پراستی تو ناگات لی به ، چونکه تو نه وه ی له دلما یه ده یزانی
 به لام من نازانم و بی ناگام له و نه ینیی به ی که لای تویه به پراستی ته نها
 تو زانای ته واوی به هه موو نه ینیی به ک. هیچم پی نه وتوون بیجگه له وه
 نه بییت که تو فرمانت پیدوم که به ندایه تی خوا بکه ن که
 په روه ردگاری من و نیوه یشه و من شایه ت و چاودیر بووم به
 سه ریانه وه تا له ناویاندا بووم ئینجا کاتی تو منت برده وه به رزت

کردمه وه بۆ ئاسمان هەر خۆت چاودێر بووی به سه ريانه وه، وه خۆت ناگادار و شایه تی به سه ره موو شتیگه وه.

ئینجا له لایه په (٢٦٢) دا به ته نزه وه قسه له سه ره ئه م فرماشته ی په یامبه ری مه زن موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) نه کات: «إِذَا تَنَحَّيَ أَحَدُكُمْ، فَلَا يَتَنَحَّيَنَّ قِبَلَ وَجْهِهِ، وَلَا عَن يَمِينِهِ، وَلْيَبْزُقْ عَن شِمَالِهِ، أَوْ تَحْتَ قَدَمِهِ الْيُسْرَى»، که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به لقه مێکی (یان تف و هه رشتیک له سنگه وه ده ریچی) به دیواری مزگه وته وه بینسی به به ردیکی بچوک کړاندی و فره مووی: گه ر به کیکتان ویستی به لقه م و شتیکی وه ها له ده می فپێ بدات با نه یگاته پێشی خوی و راستیشی، با بیکاته لای چه پی یان ژێر قاچی چه پی. قسه له سه ره ئه وه نه کات له مړۆدا که فره ش و دیواری کاشی هه یه و تف بکه ینه سه ریان و دواتر بیکرپین و زیندووی بکه ینه وه، نه مه بۆ نه وانه جێبه جێ ده بن که دیواریان قوپه ! نه مه قسه ی زه که ریا ئۆزۆنه، مړۆفیک نه گه ر نه ده ب و جوامیری هه بی ئاوه ها له گه ل فره مووده دا مامه له ناکات، به که مجار نه وه پوونه وشه ی (نه گه ر) به کارهاتووه و هه ندیجار مړۆ ناتوانی به لقه م یان شتی تر له قووپگه وه ده ریچی رابگری و په یامبه ریش (صلی الله علیه وسلم) موسلمانان راده هیئی له سه ر پاکیی و جوانی، مه به ست نه وه نییه له مړۆدا تف و به لقه م بکه یته دیواری کاشیه وه، چونکه فره مووده ی ترمان هه یه و نووسه ره له ئاستیدا نابینا بووه، هه ر

په يامبهري خوايه (صلى الله عليه وسلم) نه فرمووئت: «الهبزاق في المسجد خطيئة وكفارتها دفنها»، واما: تفكردن له مزگهوت تاوانه و كه فاره تي تاوانه كesh سپينه وه نه هيشتنيتي به پي هينان به سهريدا. نه مه بؤ حوشه ي مزگهوت چ جاي حاره مه كه ي و ئيستاش له زوربه ي مزگهوتي موسلمانان حه وزو شويني ده ستنويز شوردن و ئاو له لووت و دهم پادان هه يه، ئيسلاميش په چاوي دوخي قوونشين و شوينه هه ژاره كانيشي كردوه نه گهرچي زه كه ريا ئوزون خوي له ناستيان گهره نه بينيت!

ئيمامي بوخاري و زاناياني تر نه وه يان له سه ر خويان پتويست كردوه فرموده كه بگيرنه وه به دلي ئوزون بي ياخود نه، بؤ جاران بووي يان ئيستا، خوينه ريش له كاتي خويندنه وه ي نه م فرموده يه دا نمونه ي بهرچاوي هه يه له وه ي جاريك له جاران بينوييتي كه سيك له حوشه ي مزگهوتدا تفي فرپي داوه و مروف بيزي لي هاتوه ته وه، په نكه تفي نه و مروفانه ش بي كه خوا نانس و ناچار بؤ ئاوده ستكردنه وه په نايان برديته بهر مزگهوت، به لام له بهر نه وه ي له جواني و پاكي نه م دينه تينگه يشتون بويه تفه كه يان به و شيويه به جيهيشتوه، چونكه شويني ده ستنويزي موسلمانان يان شاره زا نيه!

ئيجا په خنه ده گري له و فرموده يه ي كه په يامبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) ده فرمووي: نه گهر ميش كه وته ناو قاپ و مه خه لي خواردنانه وه له نيو قاپه كه دا ميشه كه نو قم بكن و ئيجا فرپي

بدهنه دهره وه، له یه كێك له باله كانی شیفا ههیه وه یه تریش نه خوشیی. یه كه مجار ئهم فهرمووده یه پێنماییه به موسلمانان كه به نه نجامدانی نهو كار ه زیانی ناهێلێ، دووه مێش ئهمه فهرمان نییه تا ناچار بكرێ هه ر ده بێ لێببخۆ، به لكو به رچاو پوونكردنی موسلمانانه و زانستی نوێش ئهمه به راست ده زانی.

ره خنه له م فهرمووده یه نه گری: «إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ طَعَامًا، فَلَا يَمْسَحْ يَدَهُ، حَتَّى يَلْعَقَهَا أَوْ يُلْعِقَهَا»، واتا: نه گه ره یه كێك له ئیوه نانی خوارد با دهستی نه سپرێ، به زمانی دهستی بلیستێننه وه، یان یه كێك نه وه ی بۆ بکات. سه ره تا ده بێ نه وه بزانی مه به ست به ده ست سی په نجه یه وهك ئیبن عهباس باسی نه کات و به سی په نجه تیکه نه کری نهك به هه موو ده ست، ئینجا لای نیسلام خواردن به ره که ته و په یامبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) له مه دا پامانده هینی نه وه نده لی بنیین بخوری و وهك به ره که ت و شیفا بپوانینه خواردن و به شوین به ره که ته که یه وه بین که په نگه کوتاییه که ی بی، ئهم فهرمووده یه ی له بیر چووه ته وه که په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) نه فهرمووی: "وَلَا يَرْفَعِ الصَّخْفَةَ حَتَّى يَلْعَقَهَا أَوْ يُلْعِقَهَا، فَإِنَّ أَخْرَجَ الطَّعَامَ فِيهِ الْبَرْكَةُ"، واتا: که له خواردن بوونه وه قاپه که هه لمه گرن، به لكو به نه که ی بلیستێننه وه، چونکه له کوتایی خواردنه که دا به ره که ت هه یه.

ئینجا په خنه نه گری له وه فهرمووده یه ی که دایکه عایشه (خوای لی پازی بی) نه یگێر پێته وه، که کومه له نه عرابیه که هاتنه لای

پەيامبەر(صلی اللہ علیہ وسلم)و وتیان:کە ی قیامەت دێت؟ ئەویش
 پوانیە منداڵترینیان و فەرمووی:ئەگەر ئەمە بژی پیر نابێ ئێو
 قیامەتتان هاتوو، پێی وایە بوخاریی بەهەڵدا چوو ئەگەر
 مەبەستی بووی قیامەتی هەموو خەڵک بێ بەم فەرموودە یە. بەلام
 ئۆزۆن ئەوەی بێرچوو ئەوە کە بوخاریی و زانایانی تر چۆن باسی
 قیامەتی گەرەیان کردوو بەهێنانەوێ دەقی فەرموودە، ئەمە
 ئامۆزگاری دانە بەخەڵک کە تەنیا کۆتا هاتنی دنیا جێی ترس و
 ناخۆشیی نییە، بەلکو مردنی هەریەکەمان قیامەتیکە بۆ خودی
 خۆمان و دەبێ هەمیشە لەچاوەپوانیدا بین بەکردنی کاری باش و
 قسەی باش و لەسەر وێ هەموویەو نییەتی باش و جوان نەک
 گومانی دووچوو و بێ باوەران.

ئینجا فەرموودە کە ی لاپەرە (۲۶۷)ی هێناوە ئەوە کە پەيامبەری
 خوا(صلی اللہ علیہ وسلم)لەو لەمێ هاوێڵێکدا کە لێی ئەپرسی لەنیو
 دەفری ئەواندا(ئەهلی کیتاب) شت بخوات، دەفەرمووی دەفرو
 قاپەکانیان بشۆرن ئینجا شتی تێدا بخۆن. زەکەر یا ئۆزۆن
 بەتەنێو دەلی:ئەم فەرموودە یە لەمۆدا جێبەجێ بکەین؟! چی
 لەو هەموو خواردنگەو هۆتیلانە بکەین کە بەهەموو دنیا دا
 بلاو بوونە ئەوە لەدەرەوێ سنووری ولاتە ئسلامییەکان؟ ئایە خۆمان
 داوای ئەوە بکەین خۆمان قاپەکە بشۆرین؟

بۆ ھەموو ئەم تەنزەى ئۆزۆن ۋە لام ھەيە، يەك: ئەوانەى ئەھلى
 كىتابى شام عەرەب بوون و ببوونە گاۋر(ئەھلى كىتاب)، دوۋىش:
 مەبەست بەھەموو دەرئىك نىيە، زانايان پوونكردە ۋەيان لە ۋەدا
 ھەيە، پەيامبەرى خوا(صلى الله عليه وسلم)نانى ئەھلى كىتابى
 خواردوۋە، بەلكو لەم فەرمودەيەدا مەبەست و ھىكمەتتە ھەيە
 نمونەكانى ئۆزۆن ناييىنن، پېشەوا نەۋەۋى دەلى: مەبەست بە ۋ قاپ
 و دەفرانەيە كە بەرازيان تىادا لى دەناۋ عەرەقيان لى دەخواردە ۋە،
 لەبەر ئەمە بوۋە فرمانى داۋە بېشۆن ئىنجا تىايدا خواردن لى بنىن.
 زەكەريا ئۆزۆن تەۋاۋ لى شىۋاۋە، بەرەخەگرتنى لەبوخارىي
 سەنتەرى ھۆشى لەدەست داۋە، ئاخىر كە جارىك شىعەرى بەكىم
 شوبھاندوۋە ئەۋ شىعەرەنبوۋە كە خراپ و دوور لەرەۋشتن، ھاندانى
 ھەسسانىش بۆ شىعەر ۋەتن، بۆ ئەۋەيە شىعەرەكانى ھەسسان
 بەرگىرى بوۋە لەرەۋا، بەرۋانن بۆ بىننىنى جوبرىل ھىچ گومانىك
 لەۋەدا ناييىنن، جارى ۋەھا بوۋە لەۋىنەى پىاۋىكدا ھاتوۋە
 جارىكىش بەۋىنەى پاستەقىنەى خۆى لەئاسمان بىنيۋىتى، باشتەر
 ئەبوۋ تەماشائ جۆرەكانى ھاتنى ۋەھى بىكردبايە، زانايان لەھەموو
 كەس لىھاتوۋەتن بۆ بىننىنى دژىەكى، دژىەكيان لەبوخارىيىدا
 نەبىنيۋە، ھاتوۋن شىكردنەۋە ۋە ھۆكمىيان لى ھەلچنىۋە ۋە ئىمەش
 لەرەنگەى ئەۋ ھۆكم ھەلگۆزىنەۋە مامەلە ئەكەين، چونكە ھەر
 بواريك شۆرەسۋارى خۆى ھەيە، ئەگەر ۋەھا نەبوۋايە سەھىجى
 بوخارىي پافەى لەسەر نەدەنۋوسرايەۋە.

ئىنجا ھاتتوۋە دەلى: بوخارى ئىيەۋى بەم فەرمودەيە چىمان پى
 بلى: ((كنا نعل والقران ينزل، ئىمە پىتى دەلى: جابر ئەگىرپىتەۋە
 كە لەۋكاتەى قورئان دادەبەزى و ھوكمەكانى پىمان دەگەياند،
 لەئىمە ھەبوۋ نىزىكى جارىيەكەى نەدەبوۋىەۋە نەك سىكىپى، چونكە
 بەسكىپىۋىنەكەى دەبوۋە (أم ولد) و بۆ ئەم دورگرتنەشمان دەقى
 قورئانىي دانەبەزى و پەيامبەرىش (صلی اللہ علیہ وسلم) رىگريىمانى
 نەکرد.

لەبەشى (نەسكى) ھەشتەم باس لەنىۋان ئىستائو پابردوۋ نەكات و
 پەخنە نەگىت كە بۆچى پەلامار دەدرىن كىتەك پەخنە نەگىن و
 بەخىانەتكار تۆمەتبار نەگىن. پەخنەگىرتن جىاۋازە لەپوۋنكردنەۋە
 بەدۋاى پوۋنكردنەۋەدا پۆيشتن، ئەم زەكەرىا ئۆزۈنە لەسەرەتاۋە تا
 كۆتايى بەئەنقەست كۆمەلىك فەرمودەى ھىناۋەتەۋە بى پافەۋ
 لىكۆلىنەۋەى زانايان و تىگەيشتنى پىشەۋا و ەللاممەكانى ئىسلام
 شەن و كەۋنى خۆى نەكات و پەلامار نەدات، پىيشى ناخۇشە
 بەخىانەتكار ناۋزەدبكرى، لەكاتىكدا ۋەرگىرتنى فەرمودەيەك بەبى
 لىكدانەۋەى ناۋەپۆك و ئەۋ پرسىيارەى فەرمودەكەى لەبارەۋە
 وتراۋە گەۋرەترىن خىانەتە. خۆش لەۋەدايە ئىيەۋى لەم بەشەدا
 ھەندى فەرمودە ۋەربگىرى و ەك پىشەۋا شافىعى لىكدانەۋەيان
 بكات، ئەمە ۋەك تەھدەدايەك بەرانبەر بەشافىعى گەۋرە كە ئەم

به تۆزی به ریپی شافیعی مه زهه بئیکیش ناگات چ جای خودی نه و
پیشه وایه و زاناکانی مه زهه به که ی.

فه رموده که ی نه نه سی هیناوه ته وه که ده لی: برابه کم هه بوو
پئیده و ترا نه بو عومه یرو له شیر برابوو یه وه، بالنده یه کی بچووکی
هه بوو، په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ره وشت به رزو که یف
خوش بوو هه رکاتیک به لایدا تیپه پ بووایه نه یپرسی: نه ی نه با عومه یر
بالنده بچووکه که ت چی کرد و نه بو عومه یری برام یاری له که لدا
نه کرد. زه که ریا ئۆزۆن لیره دا خۆی لیمان کردووه ته بالنده و
په له وه ر دۆست! و پستی کردووه له باسکردنی مه زنی نه و
په یامبه ره که تا نه و ناسته ی ساده زیاره و کاتی خۆی به مندالانیش
داوه و گفتوگۆی له که لیاندا کردووه و پیزی لییان ناوه. زه که ریا
په خنه ده گری بۆچی بالنده به ده ست مندالنه وه بدری که نازاری
نه دات! یه که م: مه رج نییه نه بو عومه یر تازه له شیر برابیتته وه و
نه نه س (خوای لی پازی بی) مه به سستی بووه بللی شیره خۆر نه بووه،
ئینجا نه وه شتیکی سرووشتییه له دتهات و شوین که لی کدا مندال
کۆترو بالنده ی هه یه و یاریان له که لدا نه کات و زیانیان لی نادات،
به لام له به رنه وه ی نووسه ر زۆر ده روون نه خۆشه، هاتووه
بابه ته که ی به بۆچوونی به رته سک و بیباوه پیی خۆیدا لی کدا وه ته وه.

ئینجا فه رموده یه کی هیناوه ته وه و پوخته که ی نه وه یه: له مالی پئنج
یه که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه ندی مه پی به عه لی (خوای
لی پازی بی) داوه تاوه کو بۆ هاوسه رگریی فاتیمه (خوای لی پازی

بی) سوودی لی ببینی ههروه ها چه ند و شتریکیش، کاتیک علی به شوین کابرایه کی به نو قینوقاعدا دهچی تا دهگه پیته وه نه بینی و شتره کانی سه ر بپرداون و ناوژگیان ده رهینراوه، نه پرسى: نه مه کی وه های کردووه و دهست ده داته گریان، ده لئى: چه مزه ی کورى عه بدولموته لیب نه مه ی کردووه و له فلانسه مالى نه نسارن و سه رخوشن، علی دهچی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له گه ل خویدا ده بات و نه بینی سه رخوشن، نه مه له پیش هه رامبوونی عه ره ق بووه، که په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه م دیمه نه نه بینی پشتاو پشت ده گه پیته دواوه.

زه که ریا ئۆزۆن کۆمه لئى هه له ینجانی کردووه که زۆربه ی به نیوچاویدا ده دریته وه:

سه ره تا له وه رگێرانه که دا نه م گۆرانیه هاتووه: چه مزه ئاده ی نه و و شترانه که وان له و چه وشه و کۆت له پایانه تا وه کو له جه رگیان ده بری و ده بیا له راستیدا له ده قه عه ره بیه که دا بوونی نییه، نازانم چی هۆکار بووه تا به و پاده یه و یستراوه لیکدانه وه کانی نوو سه رخوش بکری!

له خالی (٧) ده لئى: په وایه بق و شتری سه ر بپرداو بگری، به لام گریان بق مردوو باش نییه.

وه لام: له مه دا درۆت کرد، خودی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بق مردنی مندالی خوی گریاوه و لای هاوه لانیش ئاشکراو پوونه

و به موته واتیر به نئیمه گه یشتووه، به لکونه می کراوه له قژپنین و سنگ دادپین و قسه ی خراپ و له خۆدان، نه گهر بپوانیتیه (فتح الباری) ده بینی نووسراوه: ئاساییه مرۆڤ له کاتی خهفت و توو په ییه که به سه ریدا زال بی بگری، به تاییهت ده زانری که عه لی (خوای لی پازی بی) نه و ماله ی بۆ زه ماوه ندی فاتیمه دانابوو.

ئینجا که په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) که پاهوه دواوه زیاتری نه وتووه، له بهر نه وه بووه مرۆڤ له کاتی سه رخوشیدا هیچ نافامی.

له گشتی گرنگرت نه وه یه، نه م پووداوه پیش ه رامبوونی عه ره قخواردنه وه بووه، جا که نه وکات هرام نه بووی، دیاره ه ددی نه و کارهش بوونی نه بووه، دوا ی هرامبوونه که هه د هاتووه ته ئاراوه بۆیه هه د له هه مزه نه دراوه نه که نه وه ی ئۆزۆن نه یلی که ئاساییه مامی فه رمان په وا سزا نه دری.

پروپاگهنده نه کات به ته نز نامیزه وه که ناکری مامی پیشه وا غه رامه بکری، ئیبن ه جهر عه سقه لانی له (الفتح) دا ده لی: ئیبن نه بی شه ییه گپراویه تییه وه له نه بی به کری کوپی عه یاشه وه که په یامبه ر (صلی الله علیه وسلم) به پاره ی دوو وشت غه رامه ی هه مزه ی مامی کردووه.

له لاپه ره (۲۸۱) نووسه نه پرسى: بۆ سنووره کانی خوا به سه ر هه مزه دا جیبه جی نه کرا؟!

وه لام: پیشتر وتمان و نووسه ریش خۆی پیشتر نه مه ی وتووه، که نه م پووداوه پیش هرامبوونی عه ره قخواردنه وه بووه، کاتی که هه د

نه نجامدراوه که عه روق حه رامکرايی، نهی که تانه وکات عه روق
 حه رام نه کرايی چۆن سزا بوونی ده بی؟ به پاستی پرسیاره کی
 نه زانیی نه و ده رده خات.

ئینجا تۆمهت نه خاته پال پيشه وای سییه می خه لیفه ی پاشیدی
 عوسمانی کوپی عه فان (خوای لسی پازی بی) که پینج یه کی
 ده سکه وته کانی نه فریقیای به زاواکه ی خو ی داوه (مه روانی کوپی
 حه که م)، تۆمه تی نه بو موخنه ف و نه میش جاریکی تر جواویتییه وه
 لیکن لینه وه ی نه کردوه، له لاپه په کانی تر دا وتمان پيشه وا ته به ری
 به شیکی گپانه وه کانی له نه بو موخنه فه وه یه و نامارده شی پی داوه
 تاوه کو نه که وینه داوی ژه هره کانیه وه.

راستی باب ته که به جۆریکی تره: هیژیکی موسلمانان پووده کاته
 نه فریقیاو موسلمانان کان بۆیان ده که ونه په ژاره وه، به لام خوای
 گه وه سه رکه وتوویان نه کات و ژۆریک ده سکه وتیان نه بی و مه روان
 به شه کان نه کپی و هندی پاره ی له سه ر ده مینیتیه وه، بۆ نه وه ی
 موسلمانان ناگاداری وه زعیان بن و بزنان ماون و سه رکه وتوون،
 چونکه موسلمانان له مه دینه دا بۆیان په ریشان هاتبوون به تاییه ت
 ماوه که یان دوورو ناگاداریان نه بوون، سوپاکه مه روانی به موژده ی
 سه رکه وتنه وه ناردده وه بۆ مه دینه، نه م موژده یه موسلمانانی
 حه ساندده وه و خوشیه کی ژۆریان بۆ دروست بوو، عوسمانیش وه ک
 خه لیفه ی موسلمانان له بری به خششی مزگینیه که له و پاره یه خوش
 بوو که له سه ر مه روان پتویست بوو بیدات، نه مه پوخته ی

بابه ته که یه، به لام میژوونووس و گټر پرره وه شیعەکان ئەمەیان به لایه کی تر دا بووه بۆ ناشیرینکردنی خەلیفه ی موزدە ی به ههشت پیدراو.

ئینجا له کۆتاییدا خودی فەرمووده یه کی بوخاریی هیناوه ته وه که پیشه واهلی فەرموویه تی و ده لێ: له هه گبه ی شمشیزه که یدا نووسراویکی ده رهیناوه وتوویه تی: ئەم قورئانه و ئەم نووسراوه مان هه یه و باسی پیرۆزی مه دینه ی کردووه که هه رکه سیك گټچه لی تیدا بگټرێ نه فره تی خواو فریشه و ته وای خه لکی له سه ربی و تا کۆتایی فەرمووده که.

پروپاگنده ی ئەوه ئەکات که فەرمووده کانی تری بوخاریی فەرمووده نین، چونکه عه لی ته نیا ئەو نووسراوانه ی ناویردووه ! وه لام: پیشه واهلی مه به سستی ئەوه نه بووه و بوخاری و زانا یانی تریش له زه که ریا ئۆزۆن باشت له باسه که ده زانن، ئەوه ی پیشه واهلی وتبیتی ئەم نووسراوه مان لایه مه سه له یه کی تایبه ت به خۆی هه یه، چونکه له سه رده می ئەو و پیشتر پۆزانی کۆتایی خەلیفه عوسماندا سه به ئییه کانی میسر کیشه یان له مه دینه دا نایه وه، پیشه واهلیش له بابته مه دینه وه فەرموویه تی ئەمه مان لاهیه و که وده یی و پیرۆزی مه دینه ی بۆ گټراونه ته وه که نابێ پیزی ئەو شاره بشکینن، له بهر هه مان مه به ستیش بوو مه دینه ی پایته ختی خیلافه تی به جیه یشت تا گټچه لی لێ دووربخاته وه و دای

ئارامبۇونەۋەى دۆخەكە بۆى بگە پېتەۋە، ئىنجا باسى ئەۋە ئەكات
 كە نابى بەبى پىرسى گەۋرە سەردارەكەى نابى دۆستايەتى و
 لايەنگىرىى لاکەى تر بىكات لەۋەى سەبەئى و خەۋارىچ و ئەۋانەى
 لەفرمانى دەرچوون، ئەمەش بۆ تووندوتۆلكردىنى سوپاكەى بوۋە
 بەپالپىشتىى دەقى فەرموودەۋ لەبابەت مەدىنەۋ سەركردايەتتەۋە
 ئەۋ نووسراۋەى لا بوۋە، ئەگەر نا چۆن پېشەۋا عەلىى پېشتر
 دادۋەرىى و دواترىش خەلىفایەتتىى كىردۋەۋ فەرموودەى پەيامبەرى
 خۋاى(صلى الله عليه وسلم)گىپراۋەتەۋە؟

زەكەرىا ئۆزىن تەنیا قسەى جۈپىنراۋى بەدگومانانى ترو ئەۋانەى پېش
 خۆى دۈبارە ئەكاتەۋە، ۋەك ئەۋەى لەئىستادا ئەگەرچى
 دەستخۆشىى لى ئەكەن، رەخنەى ئەۋەشى لى ئەگەن كە شانازىى
 ئەكات يەكەم كەس بوۋى پەخنەى لەبوخارىى گىرتى، بەلكو پېش
 ئەۋە ئەحمەد سوبجى مەنسور يەكەم كەس بوۋە ئەۋەى كىردى و
 شەپى شانازىيانە! شانازىى و يەكەمىن لەكارى قىزەۋن و گومانى
 پىۋىچ، جا پەنگە لای ھاۋئارەزۋەكانىيان شانازىيان پى بىكرى،
 بەلام لای مۇسلمانان و كەسانى پاستىگۇ شەرمەزارن و مال و پىرانى
 دۇنياۋ قىيامەتن، نمونەى كابراى لای مەلای مەشھورەن، بىرى جوان
 و كارى جوانىيان پى نىيە، ناچار لەپىگەى پىسايى كىردنە پىگەۋ
 دانىشتنى خەلكىى ناۋىك دەرەكەن! ئەگەر ھەر دلىان پىيخۆشە با
 پىرۋىزان بى ئەۋ بەدناۋىە!

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ : كُنْتُ أَكْتُبُ كُلَّ شَيْءٍ أَسْمَعُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرِيدُ حِفْظَهُ ، فَتَهَنَّنِي فَرَنْشُ ، وَقَالُوا : تَكْتُبُ كُلَّ شَيْءٍ سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَشَرٌ يَتَكَلَّمُ فِي الْغَضَبِ وَالرَّضَا ؟ فَأَمْسَكْتُ عَنِ الْكِتَابِ ، فَلَاكُرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَأَوْمَأَ بِإِصْبَعِهِ إِلَيَّ فِيهِ ، وَقَالَ : " أَكْتُبْ ، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا خَرَجَ مِنْهُ إِلَّا حَقٌّ .

واته: عهبدوللای کوپی عه مپی کوپی عاس دهیکترتتهوه و ده لن: هه رشتیکم له په یامبه ری خواوه کوئی لیبوايه ده منووسیه، قوردهش پزکریان کرد و کوتیان تو هه موو قسه یه کی په یامبه ری خوا ده نووسیتته وه، له کاتیکدا په یامبه ر مروؤه و له تووړه یی و ناساییدا قسه ده کات؟ منیش له نووسینه وه ی فه رمووده ده ستم هه لکرت و نه وه م بو په یامبه ری خوا باسکرد، نه ویش به په نجه ی ناماژه ی بو زمانی خوؤی کرد و فه رمووی: بنووسه، سوئند به و که سه ی کیانی منی به ده سته، هیچ شتیک له زمانه وه ده رناچی حه ق و راستی نه بی.

منتدی إقرأ الثقافی

(کوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

COVER DESIGN
MUSTAFA IHSAN

هه رشتیکم

5000 DI